

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

18 MEI 1990

ONTWERP VAN BOSDECREET

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud
uitgebracht door de heer J. De Seranno**

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Jozef Bosmans.

Vaste leden : de heren F. Aerts, G. Beerden, Jos Bosmans, E. Vandebosch, J. Van Looy, A. Van Nevel ;

de heer J. Dufaux, mevrouw O. Lefeber, de heren J. Sleenckx, J. Timmermans ;

de heren Jozef Bosmans, E. De Groot, P. Vandermeulen ;

de heren M. Capoen, J. Caudron.

Plaatsvervangers :

de heren J. Ansoms, F. Cauwenberghs, J. De Seranno, mevrouw M.-P. Kestelijn-Sierens, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heer R. Van Rompaey ;

de heren C. Lisabeth, P. Matthys, D. Van der Maelen, J. Verheyden ;

de heren R. Daems, J. Laverge, W. Van Renterghem ;

mevrouw F. Brepoels, de heer E. Van Vaerenbergh.

Zie :

261 (1989-1990)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

— Nrs. 2 tot 11 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. Inleiding door de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	3
II. Algemene bespreking	11
1. Procedure	11
2. „Bos" en bosfuncties	12
3. Bosreservaten	13
4. Omvang van het bosareaal	14
5. Openbare bossen en domeinbossen	16
6. Beheersplan	17
7. Fiscale aspecten	19
8. Budgettaire aspecten	20
III. Artikelsgewijze bespreking	23
Hoofdstuk I: Algemene bepalingen	23
Hoofdstuk II: De bosfuncties	27
Hoofdstuk III: Het Bosbeheer	46
Hoofdstuk IV : De Vlaamse Hoge Bosraad	49
Hoofdstuk V : Het beheer van de bossen	50
Hoofdstuk VI: Bijzondere bepalingen betreffende de openbare bossen	55
Hoofdstuk VII: Bijzondere bepalingen betreffende de privé-bossen	68
Hoofdstuk VIII: De bosbescherming	76
Hoofdstuk IX : Het opsporen en vaststellen van bosmisdrijven	82
Hoofdstuk X : Opheffingsbepalingen	82
IV. Eindstemming	83
Tekst aangenomen door de Commissie	84
Bijlagen	113
1. Hoorzittingen	114
2. Ontwerp van beperkt beheersplan	119
3. Bosbouwfonds	125
4. Nota van de verslaggever - tabel	126

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie besteedde achttien vergaderingen aan de bespreking van het ontwerp van bosdecreet.

Tegelijkertijd werd het voorstel van decreet van de heer J. Timmermans c.s. behandeld, houdende regeling van het behoud, de bescherming, de aanleg en het beheer van bossen (Stuk 167 (1988-1989) - Nrs 1 en 2).

I. INLEIDING DOOR DE HEER T. KELCHTERMANS, GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Het ontwerp bosdecreet dat door de Vlaamse Executieve, is goedgekeurd zal het oude Boswetboek van 19 december 1854, voor wat het Vlaamse Gewest betreft, vervangen.

De gewestvorming heeft het mogelijk gemaakt een specifieke wetgeving eigen aan ons Vlaamse Gewest te ontwerpen : het is algemeen bekend dat van nature uit een verschillend bosbeleid in de gewesten zich opdringt.

Een beperkt aantal bepalingen van de oude boswet werden overgenomen. Ze hebben betrekking op de verkoop en de kappingen in openbare bossen, op de wijze van vaststellen van misdrijven en de vervolging ervan.

Het ontwerp van decreet onderscheidt zich vooral van het Boswetboek in volgende opzichten :

— alle bossen ongeacht hun eigendomsstatuut, privaot of openbaar, worden aan het nieuwe decreet onderworpen ;

— het Boswetboek van 1854 is hoofdzakelijk gericht op het regelen van de economische functie en economische exploitatie van de bossen. Nu worden een aantal niet onbelangrijke bijkomende functies in het ontwerp van decreet ingeschreven : schermfunctie, sociaal educatieve functie, ecologische functie en wetenschappelijke functie, bosreservaten.

Uit cijfers van het N.I.S. blijkt dat bijna 70 ten honderd van de Vlaamse bossen private eigendom zijn. Deze eigendommen worden daarbij gekenmerkt door een zeer sterke versnippering, zowel ruimtelijk als naar eigenaar toe.

	Staat		Provincie		Openb. Inst.		Gemeente		Privé		Totaal
	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	ha
Antwerpen	3.234	8,8	243	0,7	1.586	4,3	3.766	0,2	27.988	76,0	36.817
Limburg	3.366	9,5	579	1,6	804	2,3	12.108	34,1	18.611	52,5	35.468
Oost-Vl.	453	3,4	141	1,1	772	5,8	160	1,2	11.801	88,5	13.327
West.-Vl.	982	13,4	57	0,8	474	0,5	112	1,5	5.680	77,8	7.305
VI. Brabant	5.158	24,2	—	0,0	810	3,8	242	1,1	15.093	70,9	21.303
	13.193	11,6	1.020	0,9	4.446	3,9	16.388	14,4	79.173	69,3	114.220

Samen met deze gegevens moet verwezen worden naar een niet gelijkmatige spreiding van de bossen over het Vlaamse Gewest.

Hierbij valt op dat enkel in de provincie Limburg het normaal aantal m² bos per inwoner overschreden wordt.

Provincie	Aantal m ²		bosopper- vlakte in ha
	bos/inw.	openbaar bos/inw.	
Brabant	155	49	21.303
Antwerpen	240	58	36.817
Oost-Vlaanderen	101	11	13.327
West-Vlaanderen	69	15	7.305
Limburg	543	258	35.468
TOTAAL	203	20	114.220

Algemeen wordt aanvaard dat de beschikbare m² bos per inwoner tussen de 125 m² tot 250 m² dient te liggen.

Dit betekent dat voor het welzijn van de Vlaamse bevolking er minimum 70.000 maar liefst 140.000 ha bruikbaar bos zouden moeten bij komen.

Wat het Vlaamse Gewest betreft, worden de bosbouwtechnische aspecten van het Boswetboek van 19 december 1854 grondig gewijzigd. Niemand twijfelt eraan dat dit wetboek in grote mate heeft bijgedragen tot het behoud en de bescherming van het openbaar bospatrimonium, dat sinds 1860 steeds in oppervlakte is toegenomen, zelfs in het Vlaamse Gewest. Dit Boswetboek voorziet immers strenge beschermingsmaatregelen tegen allerlei praktijken die in het midden van de 19e eeuw het bos bedreigden : gebruiksrechten, veeweide, brandkultuur, die vandaag volledig in onbruik zijn geraakt.

Het Boswetboek heeft echter voornamelijk aandacht voor de economische functie van het bos, zodat het aandeel van naaldhout in het Belgisch bosbestand van 7 ten honderd in 1846 stijgt naar 44 ten honderd in 1960.

De andere functies komen er nauwelijks ter sprake, evenmin als de aspecten van het bosbeleid die betrekking hebben op ruimtelijke ordening, landschapszorg, natuurbehoud, leefmilieu, landinrichting...

In het begin van de jaren zestig heeft de toenmalige Administratie van Waters en Bossen dan ook enkele schuchtere voorstellen gedaan om deze hiaten in het Boswetboek op te vullen door toevoeging van een paar artikels om de sociale functie van het bos te reglementeren.

De wetenschappelijke of ecologische functie van het bos kwam min of meer aan bod in de wet op het natuurbehoud van 12 juli 1973.

Met de hervorming der instellingen was het mogelijk een specifieke wetgeving voor het Vlaamse Gewest te ontwerpen. Bij het Staatssecretariaat voor Leefmilieu en voor Bossen, Jacht en Visvangst startte dan ook in 1975 een werkgroep van kabinetsmedewerkers, ambtenaren en andere belanghebbenden die een grondige wijziging van de boswetgeving bespraken.

In 1980 heeft de Minister van de Vlaamse Gemeenschap, M. Galle, opnieuw een werkgroep opgericht voor de herziening van het Boswetboek.

De bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bood de mogelijkheid om bij decreet, de boswetgeving ten gronde te wijzigen en aan te passen aan de specifieke toestanden en noden van het Vlaamse bos. De werkgroep stelde dan ook een grondig gewijzigd voorontwerp op. Door Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud P. Akkermans werd dit voorontwerp aan een brede consultatie onderworpen en na bespreking en het akkoord van de Vlaamse Executieve op 6 december 1984 voor advies naar de Raad van State gestuurd.

Om de chronologie van het behandelingsverloop te respecteren kan hier volledigheidshalve vermeld worden dat het voorontwerp zoals het aan de Raad van State werd overgemaakt, niet vergezeld was van het advies van de SERV aangezien deze Raad pas in 1985 bij decreet werd opgericht. Derhalve was het niet noodzakelijk en niet mogelijk destijds het advies van SERV aan de Vlaamse Executieve en de Raad van State over te maken.

De Raad van State heeft ten gronde het voorontwerp onderzocht en heeft wat de decretale bevoegdheden betreft, het arrest nr. 44 van het Arbitragehof van 23 december 1987 in herinnering gebracht. Ter zitting van 8 juni 1988 heeft zij dan haar advies definitief vastgesteld.

Van bij zijn aantreden heeft de Gemeenschapsminister opdracht gegeven om met spoed, maar tevens met de breedst mogelijke consultatie, een aangepast voorontwerp op te stellen. Dit voornemen werd ook uitdrukkelijk opgenomen in het Minaplan 2000.

Nadat de teksten in overeenstemming werden gebracht met de opmerkingen van de Raad van State werden de Vlaamse Hoge Bosraad, de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud en de Vlaamse Hoge Jachtraad geraadpleegd. Daarnaast hebben belanghebbenden hun mening kunnen laten gelden, zodat aan de Vlaamse Executieve op 28 juni 1989 een voorontwerp werd voorgelegd dat kan beschouwd worden als een consensus tussen alle betrokkenen bij het bosbeleid.

Dringend advies werd nogmaals gevraagd aan de Raad van State die op 5 juli 1989 uitspraak deed. Op 27 september 1989 keurde de Vlaamse Executieve een ontwerp van bosdecreet goed, waarbij rekening werd gehouden met de laatste opmerkingen van de Raad van State. Eind oktober 1989 was het mogelijk het door de Vlaamse Executieve goedgekeurde ontwerp bij de Vlaamse Raad in te dienen.

De Gemeenschapsminister brengt in het kort de belangrijkste voorgestelde wijzigingen en aanpassingen van de boswetgeving in herinnering die het mogelijk zullen maken een efficiënt bosbeleid te voeren in het algemeen belang, waarbij alle functies van het bos aan bod kunnen komen zonder dat de belangen van de eigenaars geschaad worden.

Teneinde alle juridische betwistingen in de toekomst te vermijden, werd gepoogd zo exact mogelijk het begrip bos te omschrijven. In deze opsomming wordt niet gesproken over het begrip park : een interpretatie van dit begrip dient niet alleen gesteund op het voorkomen en de bestemming, maar ook op de beheersdaden die worden gesteld bij aanleg en onderhoud (bijvoorbeeld aanplanting in bosverband met bosplantsoen).

Als grote vernieuwing kan worden gesteld dat alle bossen onder toepassing vallen van het decreet, ook de privébossen. Aangezien 70 ten honderd van de bossen in Vlaanderen privébezit zijn, is een volwaardig bosbeleid slechts mogelijk met de medewerking van de privébosbezitters.

Uiteraard zijn de voorschriften die gelden voor het privébos minder ingrijpend dan deze die gelden voor het openbaar bos, terwijl de bepalingen met betrekking tot het beheer van de bossen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, de zogenaamde domeinbossen, nog uitgebreider zijn. Voor alle privébossen wordt een inventaris gevraagd. Wanneer zij meer dan 5 ha groot zijn, wordt een beheersplan opgelegd.

De inventaris vervangt de tienjarige bostelling met gegevens betreffende de uitgestrektheid, de samenstelling, de structuur van de bestanden en het bosgebruik. Het beheersplan, dat door het Boswetboek van 1854 werd ingevoerd voor de openbare bossen, dient beschouwd te worden als een leidraad om met kennis van zaken de bosdomeinen te beheren met het oog op een duurzame instandhouding en de toegewezen functie vervulling.

Het beheersplan voorziet de kappingen en de beplantingen gespreid in tijd en ruimte, wat niet alleen de boscijneraar een grotere rechtszekerheid zal verschaffen, maar ook het algemeen belang zal dienen, vermits de planning wordt goedgekeurd door technisch gevormd personeel.

Het openstellen van bossen, de aanleg van ecologisch meer verantwoord bos, het afleveren van bosprodukten die voor de economie van belang zijn, het instandhouden van schermbossen waar de houtproduktie ondergeschikt is, en het behoud van bossen met belangrijke wetenschappelijke waarde, zullen, zoals in de ons omringende buurlanden, kunnen aangemoedigd worden door steunmaatregelen.

Bovendien zal de privé-eijneraar kunnen rekenen op de adviserende functie van het Bosbeheer. Het bosbezit is in Vlaanderen zeer sterk versnipperd : om een meer efficiënt beheer te kunnen waarborgen wordt de oprichting van bosgroeperingen met een gemeenschappelijk beheersplan aangemoedigd. Anderzijds wordt bosversnippering bestreden door de opgelegde splitsingsvergunning.

De tweede belangrijke wijziging is de invoering van het begrip bosfunctie. Specifieke voorschriften beogen een valorisatie van de economische, sociaal-educatieve, beschermende, ecologische of wetenschappelijke functie.

Schade bij bosexploitatie is onvermijdelijk. Teneinde zo goed als mogelijk deze schade te beperken wordt grote aandacht besteed aan de exploitatievoorwaarden. De bepalingen van het oude Boswetboek terzake, die jarenlang aan de praktijk zijn getoetst, dienen daarbij als basis. Met het akkoord van de Raad van State, werd voorzien dat exploitanten, die herhaaldelijk of ernstig de veilingsvoorwaarden overtreden, tijdelijk uitgesloten worden.

Het principe van de openbare verkoop wordt bestendigd. Uit pragmatische overwegingen, kan in welomlijnde gevallen en onder nader te bepalen voorwaarden, afgeweken worden van dit principe.

Een intensieve en ongecontroleerde openstelling van de bossen veroorzaakt op relatief korte termijn verregaande bosdegradatie. Een strengere reglementering van het bosbezoek wordt mogelijk : openstelling blijft beperkt tot het boswegennet, waarop het verkeer kan worden gereguleerd. Boswandelaars zullen zo goed als mogelijk worden geïnformeerd.

Bijzondere aandacht werd besteed aan de voorstellen in verband met het behoud van de natuurwaarde der bossen, wat zowel bij de schermfunctie als de ecologische functie, en de natuurwetenschappelijke functie tot uiting komt.

In schermbossen krijgen maatregelen ter ontwikkeling van de schermfunctie absolute voorrang : de schermbossen worden van ambtswege aangeduid. De eijneraar heeft recht op een billijke vergoeding.

Alle openbare bossen hebben een ecologische functie : maatregelen ter bevordering van deze ecologische functie dienen in het beheersplan opgenomen te worden. Daarnaast streeft het beheer in alle bossen steeds een optimale natuurwaarde na.

Het begrip bosreservaat zoals omschreven in de wet op het natuurbewoud schenkt aan de sector natuurbewoud geen voldoening, ondermeer omdat de economische functie en de jachtbeoefening er behouden worden. In het decreet worden de maatregelen ter bescherming van de bosreservaten uitge-

breid, zo nodig tot zelfs buiten het bosreservaat. Het hoofdstuk betreffende de bosreservaten in de wet op het natuurbehoud, dat tot nog toe geen praktische uitwerking had, wordt opgeheven.

Als streefdoel werd vooropgesteld binnen een termijn van 10 jaar, 2000 ha bos of bosgedeelten als bosreservaat aan te wijzen of te erkennen. De erkenning van een privébos als bosreservaat betekent uiteraard dat de inkomsten van de eigenaar worden beperkt, zodat een billijke vergoeding kan toegekend worden. De beheerder van de bosreservaten wordt bijgestaan door een adviescommissie.

De Gemeenschapsminister meent dat eenieder zal akkoord gaan dat aan de welgemeende verzuchtingen van de sector natuurbehoud in de grootst mogelijke mate wordt tegemoetgekomen door de voorgestelde maatregelen.

Wat verder nog de bosbescherming betreft, schept dit decreet klaarheid inzake :

— het ontbossen : dat verboden blijft behoudens vergunning verleend overeenkomstig de wet op de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening, en na advies van het Bosbeheer ;

— de kaalslag die alleen is toegestaan in het kader van een goedgekeurd beheersplan ;

— de kapping tot onderhoud of verjonging die niet gebeuren binnen het kader van een goedgekeurd beheersplan, waarvoor toestemming aan het Bosbeheer dient gevraagd ;

— een reeks maatregelen ter bescherming tegen aantastingen, bosvernieling, bosbrand...

Mede in het raam van het Europees landbouwbeleid werden een aantal maatregelen voorzien die de overgang versoepelen van de klassieke landbouwexploitatie naar de exploitatie van houtachtige gewassen in agrarisch gebied door landbouwbedrijven.

Het is duidelijk dat, zoals vroeger, ook nu de kappingen in de bossen gereguleerd dienen te worden door de voorschriften in het bosdecreet. De structuurvisie op het bosbeleid zal getoetst worden aan het overkoepelend ruimtelijk beleid en rekening dienen te houden met een algemene beleidsvisie inzake natuurontwikkeling. Behoud, aanleg en het beheer van bossen zal meer ingeschakeld worden om de groene hoofdstructuur uit te bouwen.

Tenslotte is het de bedoeling van een reeks artikelen het bos beter te beschermen tegen beschadiging, onder meer tegen bosbrand.

De tekst werd aangepast aan de opmerkingen van de Raad van State. Aldus werd onder meer, inzake de bestraffing van de misdrijven, de door het Strafwetboek gebruikte indeling van de straffen volledig toegepast. Strafbepalingen werden rechtstreeks in de betrokken artikelen ingeschreven.

De voorschriften van het Boswetboek betreffende de politionele functie en de rechtsvervolgning blijven tot de nationale bevoegdheid behoren zoals duidelijk gesteld door de Raad van State in zijn advies van 8 juni 1988. Daarom ook dat de bepalingen van het Boswetboek betreffende de strafverdeling behouden blijven en dat de terminologie van het decreet enigszins werd aangepast.

Gelet op de ernstige en moeilijk te herstellen gevolgen van bosmisdrijven is het in de meeste gevallen aangewezen correctionele straffen op te leggen.

De Gemeenschapsminister is van oordeel dat grondig nazicht van de artikelen van dit ontwerp, duidelijk zal maken dat wordt gestreefd naar een samenbundeling van de krachten die een modern en aangepast bosbeleid moeten mogelijk maken.

Het is steeds de bedoeling van de Gemeenschapsminister geweest om de diensten waarover hij in de Vlaamse Administratie beschikt, zo goed mogelijk te laten samenwerken met alle betrokken partijen. Wat de Dienst Groen, Waters en Bossen betreft, heeft hij kunnen vaststellen dat een streven naar een goede verstandhouding tussen boscijdegenen, zowel privé als openbaar, niet denkbeeldig is. Dit is voor de Gemeenschapsminister essentieel om het bos in Vlaanderen zowel kwalitatief als kwantitatief veilig te stellen voor de toekomst.

Volgens de Gemeenschapsminister zal er bij de artikelsgewijze bespreking nog mogelijkheid zijn voor enkele aanpassingen die nog een betere samenwerking binnen de sector bosbouw kunnen bewerkstelligen.

Prof. Dr. Ir. N. Lust, raadgever van de Gemeenschapsminister, verstrekt nog volgende toelichting inzake sommige aspecten van de bosbouwproblematiek.

Op internationaal vlak, o.a. door de problematiek van de tropische regenwouden, is de belangstelling voor het bos bij de publieke opinie toegenomen. Er mag daarbij echter niet vergeten worden dat er ook in Vlaanderen nog bossen zijn, die van groot belang zijn voor de gemeenschap. Door het beklemtonen van de verscheidene functies van het bos wil het voorliggende ontwerp van bosdecreet deze bossen volwaardig ten dienste stellen van de Vlaamse Gemeenschap.

Vlaanderen beschikt op dit ogenblik over ca. 115.000 ha bos, welke onregelmatig verdeeld zijn over de Vlaamse provincies. De toestand van onze bossen is niet volledig bevredigend. Ze worden niet alle even goed beheerd. Ze staan niet allemaal ten dienste van de gemeenschap. Door het overheersend voorkomen van naaldbossen zijn er problemen op het vlak van de boscologie. De bossen zijn te weinig beschermd. Tenslotte is er ook onvoldoende logistieke steun vanwege het Bosbeheer.

10 % van het Vlaamse grondgebied is nog bebost. Dit is een belangrijk deel van de oppervlakte, maar toch nog veel te weinig opdat het bos aan al zijn functies zou kunnen voldoen. Volgens sommige berekeningen zou 70.000 tot 140.000 ha meer bos nodig zijn. Maar in feite is er nog veel meer bos nodig, om al zijn functies optimaal te kunnen vervullen.

De hoofdbedoeling van dit decreet is zowel het beheer als de bescherming van de bossen alsook de uitbreiding van het bospatrimonium te regelen. Dit zijn drie zeer belangrijke doelstellingen. De uitwerking van het decreet moet steeds in functie van deze doelstellingen geplaatst worden. Voor deskundigen is dit ontwerp van decreet in elk geval zeer bevredigend.

Het Bosbeheer legde in het verleden hoofdzakelijk de klemtoon op de economische functie van het bos. Deze visie is voorbijgestreefd. Het bos heeft een meervoudige functie en elk bos moet zo mogelijk aan deze meervoudige functie beantwoorden. Overigens is het zo dat dit ontwerp in het buitenland veel belangstelling heeft gewekt omdat het de nadruk legt op die meervoudige functie van het bos.

De economische functie was vroeger dus de hoofdfunctie van het bos. Op dit ogenblik produceert Vlaanderen ca. 300.000 m³ hout per jaar. Daar staat tegenover dat er jaarlijks 6.000.000 m³ hout nodig is. Er moet dus massaal hout worden ingevoerd. Dit maakt een ecologisch wereldprobleem duidelijk. In de toekomst mag er een groot gebrek aan hout verwacht worden.

Op het ecologisch vlak heeft het bos een belangrijke rol te spelen. Het treedt klimaat-regelend op. Het is van belang voor de bodembescherming : ontbossing leidt tot erosie. Het bos is verder nog belangrijk voor de bescherming van de waterlagen. Tenslotte is het onvervangbaar voor de bescherming van flora en fauna.

Dit decreet vervangt het Boswetboek van 1854. De voorbereiding ervan is reeds lang aan de gang en deskundigen en alle belanghebbenden werden er bij betrokken. Het resultaat van deze voorbereiding was dat het met vrijwel algemene tevredenheid door de belangengroepen werd onthaald : de gemeenschap, de overheid, de boseigenaars, de besturen ruimtelijke ordening, de landbouwkringen, de groeperingen van natuurbehoud, de houtverwerkende industrie en de recreatie. Het is niet verwonderlijk dat dit ontwerp in Europees perspectief zeer hoog staat aangeschreven.

Welke zijn nu de bijzondere kenmerken van dit ontwerp ? Het Boswetboek was een nationale wetgeving. Dit decreet is aangepast aan de gewestelijke noden. De bossen in Vlaanderen zijn immers van heel andere aard dan die in Wallonië. Terwijl het Boswetboek op de economische functie van het bos gericht was, legt dit decreet de nadruk op de meervoudige functie. Dit decreet is tenslotte van toepassing op alle bossen, zowel de openbare als de privé-bossen.

Een moeilijk punt is de exacte omschrijving van het begrip „bos“. Wegens juridische redenen is zulk een omschrijving nodig. In de vroegere rechtspraak werd de houtproductie als determinerend voor het omschrijven van een bos beschouwd. Deze visie, ingegeven door de economische functie, is voorbijgestreefd.

Het is van belang om de definitie van het begrip „bos“ in Europees verband te bekijken. Er moet dus ook naar de definiëring van het bos in de ons omringende landen worden gekeken. Twee essentiële elementen zijn :

1) er moet voldoende ruimte zijn. Het is nochtans moeilijk te bepalen hoe groot de oppervlakte moet zijn, vooraleer er van een bos sprake is. Ook de lengte/breedte verhouding is van belang. Een bomenrij van enkele meters breed en enkele kilometers lang is bijvoorbeeld geen bos. Ook moet een onderscheid tussen bos en park worden gemaakt, alhoewel ook dit soms moeilijk is.

2) In het bos overheerst een houtachtige vegetatie. In dit decreet wordt omschreven wat in elk geval als bos wordt beschouwd. Wat geen bos is, is niet opgenomen in het decreet.

De rol van het Bosbeheer is essentieel. Bij de deskundigen heerst grote tevredenheid over de werking van de dienst voor Waters en Bossen. Niettegenstaande de beperkte middelen van deze dienst beschikt Vlaanderen over bossen die tot de best beheerde in Europa behoren.

Het beheer van de openbare bossen komt enigszins ter discussie, daar waar het bossen in gemeentelijk bezit betreft. Sommige gemeentebesturen vrezen de bevoegdheid over hun

bossen te zullen verliezen. Het is niet de bedoeling van dit decreet om de bevoegdheid van de gemeenten over hun bossen te beperken. Wel wil het de samenwerking tussen het bosbeheer en de lokale overheden zo goed mogelijk organiseren. Er moet goed voor ogen worden gehouden dat bossen grens- en eigenaarsoverschrijdend zijn. Het Bosbeheer zorgt voor de noodzakelijke overkoepeling in samenwerking met de gemeenten, die een ruime inspraak blijven behouden. Versnippering van de bevoegdheden zal immers leiden naar een verloederding van de bossen. Het Bosbeheer zal instaan voor coördinatie en controle en zal steun verlenen aan de gemeenten (net zoals overigens aan de privé-eigenaars). Het is evenwel absoluut noodzakelijk dat het bosbeheer de nodige bevoegdheid heeft om te allen tijde foutieve beslissingen van de gemeentebesturen te kunnen verbeteren. Het is in elk geval onaanvaardbaar dat de gemeentebesturen het laatste woord zouden hebben inzake beheersplannen.

70 % van de totale bosoppervlakte is in privé-bezit. De privé-bossen worden door een aantal karakteristieke kenmerken : er is een zeer grote versnippering, de eigenaars zijn dikwijls weinig in hun bos geïnteresseerd ; veel bos is onbeheerd ; de bossen worden dikwijls als onrendabel beschouwd ; overheidssteun ontbrak in het verleden ; er is een meestal illegale voortschrijdende ontbossing.

Voor een omvattende bospolitiek is dit privé-bosbezit zeker nodig. Vele bouseigenaars zoeken overigens een band met het bosdecreet. Zij hebben iets te bieden maar hebben ook een aantal verwachtingen. Het is niet de bedoeling van het bosdecreet om de eigenaars te betuttelen, maar wel om hen te stimuleren. Het is dan ook van groot belang dat dit decreet bij de eigenaars positief overkomt, anders zal het geen resultaat hebben.

In dit verband dient verwezen te worden naar de Franse wet Pisani van 1963. Aanvankelijk stuitte deze wet op grote tegenstand bij de bouseigenaars. Na een aantal jaren van voorlichting kon de stemming echter omslaan en werd de wet met veel tevredenheid door de eigenaars aanvaard.

Dit decreet legt aan de eigenaars een zekere verplichting op met het beheersplan. In ruil krijgen zij medewerking en financiële steun vanwege de overheid. Het opleggen van het beheersplan geeft de eigenaars rechtszekerheid en de mogelijkheid tot financiële en logistieke steun. Het komt er nu op aan de eigenaars van deze bepalingen op de hoogte te brengen.

De bosbouwers/deskundigen hebben ook een aantal verwachtingen tegenover het bosdecreet.

Ten eerste wordt er een betere bescherming van het bos mogelijk. Er komen ook uitbreidingsmogelijkheden van de bosoppervlakte. Hier dient er op gewezen dat bosbouw een zaak van lange termijn is : nu worden de bossen van over 100 jaar voorbereid.

Het decreet zorgt verder voor een beter beheer van de privébossen. Voor deze privébossen zullen er een aantal stimulerende maatregelen zijn, zowel financiële als logistieke. Dit decreet geeft aan het bos een verhoogde ecologische waarde. Dit gaat verder dan het louter behoud van de flora en de fauna. Ook zaken als bodembescherming en waterhuishouding zijn hierin vervat. Het Zoniënbos kan zo gezien worden als een gebied met volledige meervoudige functie. Er wordt ook verwacht dat een intenser bosbeleid zal leiden tot een grotere belangstelling vanwege de politici voor het bos.

Dit decreet maakt het mogelijk dat er bosreservaten worden opgericht. Op dit punt staan we nog ver achter tegenover de rest van Europa. Ook zal nu de bosrecreatie in goede banen kunnen worden geleid. Ze wordt beter gereguleerd, terwijl er toch een intensivering van de recreatie mogelijk is. Tenslotte wordt verwacht dat dit decreet zal zorgen voor een grotere rechtszekerheid voor iedereen die bij het bos betrokken is.

Tot slot moet worden gewezen op een aantal zaken die niet worden geregeld door het bosdecreet. Ten eerste is er het probleem van de successierechten. Hierover wordt al jaren geklaagd door de eigenaars. De hoogte van deze successierechten leidt tot verwaarlozing en versnippering van de bossen. In andere landen zijn deze successierechten ofwel afgeschaft ofwel sterk verlaagd tot 25 % van het normale tarief. Het gaat hier overigens om een nationale materie.

Een tweede probleem zijn de externe gevaren, die het bos bedreigen en die niet kunnen geregeld worden door dit decreet. Het gaat hier over zaken zoals de vervuiling en de daling van het grondwater. Dit decreet zal ook het probleem van de versnippering niet volledig kunnen oplossen.

Tenslotte gaan de maatregelen inzake de uitbreiding van het bospatrimonium niet ver genoeg.

II. ALGEMENE BESPREKING

1. Procedure

Overeenkomstig artikel 20, punt 2 van het Reglement wordt het voorstel van decreet van de heer J. Timmermans c.s. houdende regeling van het behoud, de bescherming, de aanleg en het beheer van bossen (stuk 167 (1988-1989) - Nrs. 1 en 2), besproken in samenhang met het ontwerp van bosdecreet.

In dit verband merkt een lid op dat er een kwalitatief verschil bestaat tussen het indienen van amendementen en het formuleren van een volledig alternatief voorstel. Dit zou aanleiding kunnen geven tot interpretatiemoeilijkheden

De indiener van het voorstel stelt dat er nog altijd het recht van parlementair initiatief bestaat. Het moet mogelijk blijven om andere denkpatronen uit te tekenen, los van de beslissingen van de Executieve. Het ontwerp dat nu wordt besproken neemt heel wat elementen over van het voorstel van decreet van de heer M. Galle dat destijds werd ingediend (Stuk 156 (1985-1986) - Nr. 1).

Vervolgens licht hij kort zijn voorstel toe. Hij stelt dat er geen fundamentele verschillen zijn tussen zijn voorstel en het ontwerp van bosdecreet. Het voorstel gaat volgens de indiener uit van een meer maatschappelijke benadering. Hij stelt vast dat er een evolutie in de teksten merkbaar is. Wat zowel in het voorstel als het ontwerp terug te vinden is, is het benadrukken van de meervoudige functie van het bos en het integreren van het privé-bosbezit in het decreet. Dit zijn twee positieve elementen.

Ter afronding van deze discussie besluit een lid dat in de loop van de besprekingen over het ontwerp zal blijken of het nog nodig is om het ingediende voorstel te behandelen. De Commissie sluit zich hierbij aan.

Tevens wordt er gediscussieerd over de vraag of het al dan niet nodig is om bijkomende hoorzittingen te organiseren.

Een lid is van oordeel dat er tussen de verschillende instanties en verenigingen die belangstelling hebben voor het beleid inzake bosbouw en natuurbeheer blijkbaar meningsverschillen over het bosdecreet zijn. Daarom zou het nuttig zijn deze organisaties eerst te horen. Hierna kunnen er eventueel aangepaste amendementen worden voorbereid.

Daarop wordt geantwoord dat bij de opstelling van het ontwerp een brede waaier van belangengroepen werd betrokken. De algemene tendens is dat er een grote tevredenheid over dit ontwerp bestaat ook in kringen van de organisaties voor milieu- en natuurbehoud.

Ook wordt er op gewezen dat de verenigingen die opmerkingen hadden over dit ontwerp, de commissieleden hiervan reeds schriftelijk en mondeling op de hoogte hebben gebracht. Een aantal amendementen zijn ongetwijfeld hierdoor beïnvloed.

Uiteindelijk wordt beslist om één hoorzitting te organiseren waarop drie organisaties die fundamentele opmerkingen hadden, zullen worden uitgenodigd hun standpunt uiteen te zetten. In bijlage 1 wordt het verslag van deze hoorzitting gegeven.

In dit verband wordt door verschillende leden geopperd dat het nuttig zou zijn met de commissie een werkbezoek aan enkele bossen te organiseren. Tijdens dit werkbezoek zouden ambtenaren uit de dienst Waters en Bossen en een vertegenwoordiger van de Vlaamse Hoge Bosraad kunnen worden gehoord.

2. „Bos" en bosfuncties

Een reeks opmerkingen worden geformuleerd over de precieze omschrijving van het begrip „bos". Enkele leden geven te kennen niet te kunnen instemmen met de formulering die gegeven wordt in artikel 3. Ook de uiteenzetting van de Voorzitter van de Vlaamse Bosbouwvereniging in de Commissie, gaf over deze kwestie geen volledig bevredigend antwoord.

Onder meer wordt de vraag gesteld vanaf welke oppervlakte men van een bos kan spreken. Zo wordt gesuggereerd om 0,5 ha als minimumoppervlakte in het bosdecreet op te nemen. Een andere suggestie is om de minimumoppervlakte te bepalen in functie van de hoogte van de houtopstand.

Opgemerkt wordt dat in de memorie van toelichting een opsomming wordt gegeven van wat niet als bos wordt beschouwd. Wellicht is het nuttig dit in de tekst van het decreet zelf op te nemen. Enkele leden sluiten zich hierbij aan. Zij verwijzen naar het voorontwerp van het decreet dat op 6 december 1984 voor advies aan de Raad van State werd overgezonden. Daarin was bepaald welke houtachtige gewassen niet onder toepassing van het decreet zouden vallen.

Een lid kondigt op artikel 3 een amendement aan dat een omschrijving van het begrip bos geeft, gebaseerd op een synthese van de definities die in de belangrijkste Nederlandstalige woordenboeken en encyclopedieën worden gegeven.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat niet alleen van de louter biologische definitie van het begrip „bos" mag worden uitgegaan. Ook met het aspect van de ligging en begrenzing van de onroerende goederen moet rekening worden gehouden.

De minimumoppervlakte moet volgens hem niet in de definitie opgenomen worden. Ook een berekeningswijze gebaseerd op de hoogte van de bomen is niet goed omdat dit

concreet inhoudt dat hoe lager de bomen zijn, hoe sneller men dan van een bos zou moeten spreken. In elk geval is het zo dat kleine stukjes bos samen in sommige gevallen een aanzet tot bebossing van een heel gebied kunnen vormen.

Een volledig sluitende definitie van het begrip „bos" is volgens de Gemeenschapsminister onmogelijk te geven. Uiteindelijk zal het in geval van betwisting de jurisprudentie zijn die zal moeten uitmaken of bepaalde gronden als bos worden beschouwd.

Er wordt nog gesteld dat de ecologische functie maximale aandacht moet krijgen, waarop de Gemeenschapsminister erop wijst dat de artikelen 21 tot 24 van het ontwerp van decreet deze ecologische functie duidelijk benadrukken.

Wat de wetenschappelijke functie betreft is hetzelfde lid van oordeel dat er moet gestreefd worden naar zoveel mogelijk natuurreservaten, waarvoor meer middelen moeten beschikbaar worden gesteld in plaats van naar bosreservaten.

Een ander lid vraagt zich ook af of privé-eigenaars kunnen verplicht worden om bosreservaten aan te leggen. Er wordt op gewezen dat het beheersplan, door de eigenaar wordt opgesteld en ter goedkeuring aan het Bosbeheer voorgelegd. Bosreservaten worden met instemming van de eigenaar tot bosreservaat erkend, wat tot uiting komt in het beheersplan.

Is er een hiërarchie van de verschillende functies van het bos en wat gebeurt er wanneer er een conflict tussen functies ontstaat ? De Gemeenschapsminister stelt dat er geen hiërarchie van functies is, maar dat er naar gestreefd wordt om zo mogelijk alle functies aan bod te laten komen. Uit het beheersplan zal blijken welke functie in een bepaald bos overheersend is, zodat er ook geen conflict zal optreden. Hoe dan ook zal het in de eerste plaats de eigenaar zelf zijn die over het beheer van zijn bos zal beslissen.

Een lid, hierbij „gesteund" door andere Commissarissen vestigt er de aandacht op dat om het bosbehoud maximaal te kunnen garanderen, de economische functie moet worden betracht. Een groot deel van de private bossen, werden de jongste jaren verwaarloosd bij gebrek aan rendabiliteit. Zo wordt de degradatie van een deel van de Kempische bossen mede in de hand gewerkt door de perceelsversnippering van het bospatrimonium zowel in eigendom als in exploitatie (beheer).

3. Bosreservaten

Ondervraagd over de ecologische en wetenschappelijke rol die de bossen te vervullen hebben wordt door de Gemeenschapsminister volgende toelichting verstrekt, meer bepaald voor wat de bosreservaten betreft :

Het ontwerp-bosdecreet, waarin in ruime mate rekening gehouden wordt met de ecologische functie van het bos, sluit aan bij het bosbeleid, dat sedert de gewestvorming wordt gevoerd door het Vlaamse Gewest. De strikt economische oriëntatie zoals dit nu nog geldt voor vele Waalse bossen, met fijnsparbesteden in de Ardennen, werd vervangen door een multifunctionele benadering en aandacht voor de natuurbehoudswaarde van alle bossen.

De oprichting van bosreservaten is in dit kader zeer belangrijk. De ecologisch waardevolle bossen krijgen een reservaatstructuur en dus ook een maximale bescherming. Deze bosreservaten hebben in de eerste plaats een wetenschappelijke functie : de onderzoeksresultaten moeten de wetenschappe-

lijk gefundeerde basis vormen voor een bosbeheer op ecologische basis. Tevens zullen zij een aanvulling vormen van het reeds bestaande Europees net van bosreservaten.

Volgens het ontwerp van decreet kan opgetreden worden tegen externe bedreigingen, waarbij maatregelen kunnen worden getroffen inzake het gebruik van biociden, het regelen van waterstanden of het bodemgebruik.

Het optreden tegen externe bedreigingen in de onmiddellijke omgeving van ecologisch waardevolle zones wordt mogelijk en kan een maximale bescherming garanderen.

Bossen die op basis van de Wet op het Natuurbehoud gelegen zijn in staats- of erkende natuurreservaten worden volgens het ontwerp niet onttrokken aan de bepalingen van het bosdecreet ; zij blijven beantwoorden aan de definitie van „bos”.

Dit geeft trouwens ook een grotere wettelijke garantie voor bosbehoud :

- de kappingen kunnen strenger worden gereguleerd ;

- de verbodsbepalingen voorzien in de Wet op het Natuurbehoud zijn niet specifiek gericht op de bescherming van een bosbiotoop, in tegenstelling tot de verbodsbepalingen van het ontwerp van bosdecreet (cf. artikel 103) ;

- in toepassing van artikel 97 van het ontwerp wordt de overdracht van zakelijke rechten die aanleiding geven tot vorming van percelen bos van kleiner dan 5 ha, afgeremd ;

- vervreemding van openbare bossen kan maar door decreet (voor bossen van het Vlaamse Gewest) of door machtiging van de Vlaamse Executieve (voor bossen van andere publiekrechtelijke rechtspersonen) ;

- het ontwerp van bosdecreet is volledig gericht op „bosbehoud”. Dit geeft de garantie dat alle beheersmaatregelen zoals bebossing en herbebossing door een groep van deskundigen zullen worden beoordeeld (zoals de adviescommissie eigen aan de bosreservaten) ;

- de politionele bevoegdheden op basis van het bosdecreet zijn verregaand en zeer uitgebreid.

Het ontwerp-bosdecreet geeft een maximale bescherming voor elk bos, dus ook voor de bossen gelegen in natuurreservaten.

4. Omvang van het bosareaal

Een lid is van oordeel dat de ter beschikking zijnde statistische gegevens een onderschat beeld geven van de totale bosoppervlakte. Volgens hem is er meer dan 120.000 ha bos in Vlaanderen. Hij vraagt dat er een snelle indicatieve telling zou worden uitgevoerd. Ambtenaren zouden bij voorbeeld een telling kunnen doen in een aantal testgemeenten. Aan de hand van de kadastrale gegevens en luchtfoto's zou dit gemakkelijk moeten kunnen gebeuren.

Hetzelfde lid denkt dat er in de komende jaren enkele duizenden hectaren bos kunnen bijkomen en dit in de randstedelijke en de randindustriële gebieden. Hier is er grote behoefte aan de verzorging van de open ruimte, waaraan de verzwakte landbouw niet meer kan tegemoet komen. Door landinrichting gepaard met water- en bodembeheersingswerken moet de landelijke ruimte worden gevrijwaard.

In deze gebieden moeten bossen worden aangelegd als recreatie- en schermzone. Omdat hier land- en tuinbouw dikwijls verdwenen zijn is het spanningsveld tussen landbouw en bosbouw minder groot.

Volgens dit lid is er voor geheel Vlaanderen een plan nodig om in sommige randstedelijke gebieden tot ordentelijke bos-aanleg over te gaan. Hij herinnert hier aan de „Plant-een-boom-actie" van twintig jaar geleden. Deze actie was niet planmatig. In tegenstelling hiermee is er eerder een strategisch bos-structuurplan nodig. Het lid wijst er terloops op dat in gebieden waar de landbouw in het gedrang komt, ook het natuurbehoud bedreigd is met name door ongeordende weekeindrecreatie. De rest-ruimte moeten dus op één of andere manier worden verzorgd om verdere degradatie te voorkomen.

Spreker pleit ervoor dat er snel een programma voor de langere termijn zou worden opgesteld voor bebossing. Een inventaris van bebosbare gebieden zou moeten worden opge maakt. Hij geeft het voorbeeld van de verlaten klei- en grind-winningsgebieden, stortplaatsen, verlaten industrieruimten.

Ook moet bekeken worden welke openbare domeinen in aanmerking komen. Meer concreet worden de gronden voor het niet uitgevoerde Duwvaartkanaal en braakliggende terreinen bij autowegen genoemd. Hetzelfde lid is nochtans geen voorstander van continue struikbeplanting langs auto-snelwegen. In elk geval pleit dit lid voor een agressieve maar projectgerichte aanpak om toestanden als in de streek van Le Centre-Borinage te vermijden.

Een ander lid stelt de vraag waar de nodige gronden voor de in het vooruitzicht gestelde 70.000 à 140.000 ha extra bos zouden worden gevonden.

In zijn antwoord beaamt de Gemeenschapsminister de mogelijkheid van het gebruik van de verlaten gronden in de suburbane gebieden. Hij wijst ook op de mogelijkheden van de Europese „set aside" regeling. Hij is van oordeel dat de landbouw niet afkerig is van de bebossing van sommige landbouwgronden, zolang de omkeerbaarheid maar wordt gewaarborgd.

De Gemeenschapsminister deelt ook mee dat de administratie bezig is een inventaris van de openbare eigendommen op te maken. Wel wijst hij er op dat dit werk pas echt kan worden georganiseerd wanneer de administratie op punt staat en ook de diensten van het Groenplan zijn geïntegreerd. Ook kondigt hij aan dat maatregelen voor de suburbane gebieden zullen worden opgenomen in het geplande Natuur-ontwikkelingsplan.

Een lid uit zijn bezorgdheid over het mogelijk voorkomen van ongeordende bebossing. Het lukraak inplanten van bossen mag niet in de hand worden gewerkt. Dikwijls worden gronden bebost om ze te onttrekken aan de pachtwet of om ze een andere bestemming te geven (bij voorbeeld om er een weekend-huisje op te zetten). De bepalingen opgenomen in artikel 93, 4e lid kunnen zulke ongeordende bebossing voorkomen. Overleg met de landbouwsector is in ieder geval gewenst. Voor wat het afleveren van een vergunning voor de beplanting met houtachtige gewassen in de landbouwzone betreft, moet het schepencollege er bij betrokken blijven. Ongeordende aanplantingen kunnen immers, zowel als ontbossingen, de landinrichting en het landschap in een gebied ontredderen.

De Gemeenschapsminister wijst er op dat artikel 93 van het ontwerp artikel 35bis van het Veldwetboek wijzigd voor

wat de vergunning van het college van burgemeester en schepenen voor het aanplanten van houtachtige gewassen betreft. Artikel 36 van het Veldwetboek, dat bepaalt dat de nabuur de rooijing van de bomen kan eisen, blijft van kracht.

Hierop wordt door een lid het probleem opgeworpen of een decreet afbreuk kan doen aan het Veldwetboek.

Een lid vraagt of bomen die spontaan zijn opgeschoten op een braakliggend stuk landbouwgrond een bos vormen en of zij dan ook mogen worden gerooïd.

In zijn antwoord verwijst de Gemeenschapsminister naar art. 93, 6e lid van het ontwerp, dat een toepassing van de wet van 29 maart 1962 op de ruimtelijke ordening inhoudt. In feite komt het er op neer dat na een termijn van 12 jaar men van een bos kan spreken, en het bosdecreet op zulk een grond van toepassing wordt.

Tenslotte verwijzen enkele leden nog naar de Europese „set-aside” regeling en de mogelijkheden die er uit voortvloeien voor het tijdelijke bebossen van landbouwgronden. Ook wordt er op gewezen dat er maximaal gebruik moet worden gemaakt van mogelijke Europese subsidies die hieruit zouden kunnen voortvloeien.

5. Openbare bossen en domeinbossen

Er ontpint zich een discussie over de terminologieën van domeinbos en openbaar bos.

Verwijzend naar artikel 4, punt 18 merkt een lid op dat het Gewest automatisch de bevoegdheid zou moeten krijgen over de bossen die eigendom zijn van de Vlaamse Gemeenschap. Volgens hem kan de term „domeinbos” best omschreven worden als volgt : „Een bos van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap of waarvan het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap mede-eigenaar is”. De Vlaamse Gemeenschap is immers ook eigenaar van beboste gronden.

Een ander lid is van oordeel dat het onderscheid tussen „openbaar bos”, zoals gedefinieerd in artikel 4, punt 15 en „domeinbos” (artikel 4, punt 18) niet erg duidelijk is.

De Gemeenschapsminister wijst er op dat de definities gegeven in artikel 4, dienen voor de toepassing van het decreet. In de praktijk zijn domeinbossen die bossen waarvan het beheer is toevertrouwd aan het Bosbeheer en waarvan de opbrengsten ten goede komen aan de middelen van de Vlaamse Gemeenschap. Een aangepaste definitie zou kunnen zijn : „Domeinbos is openbaar bos, waarvan het beheer volledig is toevertrouwd aan het Bosbeheer”. Dit impliceert dat privé-bos geen domeinbos kan zijn.

Voor wat de andere openbare bossen betreft, is een lid van oordeel dat sommige bepalingen van het decreet kunnen worden geïnterpreteerd als een aantasting van de gemeentelijke autonomie. Zo zouden, wanneer gemeente of provincie eigenaar zijn, de beheersplannen moeten worden goedgekeurd door de gemeentelijke of provinciale overheden en niet door het Bosbeheer. Uiteindelijk worden, wat de openbare eigenaars betreft de beslissingen op het politieke vlak genomen. De eindverantwoordelijkheid ligt dus in feite niet bij de ambtenarij maar bij de overheid (gemeente, provincie of gewest).

In dit verband stelt een lid de vraag naar wat er zal gebeuren met de gemeentelijke en provinciale verordeningen.

Op deze laatste vraag antwoordt de Gemeenschapsminister dat de politiereglementen via de decretale regeling worden

geüniformiseerd. Zulke uniforme regeling is in het voordeel van de gemeenten omdat daardoor lokale spanningen op een hoger niveau kunnen worden weggewerkt.

Wat de beheersplannen betreft, hebben in voorliggend ontwerp de openbare eigenaars een belangrijke mate van inspraak. Het komt er vooral op aan om versnippering van bevoegdheden tegen te gaan. Het Bosbeheer zal zorgen voor overkoepeling, maar steeds in nauwe samenwerking met de openbare eigenaars.

In dit verband pleit een lid nog voor een geïntegreerde samenwerking op het terrein van de Diensten van het Vlaamse Gewest die bevoegdheden hebben inzake de zorg voor bomen, bossen en beplantingen, met name de diensten van het Groenbeheer, Landschapszorg, Bosbeheer, Natuurbehoud.

6. Beheersplan

De bepalingen omtrent het opmaken van beheersplannen geven aanleiding tot fundamentele opmerkingen. Met name de verplichtingen dienaangaande gesteld aan de privé-eigenaars roepen vragen op.

Een lid is van oordeel dat dit decreet een grote weerslag zal hebben op het privé-bosbezit, dat toch ongeveer 70 % van de totale bosoppervlakte omvat. Vooral de bepalingen over het beheersplan zijn ingrijpend en hebben een dirigistische tendens.

De aandacht wordt gevestigd op een aantal problemen.

Ten eerste moet rekening worden gehouden met de structuur van het privé-bosbezit. Naast enkele grote eigenaars gaat het hier vooral om een zeer grote groep kleine bosbezitters. De vraag is hoe al deze eigenaars zullen kunnen betrokken worden bij het opstellen van de beheersplannen.

Een tweede kwestie is in hoeverre de wet een eigenaar kan verplichten om zijn eigendom te beheren. De wet kan wel opleggen wat er moet worden bereikt, maar niet hoe dit moet gebeuren. Voor de eigenaar geldt slechts het principe van het beheer van zijn eigendom als een goede huisvader.

Ten derde stelt deze spreker dat het opstellen van beheersplannen voor de eigenaars een ingewikkelde zaak is. Zullen zij in staat zijn om degelijke beheersplannen op te stellen ?

Tenslotte, zo besluit hij, is het nog zeer de vraag of, met name de kleine eigenaars in staat zullen zijn de financiële lasten op te brengen die voortvloeien uit het beheersplan.

Voor dit lid beantwoordt de idee van het beheersplan wel aan een aantal goedbedoelde doelstellingen, maar vreest hij dat deze niet zullen kunnen worden bereikt. Ook denkt hij dat er al te zeer in het privé-bezit wordt ingegrepen.

Op deze opmerkingen repliceert de Gemeenschapsminister dat de spreker de positieve maatregelen tegenover de eigenaars over het hoofd ziet. De privé-eigenaar gaat vanuit het bosbeheer immers een service krijgen voor het beheren van zijn eigendom, welke hem uiteindelijk ten goede zal komen. De bepalingen over het beheersplan kunnen misschien als inbreuk op de rechten van de privé-eigenaar worden ervaren. Daar tegenover staat dat het beheersplan in eerste instantie door de eigenaars zelf wordt opgesteld.

We staan hier volgens de Gemeenschapsminister voor een uitdaging. Het decreet zal slechts werkelijk resultaat opleveren als de privé-eigenaars bereid worden gevonden mee te

werken. Er mag niet vergeten worden dat er in het decreet geen strafrechtelijke vervolging is voorzien, wanneer aan de verplichting tot het opstellen van een beheersplan wordt verzuimd.

Het ontwerp van beheersplan is mede door de privé-eigenaars zelf opgesteld. Twee essentiële zaken worden er in geregeld, met name wanneer er kappingen moeten worden uitgevoerd en hoe er moet verjongd worden. Het derde aspect dat er in aan bod komt is de functie van het bos.

Essentieel is dat de eigenaar zelf zijn beheersplan opmaakt. Wanneer er een conflict optreedt met het bestuur, bijvoorbeeld wanneer het beheersplan wordt afgewezen, kan de eigenaar in beroep gaan bij een paritair samengestelde beroepscommissie, voorgezeten door een beroepsmagistraat waarin tevens vertegenwoordigers van de eigenaars en de administratie zetelen.

Volgens de Gemeenschapsminister heeft de eigenaar, wanneer het beleidsplan is goedgekeurd, een veel grotere rechtszekerheid. Bijvoorbeeld kunnen kappingen probleemloos uitgevoerd worden wanneer ze in overeenstemming zijn met het beheersplan, terwijl zulke kappingen op dit ogenblik nog steeds onderworpen zijn aan eerder uiteenlopende gemeentelijke reglementen.

Een lid stelt nogmaals de vraag over de financiële lasten die het beheersplan met zich meebrengt voor de eigenaar. Kunnen eigenaars verplicht worden investeringen te doen voor kappingen en nieuwe aanplantingen ?

Hierop wordt door de Gemeenschapsminister geantwoord dat het beheersplan zal zorgen voor een gezonder en rendabeler bos. Wanneer de opbrengst van dit bos niet voldoende is om de kosten verbonden aan het beheersplan te dekken, dan kan de subsidiëring door de overheid worden overwogen.

Meerdere leden vrezen dat het opmaken van beheersplannen een hele bureaucratie met zich zal meebrengen. Zij pleiten ervoor dat er bij wijze van voorbeeld een eenvoudig formulier zou worden uitgewerkt dat als bijlage bij het Commissieverslag zou worden gevoegd.

De Gemeenschapsminister stelt hierop een model van beperkt beheersplan voor. Het is als bijlage 2 bij dit verslag gevoegd. Volgens de Gemeenschapsminister zal het er in de praktijk op neerkomen dat de openbare besturen eerder uitgebreide beheersplannen dienen op te maken en dat voor de privé-eigenaars vereenvoudigde formulieren, zoals hetgeen als voorbeeld is gegeven, zullen gelden.

Enkele sprekers hebben vragen bij de problematiek van het gezamenlijk indienen van beheersplannen door meerdere kleine eigenaars.

Een lid wijst op de bepalingen van artikel 91 van het ontwerp. Dit artikel zou kunnen tegemoet komen aan de zorg van de kleine eigenaars die tot groepering van percelen willen overgaan. Zulke groepering kan volgens het decreet toelagen en logistieke en technische steun bekomen. Welke zullen de modaliteiten zijn voor het ontvangen van steun door zulk een groepering van eigenaars ? Wellicht is het ook nuttig de omschrijving van het begrip „privé-eigenaar” vervat in artikel 49 van het ontwerp te verduidelijken. Groeperingen van eigenaars, die rechtspersoonlijkheid hebben kunnen volgens de bepalingen van het ontwerp van decreet eveneens als „privé-eigenaar” worden beschouwd. Het is aangewezen dat het in artikel 7 vermelde begrip „groepering van eigenaars” nader zou worden omschreven in het decreet.

In zijn antwoord verklaart de Gemeenschapsminister dat voorwaarden en modaliteiten voor betoelaging zullen worden vastgelegd in een Besluit van de Executieve. Hij pleit hierbij voor een zo soepel mogelijke regeling. Over de kwestie van de rechtspersoonlijkheid van groeperingen van eigenaars, wenst hij zich vooralsnog niet uit te spreken. Een mogelijk scenario kan zijn dat er een overkoepelende entiteit wordt opgericht die de belangen van de feitelijke verenigingen van groeperingen van eigenaars behartigt.

Er wordt verder nog gediscussieerd over de verplichting tot het opmaken van een beheersplan.

De Gemeenschapsminister stelt dat vanaf een oppervlakte van 5 ha zulk een beheersplan verplicht is. Indien een eigenaar dit verzuimt, dan zal het Bosbeheer een beheersplan opstellen, of dit laten opstellen door derden op kosten van de eigenaar.

Als de eigenaar niet akkoord gaat met het beheersplan, dan kan hij een beroepsprocedure aanhangig maken bij de bovenvermelde beroepscommissie. Hoe dan ook blijft de eigenaar verantwoordelijk voor het beheer van zijn bos.

Wat gebeurt er wanneer de eigenaar een slecht beheersplan opstelt ?

Hierop antwoordt de Gemeenschapsminister dat er een onderscheid gemaakt wordt tussen de openbare en de privé-bossen. Wat de openbare bossen betreft, kan het Bosbeheer beroep aantekenen bij de Vlaamse Executieve, die de eindverantwoordelijkheid krijgt. Voor de privé-bossen zal het bosbeheer een beheersplan adviseren bij de eigenaar, die hiertegen beroep kan aantekenen als hij het er niet mee eens is.

In de marge van dit debat wordt door een lid ook gevraagd wat er zal gebeuren als er bij vergissing een kapping wordt uitgevoerd, die niet in het beheersplan is voorzien.

Als antwoord hierop wordt door de Gemeenschapsminister verwezen naar artikel 10 van het ontwerp, waarin compensatie en strafbepalingen worden voorzien als zulke kapping mocht voorkomen.

7. Fiscale aspecten

Alhoewel het geen onderdeel is van het voorliggende ontwerp van decreet en het hier om een nationale bevoegdheid gaat, heeft de problematiek van de successierechten die op het bos moeten worden betaald, de aandacht van de Commissie getrokken.

Een lid stelt vast dat het privé-bospatrimonium op grote schaal aan het degraderen is wegens gebrek aan onderhoud. Dit is onder andere te wijten aan het probleem van de hoge successierechten.

Dit probleem situeert zich niet zodanig bij de successierechten die op de grond zelf moeten worden betaald, maar wel bij die welke voor de opstand verschuldigd zijn. In de loop der jaren moeten verscheidene malen successierechten op de waarde van de bomen worden betaald, vooraleer er ook werkelijke opbrengst is.

Men is van oordeel dat het afschaffen of verlagen van deze successierechten waarschijnlijk niet zulk een probleem zal vormen voor de nationale overheid, maar wel voor de gewesten, en dan vooral voor het Waalse Gewest, die hiermee inkomsten zullen verliezen.

Een lid deelt mee dat deze aangelegenheid in de Commissie voor Financiën van de Senaat aan bod zal komen.

De Gemeenschapsminister beaamt dat de successierechten voor de privé-eigenaars inderdaad een probleem zijn. Hij wijst er echter op dat het hier om een nationale materie gaat en dat afschaffing ervan in het nadeel van de inkomsten van het Gewest zal zijn. Hij is wel bereid deze zaak formeel bij de Executieve aanhangig te maken.

8. Budgettaire aspecten

De weerslag van dit decreet op budgettair en financieel vlak was een bekommernis voor meerdere leden van de Commissie. Opmerkingen en vragen werden dienaangaande geformuleerd.

De overtuiging was algemeen dat de uitvoering van dit decreet veel extra kosten met zich zal meebrengen. De vraag is hoe groot deze extra kosten zullen zijn en of het budget deze zal kunnen dragen.

Een lid vraagt of er gelden zijn voorzien voor de geplande 2000 ha bosreservaat en of de eigenaars wiens bos een reservaat zal worden hiervoor zullen worden vergoed. Worden de eigenaars ook vergoed als zij hun bossen openstellen of als hun bos de functie van schermbos zal krijgen ? Ook wordt er op gewezen dat het herwaarderen van de recreatieve functie van de bossen een zekere investering (in wegen, wegwijzers, zitbanken, vuilnisbakken e.d.) met zich zal meebrengen.

Er worden ook vragen gesteld naar de hogere personeelskosten, die er zal zijn als het decreet in werking zal zijn getreden. De administratie zal meer personeel nodig hebben voor de begeleiding van de beheersplannen en later voor het beheer van een uitgebreider bospatrimonium in overheidsbezit.

Over de budgettaire weerslag van het bosdecreet worden bijkomende meer gedetailleerde ramingen gegeven door de Gemeenschapsminister :

A. Bijkomende taken inzake privé-bos

1. Personeelskosten

Opdrachten van de ambtenaar zijn : onderzoeken, adviseren, bijhouden van het kadaster van de beheersplannen, toelagenregeling (onderzoek en goedkeuring), bosinventarisatie, overeenkomsten (openstelling, schermbos), termijnplanning, kapvergunningen, bebossingen, ontbossen, advies voor dagelijks beheer.

Te velde wordt ongeveer 20.000 ha privé-bos per ambtenaar voorzien en 5 à 6.000 ha per aangestelde. In de belangrijkste provincies is bovendien een administratieve hulp noodzakelijk. Op het hoofdbestuur worden 2 ingenieurs en 2 opstellers van Waters en Bossen voor een afdeling privé-bos voorzien.

De budgettaire weerslag van de personeelsuitbreiding bedraagt 18.870.000 BF per jaar.

De uitbreiding van de bevoegdheid inzake de bijstand aan de privé-bossen heeft volgende weerslag op de personeelsbezetting :

	ha privé-bos (telling 1970)	aantal ingenieurs	aantal aangestelden	opstellers Waters en Bossen
Hoofdbestuur		2		2
Antwerpen	28.000	1	5	1
Limburg	18.600	1	4	1
VI. Brabant	15.693	1	3	1
O.-Vlaanderen	11.800		2	
W.-Vlaanderen	5.700	1	1	
TOTAAL	79.800	6	15	5

2. Toelagen per jaar

a.	herbebossing:	
	loofhout	8.000.000 frank
	naaldhout	3.500.000 frank
	populier	5.250.000 frank
b.	bebossing:	
	rekening houdend met de bosuitbrei- ding in de ons omringende landen, kan in Vlaanderen deze aanvraag worden geschat op 50 ha loofhout en 150 ha po- pulier en naaldhout	9.250.000 frank
c.	omvorming naar inheemse soorten :	
	de toelagen voor omvorming kan voor- lopig geschat worden op	1.200.000 frank
d.	beheerswerken:	
	rekenend met een oppervlakte, waar- voor toelagen voor beheerswerken aangevraagd worden, kunnen de uit- gaven hiervoor geraamd worden op	2.200.000 frank
Totaal		29.400.000 frank

Rekening houdend met de bepalingen van het ontwerp-besluit tot toekenning van toelagen aan privé-boseigenaars voor het uitvoeren van bepaalde werkzaamheden, en uitgaande van theoretische gegevens als bosevolutiestadia, boomsoortenverdeling en bedrijfstijden kan het bedrag van de op termijn te verwachten toelagen geschat worden op een 30 miljoen frank/jaar.

De omvang van de aanvragen van toelagen zullen aanvankelijk beduidend lager liggen en afhankelijk zijn van de publiciteit die daarover gemaakt wordt.

Verwacht wordt dat pas na enkele jaren, wanneer een aantal boswerkzaamheden die bedoeld werden als voorbeeld kunnen gesteld worden, die aanvragen snel zullen toenemen tot het geraamd bedrag.

Aangezien in de begroting van 1990 20 miljoen vastlegingskredieten werden voorzien (sectie 72 artikel 51.62) kan een bijkomende inspanning van 10 miljoen frank worden weerhouden.

B. Bijkomende taken inzake het openbaar bos

Door de uitbreiding van het begrip openbaar bos zal het areaal bos waarover het Bosbeheer het technisch beheer voert, merkbaar toenemen. Voor de bossen van alle openbare instellingen, dienen beheersplannen opgesteld te worden (ongeveer 7.000 ha).

Ook vergt het beheer van bosreservaten een grotere administratieve inzet (2.000 ha) o.a. inzake adviesprocedures.

De beperkte opdrachten die het huidige personeelskader diende te vervullen voor het privé-bos wordt ruimschoots overtroffen door een groter werkvolume voor het openbaar bos.

De toelagen voor een intensiever beheer van openbare bossen zullen in de toekomst 20 miljoen frank bedragen. Aangezien in de begroting (sectie 72 artikel 63.61) van 1990 daartoe reeds 10 miljoen frank werd voorzien, is een bijkomende last van 10 miljoen frank te voorzien.

Een lid is van oordeel dat de kosten voor extra personeel in de ramingen die door de administratie werden opgesteld, zijn onderschat.

Een ander lid stelt dat de in het vooruitzicht gestelde toelagen aan de privé-eigenaars geen valse hoop mogen wekken. Hij vraagt of er duidelijke cijfers over de hoogte van deze toelagen zouden worden vooropgesteld. Hoeveel zullen deze steunmaatregelen jaarlijks gaan kosten ?

De Gemeenschapsminister zegt dat de kwestie van de financiële middelen in de Executieve uitvoerig aan bod is gekomen. Hij herhaalt dat er voor milieu en natuurbehoud in de toekomst inderdaad veel geld zal nodig zijn en dat dit onvermijdelijk een budgettaire weerslag zal hebben.

De gevolgen van dit decreet op het budget zijn op voorhand niet volledig te voorspellen. In elk geval is de Executieve bereid de consequenties van het decreet te aanvaarden. Voor 1990 zijn de middelen voor milieubeleid reeds licht verhoogd. In het globale milieubeleidsplan zullen de nodige middelen verbonden aan de uitvoering van het bosdecreet worden opgenomen.

De eerste ramingen van gestegen kosten worden geschat op 20 miljoen frank voor het privé-bos, en 10 miljoen frank voor het openbaar bos. Daarbij moeten nog de kosten worden geteld voor het bijkomend personeel, geraamd op 18,5 miljoen frank. Deze kosten zullen niet onmiddellijk kunnen worden gerecupereerd. Men mag echter verwachten dat de beheersplannen voor een hogere rendabiliteit en dus ook voor hogere inkomsten van de bossen zullen zorgen.

Ook is de Gemeenschapsminister van oordeel dat het MINA-fonds hier zal kunnen optreden, voor wat het vrijmaken van middelen betreft.

Voor wat de hoogte van de toelagen betreft, vindt de Gemeenschapsminister dat dit bezwaarlijk in het decreet zelf kan worden opgenomen. Een grote flexibiliteit is nodig. De hoogte van de betoelaging zal in functie staan van de begrotingskredieten zelf.

Een lid vraagt wat er zal gebeuren met het Fonds voor de Reconstitutie en de Rationalisatie van het Bospatrimonium. Zal dit eventueel in het MINA-fonds worden geïntegreerd ?

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat dit Fonds autonoom zal zijn en zal instaan voor het verzamelen van de opbrengsten, die in het verleden in de algemene middelenbegroting waren opgenomen.

Tenslotte vraagt een lid of er middelen zullen zijn voor de overheid om privé-bos dat slecht wordt beheerd aan te kopen.

Wat de openbare aankooppolitiek betreft, is de Gemeenschapsminister de mening toegedaan dat langlopende huurovereenkomsten (54 jaar) interessanter zijn dan eigenlijke

aankoop. Zo kan er met weinig middelen meer worden gedaan. Plaatselijke besturen kunnen door middel van betoelaging worden aangemoedigd om tot verwerving over te gaan. Ook Europese steunmaatregelen moeten op dit vlak ten volle worden benut.

Volgens een lid dient in de debatten over dit ontwerp de grootste zorg uit te gaan naar het versnipperde privé-bosbezit. 70 ten honderd van de totale bosoppervlakte is in privé-bezit. Het grootbosbezit is over het algemeen goed onderhouden. Het kleine, versnipperde bosbezit daarentegen loopt het gevaar te degraderen. Vooral aan deze toestand zou het bosdecreet moeten verhelpen, aangezien dit versnipperde bezit de grootste bosoppervlakte inneemt.

Een lid verwijst tenslotte naar artikel 544 van het Burgerlijk Wetboek, dat bepaalt dat eigendom het recht is om op de meest volstrekte wijze van een zaak het genot te hebben en daarover te beschikken. Dit bosdecreet betekent een zekere beknutting van het eigendomsrecht. Dit vindt zijn legitimering in het feit dat eigendom in functie komt te staan van een gedifferentieerd eigendomsbegrip, aangepast aan de maatschappelijke functie van de eigendom.

Er heeft zich in de loop van de geschiedenis een verschuiving voorgedaan. Vroeger had de eigenaar alle macht over zijn eigendom. Nu wordt er niet geraakt aan de formele eigendom, wel krijgen goederen en diensten, die uit eigendom voortvloeien een vermaatschappelijke bestemming.

Spreker heeft in dit opzicht geen probleem met dit decreet, omdat het bos voor de maatschappij van groot belang is. Tevens moet er op worden gewezen dat dit decreet ook geen collectivisering van het bosbezit inhoudt, zodat niet aan de beroepsuitoefening van een bepaalde maatschappelijke klasse wordt geraakt.

De Gemeenschapsminister verklaart deze benadering te kunnen onderschrijven.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

De artikelsgewijze bespreking volgt de oorspronkelijke nummering van het ontwerp van decreet zoals het werd ingediend. Gezien de herstructurering van het ontwerp die uit de bespreking is voortgevloeid, gaf de commissie aan de verslaggever de opdracht een voorstel van hernummering uit te werken. Dientengevolge werden de artikelen in de tekst aangenomen door de Commissie hernummerd.

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Artikel 1

De heer De Seranno dient een amendement in dat duidelijk stelt dat dit decreet een regionale aangelegenheid regelt bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet (Stuk 261 - Nr. 5, p. 1). Hij verantwoordt dit door te verwijzen naar artikel 6 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1988 waarin onder andere wordt bepaald dat naast de landschapszorg, de natuurbescherming en het natuurbehoud ook het bosbeheer een regionale aangelegenheid is, vermeld in artikel 107quater van de Grondwet.

Het amendement van de heer De Seranno en het nieuwe artikel 1 worden eenparig aangenomen.

Het oorspronkelijk artikel 1, dat de doelstelling van het decreet omschrijft, wordt eenparig aangenomen en voorlopig genummerd als artikel Ibis.

Artikel 2

Dit artikel geeft het toepassingsgebied van het decreet, dat trouwens nog nader omschreven wordt in artikel 3. Derhalve is het volgens een lid misschien aangewezen beide artikelen samen te voegen.

Er ontspint zich een discussie over de vraag of het wel noodzakelijk is nadrukkelijk te vermelden dat het decreet van toepassing is op zowel openbare als op privé-bossen.

Een amendement van de heer Vandermeulen stelt dat het decreet deels op alle bossen, deels op openbare bossen en deels op privé-bossen van toepassing is (Stuk 261 - Nr. 6, p. 5). Hiermee wenst hij duidelijk te maken dat er voorzien wordt in verschillende bepalingen ten opzichte van privé-bossen en openbare bossen.

Volgens een lid is dit amendement overbodig omdat het verder in het decreet duidelijk wordt welke bepalingen van belang zijn voor de openbare bossen en welke voor de privé-bossen.

Een lid suggereert dan om „zowel openbare als privé-bossen" weg te laten, zodanig dat dan duidelijk wordt dat alle bossen, zonder onderscheid, onder de bepalingen van het bosdecreet zullen vallen. Hierop verder ingaand dient de heer Daems een amendement in waarbij artikel 2 wordt weggelaten, terwijl in het reeds behandelde artikel Ibis zou worden ingevoegd dat dit decreet het behoud, de bescherming de aanleg en het beheer van alle bossen regelt (Stuk 261 - Nr. 7, p. 1).

De heren Vandebosch en Aerts dienen tenslotte een amendement in waarbij de term „alle bossen" uit het artikel wordt weggelaten en wordt gesteld dat dit decreet van toepassing is zowel op de openbare bossen als op de privé-bossen (Stuk 261 - Nr. 7, p. 2). De term „alle bossen" kan tot verwarring aanleiding geven. Niet alle bepalingen zijn immers op alle bossen van toepassing ; sommige zijn dat slechts voor de openbare bossen, andere voor de privé-bossen. Met dit amendement wordt dit probleem opgevangen. Deze voorgestelde tekst wordt ook als duidelijker ervaren dan het amendement van de heer Vandermeulen.

Nadat de andere amendementen werden ingetrokken worden het amendement van de heren Vandebosch en Aerts en het aldus gewijzigde artikel 2 eenparig aangenomen.

In tweede lezing wordt er voor geopteerd de artikelen Ibis, zijnde het oorspronkelijke artikel 1 en het artikel 2 samen te voegen tot één artikel. Een amendement in die zin wordt ingediend door de heer De Seranno c.s. (Stuk 261 - Nr. 11). Ook wordt de tekst enigszins gewijzigd, met de bedoeling herhalingen in de formulering weg te werken en zo de tekst leesbaarder te maken. Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Het nieuwe artikel, dat na hernummering het artikel 2 wordt, wordt eveneens eenparig aangenomen.

Artikel 3

Dit artikel moet worden samen gelezen met artikel 2 en geeft een nadere omschrijving van wat, met het oog op toepassing van dit decreet, als bos moet worden beschouwd.

Bij dit artikel zijn er drie discussiepunten. Ten eerste wordt er gediscussieerd over een precieze omschrijving van het begrip „bos". Ten tweede wordt er aangedrongen op het opne-

men van een lid met bepalingen van wat niet als bos wordt beschouwd. Tenslotte wordt ook gesuggereerd om een minimumoppervlakte van wat als bos dient te worden beschouwd in dit artikel op te nemen.

De heer Aerts stelt een amendement voor dat een omschrijving geeft van het begrip bos, zonder dat er moet worden ingegaan op alle functies die het bos heeft, zoals de tekst van het ontwerp dat doet (Stuk 261 - Nr. 4, p. 1). Voor hem volstaat in dit artikel een duidelijke kernachtige omschrijving. Eventueel kan afzonderlijk worden omschreven wat wel en niet als bos wordt beschouwd. Essentieel voor hem is dat het bos wordt gezien als een geheel waar zich een eigen levensgemeenschap ontwikkelt.

Hierop reageert een lid met te stellen dat een „gesloten levensgemeenschap”¹ als dusdanig niet bestaat. Tevens is hij van oordeel dat de bepaling dat het bos een grondoppervlakte is, moet behouden blijven.

Ook de Gemeenschapsminister kan zich niet aansluiten bij de term „gesloten levensgemeenschap” die in het amendement wordt gebruikt. Het is volgens hem verkeerd het bos als een gesloten systeem te beschouwen. Het bos is trouwens niet louter een levensgemeenschap, aangezien ook dode elementen als het dood hout, mineralen of de waterhuishouding van belang zijn.

Uit de bespreking blijkt verder dat het moeilijk is zo niet onmogelijk, hier een sluitende definitie of omschrijving van het begrip „bos” te geven.

Een lid haakt hierop in en stelt dat het niet de pretentie van dit decreet is om een definitieve omschrijving te geven maar wel van precies te bepalen waarop het decreet van toepassing is.

De heer Daems stelt vervolgens een amendement voor dat de begripsbepaling van het amendement Aerts grotendeels overneemt, aangevuld met de bepaling dat het bos wel degelijk een grondoppervlakte is (Stuk 261 - Nr. 7, p. 4). Hij stelt voor om eventueel een artikel 3bis in te lassen waarin precies wordt omschreven wat wel en wat niet als bos wordt beschouwd.

Een tweede discussiepunt is de vraag of in het artikel moet worden opgenomen welke houtgewassen en onroerende goederen niet als bos worden beschouwd. In eerdere voorontwerpen werd dit expliciet opgenomen. In het eigenlijke ontwerp komt deze bepaling niet voor, maar ze wordt wel vermeld in de memorie van toelichting. Amendementen van respectievelijk de heren Desutter (Stuk 261 - Nr. 2, p. 3) en Timmermans (Stuk 261 - Nr. 5, p. 2) strekken ertoe om bij het oorspronkelijke artikel 3 een derde lid te voegen waarin bepaald wordt wat niet als bos wordt beschouwd. Over het opnemen van zulk een bepaling heerst er in de Commissie een grote mate van eensgezindheid.

Vervolgens wordt er ook gediscussieerd over de vraag of voor de toepassing van dit decreet ook van een minimumoppervlakte moet worden gesproken. Een lid stelt voor om als minimumoppervlakte voor de bepaling van wat een bos is 0,5 ha op te nemen. Enkele commissieleden kunnen zich hierbij aansluiten.

De Gemeenschapsminister stelt echter dat dit ingaat tegen de geest van het ontwerp van decreet. Door de aaneensluiting van kleine stukjes restoppervlakte kunnen waardevolle landschapselementen ontstaan, die door dit ontwerp van decreet

worden beschermd. Deze optie zou worden ondergraven, indien in dit artikel een minimumoppervlakte wordt opgenomen.

Uiteindelijk kan de Commissie er mee instemmen om de minimumoppervlaktebepaling niet op te nemen.

De heer Cuyvers stelt als amendement voor om bossen die als natuurreservaat worden aangeduid, bij toepassing van de wet op het natuurbehoud, niet onder de toepassing van dit decreet te laten vallen (Stuk 261 - Nr. 3, p. 1).

De argumentatie dat het bosdecreet een grotere bescherming biedt dan de wet op het natuurbehoud leidt er toe dat dit amendement wordt ingetrokken.

Tot slot van de discussie dient de heer Beerden een amendement in dat als synthese van hetgeen voorafging kan worden gezien. Het aangepaste amendement van de heer Aerts wordt hierin aangevuld met bepalingen van wat wel en wat niet als bos wordt beschouwd (Stuk 261 - Nr. 7, p. 3).

Er wordt nog gepreciseerd dat met het begrip „kerstbomen”, vermeld in punt 6 van paragraaf 3 bedoeld wordt : fijnsparren die bestemd zijn om te dienen als kerstbomen en geteeld op daarvoor in het bijzonder bestemde terreinen.

Een lid verklaart niet akkoord te zijn met de term „grondoppervlakten”. Volgens hem moet wel degelijk over het bos als gesloten levensgemeenschap worden gesproken omdat dit wijst op een functionele dynamiek. „Grondoppervlakten” wijst volgens hem ook te veel op het eigendomsbegrip.

De tekst van dit amendement kan voor het overige de instemming van de Commissieleden en van de Gemeenschapsminister verwerven, zodat alle andere amendementen worden ingetrokken.

Er wordt verder aan de tekst van het amendement een technische correctie aangebracht : op de eerste regel van paragraaf 1 wordt het woord „toestemming” vervangen door het woord „voorschriften”, gezien de eenvormigheid met de bepalingen van de paragrafen 2 en 3.

Tenslotte worden het amendement van de heer Beerden en het aldus gewijzigde artikel met 11 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 4

Dit artikel omschrijft de begrippen die verder in het decreet gebruikt worden.

Voor de goede orde wordt de bespreking van dit artikel slechts aangevat nadat de andere artikelen van het decreet zijn behandeld, zodanig dat geen begrippen over het hoofd zouden worden gezien.

Er worden een aantal amendementen ingediend die begrippen anders omschrijven, of nieuwe begrippen aan het artikel toevoegen.

Een amendement van de heer Beerden c.s. voegt een nieuw punt Ibis toe, waarin het begrip „privé-boswachter” wordt omschreven (Stuk 261 - Nr. 7, p. 5).

Een ander amendement van hetzelfde lid voegt een nieuw artikel 2bis toe waarin het begrip „bos” wordt omschreven als hetgeen bepaald in artikel 3, paragraaf 1 (Stuk 261 - Nr. 7, p. 5-6).

Een amendement van de heer Vandermeulen bij punt 5 beperkt de bevoegdheid van het Bosbeheer tot de openbare bossen (Stuk 261 - Nr. 6, p. 5).

Amendementen van de heren Aerts (Stuk 261 - Nr. 4, p. 2) en Van Looy (Stuk 261 - Nr. 7, p. 6) vervangen bij punt 9 het woord „voordien" door „de jongste vijftig jaar"...

Een amendement van de heer Cuyvers bij punt 14 voegt de woorden „en de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud" toe (Stuk 261 - Nr. 3, p. 1).

Amendementen van de heer Vandermeulen bij punten 15 en 16 geven een andere omschrijving voor respectievelijk openbaar bos en privé-bos (Stuk 261 - Nr. 6, p. 5-6).

Amendementen van de heer Vandermeulen (Stuk 261 - Nr. 6, p. 6) enerzijds en van de heer Jos Bosmans c.s. (Stuk 261 - Nr. 7, p. 6) anderzijds bij punt 18 veranderen de bepaling van wat door het woord „domeinbos" moet worden begrepen.

Tenslotte voegt een amendement van de heer Jos Bosmans c.s. een nieuw punt 19 toe waarin een omschrijving wordt gegeven van het begrip „rooien" (Stuk 261 - Nr. 7, p. 6-7).

De amendementen van de heer Beerden c.s. over de privé-boswachters en het amendement van de heer Jos Bosmans c.s. over rooiing worden eenparig aangenomen zodat deze twee begrippen aan de lijst worden toegevoegd.

Ook de gelijkkluidende amendementen van de heren Aerts en Van Looy bij punt 9 en het amendement van de heer Bosmans c.s. bij punt 18, worden eveneens eenparig aangenomen.

De andere amendementen worden ingetrokken.

De begrippen die in het artikel omschreven worden, zijn verder nog alfabetisch gerangschikt en hernummerd.

Het gewijzigde artikel wordt tenslotte eenparig aangenomen.

Hoofdstuk II

De bosfuncties

Artikel 5

Dit artikel bepaalt dat het bos meerdere functies heeft. Hiermee wordt afgestapt van de louter economische functie die voorheen dikwijls aan het bos werd gegeven.

Is er een hiërarchie in deze functies ; of met andere woorden is de ene functie belangrijker dan de andere ? In dit kader dient de heer Cuyvers een amendement in waarin wordt gesteld dat de ecologische functie van het bos primeert op alle andere functies (Stuk 261 - Nr. 3, p. 2).

Er wordt door een lid geargumenteed dat de ecologische functie van een andere orde is dan de andere functies, die in feite te maken hebben met de tussenkomst van de mens in het bos.

Volgens de Gemeenschapsminister moet de ecologische functie gezien worden als regulerend tegenover de andere functies. Voor het overige stelt hij dat er geen hiërarchie van functies is. In het beheersplan zal worden vastgesteld welke functie voor een bepaald bos primeert. Hij verzet zich in deze optiek dan ook tegen het ingediende amendement.

Ter stemming gelegd wordt het amendement van de heer Cuyvers verworpen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

Een lid vraagt wat er onder de faunabeherende functie moet worden verstaan.

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat de fauna duidelijk betrokken moet worden bij de omschrijving van de bosfuncties. Onder meer in het kader van de jacht kan er dan via beheersmaatregelen aan actief faunabeheer worden gedaan.

Een amendement van de heer Aerts strekt ertoe om het woord „beschermende" te vervangen door „schermfunctie", welke de term is die verder in het decreet wordt gebruikt (Stuk 261 - Nr. 7, p. 8). Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt eveneens eenparig aangenomen.

Bij tweede lezing wordt door de heer De Seranno c.s. een amendement ingediend dat er toe strekt om naast het faunabeheer ook het flora-beheer als een functie in te voegen erop wijzend dat de zorg voor de flora toch evenzeer aandacht verdient als deze voor de fauna (Stuk 261 - Nr. 11).

Dit amendement en het aldus opnieuw gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen.

Artikel 6

Dit artikel behandelt de lange-termijnplanning die door het Bosbeheer dient te worden opgemaakt.

De heer Aerts dient een amendement in, dat er voornamelijk toe strekt de inhoud van het artikel te verduidelijken in het licht van de bepalingen in verband met de Landinrichting voorzien in het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij (Stuk 261 - Nr. 4, p. 2). In dit amendement wordt „uitvoeringsplannen" voorgesteld in plaats van „programma's".

Tevens stelt hij dat deze uitvoeringsplannen voor ten hoogste tien jaar mogen worden opgemaakt. De oorspronkelijk vooropgestelde periode van twintig jaar is volgens de indiener te lang.

De Gemeenschapsminister is in principe akkoord met dit amendement, maar wenst de termijn van twintig jaar voor de uitvoeringsplannen te behouden. Deze termijn is voorgesteld na technisch advies van de Dienst voor Groen, Waters en Bossen.

De indiener van het amendement verklaart zich akkoord met de termijn van twintig jaar.

De heren Beerden en Daems (Stuk 261 - Nr. 7, p. 9) dienen beiden een amendement in waarbij ook de Vlaamse Hoge Jachtraad betrokken wordt bij het advies over de lange-termijnplanning. Er wordt geargumenteed dat dit noodzakelijk is, gezien het faunabeheer een van de functies van het bos is.

De Gemeenschapsminister is van oordeel dat de Vlaamse Hoge Jachtraad reeds bij het advies betrokken is via de Vlaamse Hoge Bosraad, waarin deze vertegenwoordigd is. Hij heeft er echter geen bezwaar tegen om de Vlaamse Hoge Jachtraad expliciet bij het advies te betrekken.

De heer De Seranno dient een Subamendement in bij het amendement van de heer Aerts waarin wordt bepaald dat de lange-termijnplanning wordt medegedeeld aan de Vlaamse Raad (Stuk 261 - Nr. 7, p. 9). De indiener stelt dat met zulke lange-termijnplanning de Executieve een engagement neemt dat haar eigen leven ver kan overstijgen. Daarom is hierop toezicht van de Vlaamse Raad nodig.

De Gemeenschapsminister en de Commissie stemmen hiermee in.

Een amendement van de heer Cuyvers ertoe strekkend de termijn voor de uitvoeringsplannen uit te breiden tot 27 jaar en een uiterste termijn van een jaar in te voeren, waarbinnen het Bosbeheer de tijd krijgt om na het advies de lange-termijnplanning op te stellen, wordt eenparig door de Commissie verworpen (Stuk 261 - Nr. 3, p. 2).

Enkele technische tekstcorrecties worden nog aangebracht : in het eerste lid wordt het woord „van” ingevoegd vóór „de Hoge Raad voor Natuurbehoud” en vóór „de Vlaamse Hoge Jachtraad”. Bovendien wordt in het eerste en het tweede lid het woord „Vlaamse” ingevoegd voor „Hoge Raad voor Natuurbehoud”.

De nieuwe tekst van artikel 6, gebaseerd op het amendement van de heer Aerts, en aangevuld met de amendementen van de heer Beerden, Daems en De Seranno, wordt eenparig aangenomen, met dien verstande dat de termijn voor de uitvoeringsplannen vastgesteld blijft op twintig dagen.

Artikel 7

In dit artikel komt de mogelijkheid aan bod om door groepering van eigenaars grotere beheerseenheden te vormen.

Amendementen van de heren Desutter (Stuk 261 - Nr. 2, p. 3) en Timmermans (Stuk 261 - Nr. 5, p. 2) strekken ertoe de verwijzing naar het economisch rendement als motief van bosgroepering weg te laten, omdat de andere functies even belangrijk worden geacht als de economische functie.

Deze bedoeling wordt eveneens teruggevonden in een amendement van de heren Daems en Aerts, dat voorstelt het eerste gedeelte van de eerste zin van het artikel weg te laten (Stuk 261 - Nr. 7, p. 10). Het is dit amendement dat de voorkeur van de Commissie heeft, omdat door een bondiger formulering de meervoudige functie van het bos bij de oprichting van beheersgroepering beter tot uiting komt.

De twee andere amendementen worden daarop ingetrokken.

Een tweede amendement van de heren Daems en Aerts (Stuk 261 - Nr. 7, p. 10) voegt de bepaling van vrijwillige samenvoeging in het artikel in. Volgens de indieners kunnen eigenaars niet verplicht worden om tot samenvoeging van het beheer over hun bossen over te gaan.

De Gemeenschapsminister heeft geen bezwaren tegen de voorgestelde wijzigingen. Beide amendementen en het aldus gewijzigde artikel worden met 13 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

De nieuwe tekst van het artikel luidt dan als volgt : „Om beter te voldoen aan de aan het bos toebedeelde functies kunnen, in geval van vrijwillige samenvoeging, grotere beheerseenheden door groepering worden gevormd van eigenaars van openbaar bos alleen, van eigenaars van openbaar bos en van privé-eigenaars en van privé-eigenaars alleen, volgens nadere regels door de Vlaamse Executieve te bepalen.”

Bij tweede lezing wordt een amendement ingediend door de heer De Seranno c.s. (Stuk 261 - Nr. 11) dat een meer duidelijke zinschikking voorstelt. Ook wordt het begrip „privé-eigenaar” vervangen door „eigenaar van privé-bos”.

De Commissie beslist dat indien het begrip „privé-eigenaar" wordt vervangen door „eigenaar van privé-bos", dit in al de artikelen moet geschieden.

De nieuwe redactie van het artikel luidt dan aldus : „Om beter te voldoen aan de aan het bos toebedeelde functies kunnen, in geval van vrijwillige samenvoeging, door groepering, grotere beheerseenheden worden gevormd van eigenaars van openbaar bos alleen, van eigenaars van openbaar bos en van eigenaars van privé-bos samen en van eigenaars van privé-bos alleen, volgens nadere regels door de Vlaamse Executieve te bepalen."

Dit amendement en het aldus gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen.

Afdeling I

De economische functie

Artikel 8

In dit artikel wordt de economische functie van het bos omschreven en wordt gesteld dat bos dient te worden behandeld als een hernieuwde natuurlijke hulpbron.

Een lid merkt op dat in de tekst staat dat de maatregelen tot verhoging van de materiële opbrengst de andere functies van het bos niet mogen verhinderen. In de memorie van toelichting wordt in plaats van verhinderen, het woord „hinderen" gebruikt, wat meer verstrekkende gevolgen zou hebben.

De Gemeenschapsminister verklaart dat ook in de memorie van toelichting het woord „verhinderen" dient te worden gebruikt.

Na bespreking wordt een amendement van de heer Desutter, waarin wordt voorgesteld dat de economische functie van het bos aan bod moet komen in de beheersplannen (Stuk 261 - Nr. 2, p. 3-4) door de indiener ingetrokken.

Het tweede gedeelte van een amendement van de heer Cuyvers, over het preciseren van de ecologische functie (Stuk 261 - Nr. 3, p. 2) wordt eveneens ingetrokken.

Een amendement van de heer R. Van Rompaey, dat voorstelt de laatste zin weg te laten, omdat deze zin strijdig wordt geacht met de eerste zin van hetzelfde lid (Stuk 261 - Nr. 6, p. 1) wordt met 10 stemmen tegen 1 verworpen.

Het amendement van de heer Cuyvers om de term „bosprodukten andere dan hout" te vervangen door „andere bosprodukten" wordt eenparig verworpen.

De ongewijzigde tekst van artikel 8 wordt tenslotte met 10 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 9

Hier wordt bepaald dat het voorraadpeil en het jaarlijkse gemiddeld kapquantum voor de openbare bossen voor het Bosbeheer worden vastgelegd.

Een lid vraagt of hiervoor geen toestemming van de eigenaar is vereist. De Gemeenschapsminister stelt dat het in dit artikel expliciet om openbaar bos gaat en dat hier aan de reeds bestaande praktijk een decretale basis wordt gegeven. De formulering van het artikel houdt overigens een zekere soepelheid in.

Verskillende sprekers merken op dat het jaarlijks kapquantum toch zal aangegeven worden in het beheersplan dat overeenkomstig artikel 49 moet worden opgemaakt voor alle openbare bossen en ook voor privé-boscomplexen die groter zijn dan vijf hectaren. Het beheersplan moet worden opgesteld door of mits de instemming van de betrokken eigenaars.

Door een ander lid wordt opgemerkt dat de inhoud van dit artikel beter wordt gevoegd bij hoofdstuk IV waarin het Beheersplan wordt behandeld.

Na uitvoerige gedachtenwisseling en de toelichting verstrekt door de Gemeenschapsminister worden de amendementen van de heren Desutter (Stuk 261 - Nr. 2, p. 4) en Timmermans (Stuk 261 - Nr. 5, p. 2), waarin wordt voorgesteld de bevoegdheid van het Bosbeheer inzake kapquantum te beperken tot die openbare bossen waarvoor het bevoegdheid heeft, door de indieners ingetrokken.

Hetzelfde gebeurt met het amendement van de heer R. Van Rompaey (Stuk 261 - Nr. 6, p. 1), dat deze aangelegenheid in een later artikel wil regelen.

Een kleine technische correctie wordt aangebracht : „het woord „vermeld" op de 4e regel wordt vervangen door het woord „bepaald" aangezien verwezen wordt naar een voorafgaand artikel.

Het ongewijzigde artikel wordt vervolgens eenparig aangenomen.

Er wordt tenslotte nog beslist om het bepaalde in dit artikel samen te voegen met artikel 10. Het wordt zo de eerste paragraaf van het nieuwe artikel 9.

Artikel 10

In dit artikel wordt gehandeld over de bijsturing van het beheersplan, wanneer het vastgelegd kapquantum om één of andere reden wordt overschreden. Volgens het ontwerp geldt dit in geval van overschrijding wegens een vergissing, inbreuk, ongeoorloofde toeëigening of een geval van overmacht en zelfs in geval van een verleende toelating.

Bij de behandeling van dit artikel stelt de verslaggever een nota ter beschikking waarin, met verwijzing naar de betrokken artikelen, een overzicht wordt gegeven van waar in het ontwerp de volgende elementen voorkomen : boeten, beheersplan, bosbeheer, openbaar bos en privé-bos. Deze nota wordt als bijlage bij dit verslag gevoegd.

De heer Aerts dient een amendement in dat er toe strekt twee van die redenen, met name de verleende toelating en de ongeoorloofde toeëigening uit de tekst weg te laten (Stuk 261 - Nr. 7, p. 11). Het kan volgens de indiener niet zijn dat een eigenaar wegens deze redenen waaraan hij geen schuld heeft, wordt gestraft met een geldboete van zesentwintig tot duizend frank, een bedrag dat nog te vermenigvuldigen is met tachtig !

De Gemeenschapsminister preciseert dat wanneer bijvoorbeeld aan een gemeente door het Bosbeheer de toelating wordt verleend om tot een buitengewone kapping over te gaan, omdat die niet indruist tegen het beleid, dit ertoe leidt dat er in de komende jaren minder mag worden gekapt, zodat de overschrijding van het kapquantum aldus wordt goedge maakt. Het gaat hier dus niet om een strafbepaling. Wat de ongeoorloofde toeëigening betreft, dient de eigenaar voor de schade te worden vergoed door de dader van het misdrijf.

Hierop trekt de indiener een gedeelte van zijn amendement dat betrekking heeft op „een verleende toelating" in. Het weglaten van „ongeoorloofde toeëigening" wordt ter stemming gelegd en bij staking van stemmen (4 voor, 4 tegen bij 1 onthouding) verworpen.

Met een amendement wil de heer De Seranno verduidelijken dat het gaat om het kapquantum dat in het beheersplan is vastgelegd (Stuk 261 - Nr. 7, p. 11).

De Gemeenschapsminister stemt met deze aanvulling in en dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Tevens wordt er op gewezen dat dit artikel wel degelijk van toepassing is op alle bossen. Aanvankelijk was men van plan ook de bepalingen van artikel 9 toepasbaar te stellen, maar werd ingezien dat het onmogelijk is om voor alle privé-bossen een gezamenlijk jaarlijks gemiddeld kapquantum vast te leggen. Daarom wordt hier over een kapquantum per bos, vastgelegd in het beheersplan, gesproken.

Amendementen van de heren R. Van Rompaey (Stuk 261 - Nr. 6, p. 2) en Cuyvers (Stuk 261 - Nr. 3, p. 3) betreffende de plaats van het artikel, respectievelijk de inhoud van het beheersplan, worden door de indieners ingetrokken.

Twee technische wijzigingen worden nog doorgevoerd. Op de derde regel wordt het woord „toelating" vervangen door het woord „machtiging". Voor de eenvormigheid wordt in het gehele decreet dit woord gebruikt, daar waar er over „toelating" of „toestemming" sprake is.

Verder wordt er dus voor geopteerd om de inhoud van de artikelen 9 en 10 samen te voegen. Daardoor wordt het oorspronkelijke artikel 9 de eerste paragraaf van het nieuwe artikel 9, terwijl de inhoud van artikel 10 de tweede paragraaf van dat artikel wordt.

Het gewijzigde artikel evenals het nieuwe artikel 9 worden vervolgens met 7 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 11

Dit artikel bevat de bepalingen betreffende de openbare verkopen van hout en andere bosprodukten uit bossen, door bosgroeperingen waarbij eigenaars van openbaar bos betrokken zijn.

Amendementen van de heren Desutter (Stuk 261 - Nr. 2, p. 4) en Timmermans (Stuk 261 - Nr. 5, p. 2) die er toe strekken dat het hier niet noodzakelijk om openbare verkopen gaat worden eenparig verworpen en respectievelijk door de indiener ingetrokken.

Het artikel wordt zonder wijzigingen eenparig aangenomen.

Bij tweede lezing wordt beslist dit artikel in te voegen in hoofdstuk VI, met bijzondere bepalingen betreffende de openbare bossen, en wel onder een afdeling II over de verkopen.

Na henummering wordt dit dan het artikel 54.

Afdeling II

De sociale en educatieve functie

Artikel 12

In dit artikel wordt bepaald hoe de toegankelijkheid van zowel de openbare als de privé-bossen wordt geregeld.

Vermits dit het eerste artikel is van de afdeling over de sociale en educatieve functie van het bos, stelt de heer R. Van Rompaey een amendement voor waarin deze dubbele functie nader omschreven wordt (Stuk 261 - Nr. 6, p. 2).

Volgens het eerste lid van dit amendement bestaat de sociale en educatieve functie van het bos in zijn toegankelijkheid voor het publiek met het oog op recreatie en vorming.

In het tweede en derde lid van het amendement wordt bepaald dat de sociale en educatieve functie voor het openbaar en het privé-bos door de betrokken eigenaars zelf wordt beslist. Het kan hier een hoofdfunctie hetzij een bijfunctie betreffen.

De Gemeenschapsminister acht het eerste lid van dit amendement aanvaardbaar om het te voegen bij de tekst van het artikel. De andere bepalingen ervan zijn volgens hem echter terug te vinden in artikelen 13 en 14, en zijn derhalve overbodig.

Ter stemming gelegd wordt het eerste lid van het amendement van de heer Van Rompaey eenparig aangenomen en worden het tweede en het derde lid van het amendement met 7 stemmen bij 1 onthouding verworpen.

Een lid merkt verder op dat naast recreatie en vorming ook het wetenschappelijk onderzoek als een sociale functie dient erkend te worden. Het is niet zo dat enkel bosreservaten een wetenschappelijke functie hebben (zie artikel 25). Bossen kunnen volgens het lid trouwens een sociale en educatieve functie hebben zonder dat zij voor het publiek toegankelijk zijn gesteld.

De Gemeenschapsminister legt ook uit dat de betekenis van de term „in verweer stellen” is dat bossen voor het publiek kunnen worden gesloten, wanneer er schade dient te worden hersteld.

Het artikel, aangevuld met het eerste lid van het hoger genoemd amendement wordt tenslotte eenparig aangenomen. De tekst van het nieuwe eerste lid van het artikel luidt aldus : „De sociale en educatieve functie van het bos bestaat in de toegankelijkheid van het bos voor het publiek met het oog op recreatie en vorming.”

Bij tweede lezing wordt door de heer De Seranno c.s. een amendement ingediend dat er toe strekt de sociale en educatieve functie van het bos niet louter tot zijn toegankelijkheid te beperken, wat wordt opgevangen door de woorden „onder meer” toe te voegen (Stuk 261 - Nr. 11). Tevens wordt het artikel in paragrafen ingedeeld. In de tweede paragraaf wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, met de tekst van het bepaalde in artikel 18, met name : „De eventuele ontoegankelijkheid van het bos dient op een duidelijk zichtbare wijze te worden aangekondigd”.

Dit amendement en het aldus gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 10.

Artikel 13

Dit artikel bepaalt dat openstelling van een bos geen verlies van bosoppervlakte met zich mag meebrengen.

Een amendement van de heer R. Van Rompaey dat bepaalt dat de toegankelijkheid voor het publiek in alle bossen beperkt is tot alle wegen (Stuk 261 - Nr. 6, p. 2-3) wordt

door de indiener ingetrokken. Deze aangelegenheid is immers reeds in het artikel 12 geregeld.

Zonder verdere discussie wordt het artikel eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 11.

Artikel 14

Dit artikel behandelt de richtlijnen en reglementen met betrekking tot de toegang tot domeinbossen, openbare en privé-bossen.

Een amendement van de heer R. Van Rompaey volgens hetwelk de toegangsvoorwaarden in het beheersplan dienen te worden opgenomen (Stuk 261 - Nr. 6, p. 3) wordt door de indiener ingetrokken.

Een amendement van de heer Aerts deelt het artikel in vier paragrafen in, waardoor volgens de indiener de tekst wordt verduidelijkt (Stuk 261 - Nr. 4, p. 2-3). Verder wenst hij een nadere explicitering in te voeren voor wat de bossen betreft die eigendom zijn van de provincie. Hierdoor wordt bepaald dat het reglement dat de toegang tot de provinciebossen regelt wordt goedgekeurd door de provincieraad. De besturen van gemeenten waarin provinciale bossen zijn gelegen, behouden adviesrecht over dit reglement.

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Als technische wijziging wordt het woord „bedoeld” op de eerste regel van paragraaf 3 vervangen door het woord „bepaald” omdat hier naar een eerder vernoemd artikel wordt verwezen.

Ter stemming gelegd wordt het geamendeerde artikel eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 12.

Artikel 15

Dit artikel maakt het mogelijk dat toelagen worden verleend aan openbare besturen en aan eigenaars van privé-bossen voor het verzekeren van bescherming en behoud van het bosareaal, de bevordering van de openstelling van de bossen en de educatie van het publiek evenals de verbetering van de bosrecreatie.

Een amendement van de heer Van Rompaey, dat de subsidiëring in feite uitsluitend afhankelijk maakt van de sociale en educatieve functie, (Stuk 261 - Nr. 6, p. 3) wordt door de indiener ingetrokken, dit rekening houdend met het geamendeerd artikel 12 van het ontwerp.

Een amendement van de heer De Seranno strekt ertoe om naast de openbare besturen ook openbare instellingen te vermelden als te betoelagen instanties (Stuk 261 - Nr. 7, p. 12). Sommige openbare instellingen, die bossen bezitten zoals onder andere een reeks intercommunales, zijn immers geen openbaar bestuur.

Een amendement van de heer Aerts vraagt de weglating van de in het artikel gegeven modaliteiten voor de terugvordering van de subsidie, als de eraan verbonden voorwaarden niet worden nageleefd (Stuk 261 - Nr. 7, p. 12). Het hoort volgens de indiener aan de Vlaamse Executieve om deze modaliteiten te bepalen.

Beide amendementen worden door de Gemeenschapsminister aanvaardbaar geacht en door de Commissie eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 13.

Artikel 16

Dit artikel bepaalt dat, behoudens enkele uitzonderingen, gemotoriseerd verkeer verboden is in voor het publiek toegankelijke bossen.

Er wordt in de commissie door de verslaggever gewezen op de noodzakelijke harmonisering van de boeten in de verschillende artikelen wat betreft analoge overtredingen, zoals die in onderhavig geval voorkomen in het artikel 103 van het ontwerp, waar een geldboete voorzien is van zesentwintig tot driehonderd frank. De commissie deelt volmondig deze mening en oordeelt eenparig dat de boete voorzien in artikel 103 hier van toepassing is.

Het artikel wordt vervolgens eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 14.

Artikel 1

Hier wordt de toegang tot het bos voor ruiters geregeld.

De amendementen van de heer Desutter (Stuk 261 - Nr. 2, p. 4) en Timmermans (Stuk 261 - Nr. 5, p. 3) waarin wordt voorgesteld „Bosbeheer” te vervangen door „de bosbeheerder” worden door de indieners ingetrokken.

Bij amendement wenst de heer Beerden in het tweede lid van het artikel te laten opnemen dat de Vlaamse Executieve slechts voor de openbare bossen een algemeen besluit tot regeling van de toegang van ruiters, of andere vormen van recreatie, kan nemen (Stuk 261 - Nr. 7, p. 13).

De Gemeenschapsminister stelt dat er een ruime interpretatie van deze bepaling nodig is, zodat er maatregelen voor alle bossen, zowel openbare als privé-bossen, kunnen worden getroffen voor wat de toegang van ruiters en voor wat andere recreatievormen betreft.

Hierop trekt de indiener zijn amendement in.

De heer De Seranno stelt bij amendement voor de woorden „voor het bos” aan het einde van het artikel weg te laten, omdat ook recreatievormen die gevaar inhouden voor het publiek moeten kunnen worden geweerd (Stuk 261 - Nr. 7, p. 13).

Deze wijziging wordt door de Gemeenschapsminister aanvaardbaar geacht en door de Commissie eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 15.

Artikel 18

Volgens dit artikel moet de ontoegankelijkheid van een bos duidelijk worden aangekondigd.

De heer De Seranno wil dit artikel amenderen door „bos" te vervangen door „boswegen", aangezien slechts de boswegen toegankelijk zijn voor het publiek naar hij in artikel 12 leest (Stuk 261 - Nr. 7, p. 14).

De heer Aerts stelt bij amendement voor dit artikel te versoepelen door de weglating van de bepaling dat de reglementen waarop het verbod slaat moeten vermeld worden op de aanduiding van ontoegankelijkheid (Stuk 261 - Nr. 7, p. 14).

Dit laatste amendement wordt door de Gemeenschapsminister aanvaardbaar geacht. De heer De Seranno trekt daarop zijn amendement in, trouwens verwijzend naar artikel 12 waarin werd bepaald dat privé-bossen slechts toegankelijk zijn mits akkoord van de eigenaar en zulks op de aangeduide wegen.

Het amendement van de heer Aerts wordt eenparig aangenomen. De aldus gewijzigde tekst van het artikel wordt vervolgens eveneens eenparig aangenomen, zodat het artikel als volgt luidt : „De eventuele ontoegankelijkheid van het bos dient op een duidelijk zichtbare wijze te worden aangekondigd."

Bij tweede lezing wordt door de heer De Seranno c.s. een amendement ingediend waarbij dit artikel als 2e lid wordt ingevoegd in paragraaf 2 van het nieuwe artikel 10 (oorspronkelijk artikel 12) (Stuk 261 - Nr. 11).

Dit amendement en het aldus gewijzigde artikel 10, worden door de Commissie eenparig aangenomen.

Afdeling III

De schermfunctie

Artikel 19

De Vlaamse Executieve bepaalt de criteria en de regelen van beheer van de schermbossen.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt, door te verwijzen naar artikel 98, dat voor het verwerven van schermbossen dit decreet de mogelijkheid van onteigening voorziet. Daarom wordt in dit artikel ook gesproken van „aan te leggen bossen". Schermbossen moeten, daar waar de noodzakelijkheid zich opdringt kunnen worden aangelegd.

Een lid merkt op dat deze bepaling de wet op de ruimtelijke ordening niet mag vervangen.

De verdere afhandeling van dit artikel wordt vervolgens naar het einde van de bespreking verschoven, daar de Commissie van oordeel is dat eerst artikel 98 dient te worden afgehandeld.

Bij de uiteindelijke bespreking komen amendementen aan bod van de heren Van Looy, Vandermeulen en Beerden.

Het amendement van de heer Van Looy (Stuk 261 - Nr. 7, p. 15) laat de verwijzing naar nog aan te leggen bossen wegvallen en voert de toestemming van de eigenaar in voor de aanwijzing van privé-bos tot schermbos. Na discussie trekt de heer Van Looy zijn amendement in.

Het amendement van de heer Vandermeulen (Stuk 261 - Nr. 6, p. 6) voert eveneens het akkoord van de eigenaar in, wanneer de schermfunctie aan de bouseigenaars verplichtingen oplegt. Dit amendement wordt eenparig verworpen.

Het amendement van de heer Beerden (Stuk 261 - Nr. 7, p. 15) wil ook de Hoge Jachtraad bij de adviesverlening betrekken. Dit voorstel stuit op verzet bij meerdere leden van de Commissie. Ter stemming gelegd wordt dit amendement verworpen met 1 stem voor en 8 tegen.

Voor het afronden van de bespreking merkt een lid echter nog op dat in dit artikel voor de goede orde een omschrijving van de schermfunctie zou moeten worden opgenomen, net zoals de andere functies elders in het ontwerp omschreven werden.

Een amendement van de heer De Seranno (Stuk 261 - Nr. 10, p. 1) neemt de omschrijving van de schermfunctie, die gegeven wordt in de memorie van toelichting, over (Stuk 261 - Nr. 1, p. 8).

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

De uiteindelijke versie van het artikel met het door het amendement van de heer De Seranno c.s. ingevoegde nieuwe eerste lid wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 16.

Artikel 20

Dit artikel stelt dat de vergoeding en de wijze van toekenning ervan aan de eigenaar wiens bos als schermbos is aangewezen door de Vlaamse Executieve bepaald worden.

Een lid merkt op dat hier ook over aan te leggen bossen zou moeten gesproken worden. Een ander lid, hierin bijgetreden door de Gemeenschapsminister, wijst er echter op dat het in dit artikel uitsluitend om reeds bestaande bossen gaat.

Een ander lid vraagt wat de precieze betekenis is van de woorden „alsmede de wijze van toekennen”. De Gemeenschapsminister verklaart dat hiermee de procedure van toekenning van de vergoeding wordt bedoeld. Deze procedure zal worden uitgewerkt in een besluit van de Executieve, waarbij ook een beroepsprocedure zal voorzien zijn.

Een technische correctie wordt nog aangebracht : de term „privé-eigenaar” wordt vervangen door „eigenaar van privé-bos”, wat een meer nauwkeurige omschrijving is.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 17.

Afdeling IV

De ecologische functie

Artikelen 21 en 22

In het beheersplan wordt onder meer aangegeven hoe en in welke mate de ecologische functie aan bod komt, zo bepaalt artikel 21.

Er wordt op gewezen dat dit artikel van toepassing is voor zowel de openbare als de privé-bossen. De doelstellingen die vanuit de ecologische functie worden nagestreefd worden in het volgende artikel verwoord, voor wat betreft de openbare bossen.

Het artikel 21 wordt zonder verder discussie aangenomen.

In artikel 22 wordt bepaald dat het beheer van openbare bossen, ongeacht hun functie, moet rekening houden met

een aantal ecologische streefdoelen, die in onderhavig artikel worden omschreven.

De heer Timmermans dient een amendement in waarbij het bevorderen van standplaatsgeschikte boomsoorten niet als ecologisch streefdoel wordt weerhouden, zodat enkel nog inheemse boomsoorten hiervoor in aanmerking komen (Stuk 261 - Nr. 5, p. 3).

De Gemeenschapsminister stelt hiertegenover dat dit amendement te ver gaat. Vele openbare bossen bestaan uit uitheemse boomsoorten, die wel standplaatsgeschikt zijn, zoals de naaldbossen van de Kempen. De vraag is of zulke boomsoorten wel kunnen worden vervangen. Het is beter te stellen dat er naar het bevorderen van inheemse soorten wordt gestreefd, zonder dat uitheemse standplaatsgeschikte soorten worden geweerd.

Door een paar Commissieleden wordt er terloops op gewezen dat ook de zogenaamde autochtone boomsoorten zich in de loop van de evolutie op een gegeven standplaats vestigden — zij het zonder menselijke tussenkomst — en zich in stand hielden.

Na een uitgebreide gedachtenwisseling trekt de indiener zijn amendement in.

De heer Cuyvers dient een amendement in dat dezelfde richting als het vorige uitgaat (Stuk 261 - Nr. 3, p. 3) en waarbij standplaatsgeschikte allochtone boomsoorten (exoten) in openbare bossen slechts in zeer beperkte mate mogen worden aangeplant. Dit amendement wordt eenparig verworpen.

In artikel 21 wordt de verwijzing naar andere artikelen aan de henummering aangepast : artikel 49 wordt artikel 43 en artikel 23 wordt artikel 20.

Het artikel wordt ongewijzigd eenparig aangenomen.

Aangezien artikel 22 de doelstellingen aangeeft, wat de ecologische functie betreft, wordt het van plaats verwisseld met artikel 21. Na henummering wordt het artikel 21 dan het artikel 19 en het artikel 22 wordt het artikel 18.

Artikel 23

Dit artikel bevat een aantal verbodsbepalingen teneinde de ecologische waarde van de openbare bossen te vrijwaren.

Een amendement van de heer De Seranno stelt voor om bij punt 4 eveneens het verbod in te voeren op het introduceren van planten, behoudens toelating van het Bosbeheer (Stuk 261 - Nr. 7, p. 16). Volgens de indiener is het nodig dat het introduceren van sommige niet-autochtone planten kan worden verboden.

De heer Van Looy stelt voor in punt 1 tevens te verwijzen naar de wet op het natuurbehoud en derhalve het verdelgen van schadelijke planten en dieren mogelijk te maken (Stuk 261 - Nr. 7, p. 16).

Beide amendementen worden door de Commissie eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt met 8 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Bij tweede lezing wordt gesteld dat gelijksoortige verbodsbepalingen terug te vinden zijn in de artikelen 36 en 103, §1 en §2.

Een amendement van de heer De Seranno c.s. stelt voor de aanhef van dit artikel te harmoniseren met de formulering die in artikel 103 wordt gebruikt, vervolledigd met verwijzingen naar andere wetgevingen (Stuk 261 - Nr. 11). Daardoor moet ook in punt 7 van het artikel de tekst aangepast worden.

Dit amendement en het aldus gewijzigde artikel worden aangenomen met 11 stemmen bij 1 onthouding.

Na hernummering wordt dit het artikel 20.

Artikel 24

Dit artikel bepaalt dat de Vlaamse Executieve het gebruik van biociden in alle bossen kan regelen.

Amendementen van de heren Timmermans (Stuk 261 - Nr. 5, p. 3) en Cuyvers (Stuk 261 - Nr. 3, p. 3) strekken ertoe het gebruik van biociden te verbieden in de openbare bossen (Timmermans) respectievelijk in alle bossen (Cuyvers).

De Gemeenschapsminister stelt dat er tegenwoordig in het openbaar bos zeer weinig biociden gebruikt worden. In sommige omstandigheden kan het evenwel dringend nodig zijn met biociden op te treden, daarom is een volledig verbod te radicaal. Met dit artikel wordt voor de openbare bossen bepaald, wat in feite reeds de regeling voor het gehele grondgebied is.

Verschillende leden zijn van mening dat in geval van dieren-, insecten-, bacterie- of virusplagen de overheid moet kunnen optreden.

Na bespreking trekt de heer Timmermans zijn amendement in ; dat van de heer Cuyvers wordt met 8 stemmen bij 1 onthouding verworpen.

Het ongewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Dit artikel wordt na eenparige beslissing van de Commissie later aangevuld met de in tweede lezing geamendeerde bepaling vervat in paragraaf drie van artikel 103, dat strafbepalingen bij dit artikel bevat.

Na hernummering wordt dit het artikel 21.

Afdeling V

De wetenschappelijke functie en de bosreservaten

Artikelen 25 tot 28

Artikel 25 bepaalt dat de Vlaamse Executieve vaststelt welke bossen bij voorrang een wetenschappelijke functie vervullen en als bosreservaten zullen worden aangeduid.

Een kleine wijziging in de titel van deze afdeling wordt voorgesteld door de heer Van Looy : „De wetenschappelijke functie en de bosreservaten”, waarmee de Gemeenschapsminister kan instemmen.

Amendementen van de heren Cuyvers (Stuk 261 Nr. 3, p. 3) en Timmermans (Stuk 261 - Nr. 5, p. 3) stellen voor de Vlaamse Hoge Jachtraad niet te weerhouden als adviserende instantie bij het aanduiden van de bossen met wetenschappelijke functie.

Hiertegen wordt aangevoerd dat het hier niet om het beheer van die bossen gaat maar louter om hun aanduiding als

bos met wetenschappelijke functie. Bovendien is de jacht nodig in sommige zones waar men tot verdelging van bepaalde diersoorten moet overgaan. Advies van de Vlaamse Hoge Jachtraad kan hierbij nuttig zijn.

Nadat de heer Timmermans zijn amendement heeft ingetrokken, wordt dat van de heer Cuyvers met 8 stemmen bij 1 onthouding verworpen.

Een amendement van de heer Van Rompaey wil een definitie invoeren voor het begrip „bosreservaten" (Stuk 261 - Nr. 6, p. 3), namelijk : bossen met een bijzondere waarde, waarin de groei en ontwikkeling vrij gelaten worden en gestreefd wordt naar het behoud of het tot stand brengen van typische bosplantengemeenschappen, bosbestandtypes en groeivormen en te dien einde bijzonder beschermings- en beheersmaatregelen kunnen genomen worden.

De commissie oordeelt dat de omschrijving die in het ontwerp weerhouden is, volstaat. Zij verwerpt eenparig het voorgestelde amendement.

Artikel 26 bepaalt dat in het beheersplan de maatregelen worden vastgelegd die worden getroffen om het daartoe aangedeude bos zijn wetenschappelijke functie te laten vervullen.

Een amendement van de heer R. Van Rompaey (Stuk 261 - Nr. 6, p. 4) dat bepaalt dat in de eerste plaats domeinbossen in aanmerking komen om als bosreservaat te worden aangeduid, wordt eenparig verworpen, dit mede rekening houdend met artikel 27 van het ontwerp.

In artikel 27 wordt gesteld dat de Vlaamse Executieve de domeinbossen aanwijst die tot bosreservaat worden verklaard. Met toestemming van de eigenaar kunnen ook bossen die geen eigendom zijn van overheidsbesturen tot reservaat worden verklaard.

Een amendement van de heer Cuyvers (Stuk 261 - Nr. 3, p. 3) waarin wordt bepaald dat in domeinbossen van meer dan 300 ha, 25% van de oppervlakte het statuut van bosreservaat krijgt, wordt eenparig verworpen.

Een amendement van de heer Van Rompaey over de mogelijkheid tot onteigening van openbaar en privé-bos om ze tot reservaat te kunnen verklaren, wordt in beraad gehouden tot bij de bespreking van artikel 98.

In artikel 28 worden in feite de doelstelling van de bosreservaten geformuleerd. Interventies die van deze doelstelling afwijken moeten worden goedgekeurd door de Vlaamse Executieve.

De heer Van Rompaey stelt voor dit artikel te vervangen door een bepaling die de volgende twee artikelen overbodig maakt (Stuk 261 - Nr. 6, p. 4). Dit amendement wordt eenparig verworpen.

Als gevolg van een uitvoerige bespreking over de samenhang van de artikelen 25 tot en met 28 wordt door de heer Van Looy een synthetiserend amendement ingediend dat zal gelden als artikel 25, en dat met zich meebrengt dat de artikelen 26, 27 en 28 worden weggelaten (Stuk 261 - Nr. 7, p. 17).

De bepalingen van artikel 26 worden als overbodig beschouwd omdat in artikel 31 uitgebreid over het beheersplan wordt gehandeld. De weglating van dit artikel wordt eenparig aangenomen.

De bepalingen van artikel 27 overlappen grotendeels hetgeen er reeds in artikel 25 wordt gesteld. Van dit artikel wordt de notie aangehouden dat toestemming van de eige-

naar vereist is bij de aanduiding tot bosreservaat. De laatste zin van dit artikel („De Vlaamse Executieve stelt de voorwaarden tot erkenning vast”) blijft behouden maar wordt de nieuwe paragraaf 3 van artikel 25. De verdere weglating van dit artikel wordt eenparig aangenomen.

De bepalingen van artikel 28 worden verschoven naar het einde van paragraaf 2 van artikel 25.

Dientengevolge luidt het nieuwe artikel 25 van het gewijzigde ontwerp als volgt :

„§1. De Vlaamse Executieve stelt vast, de Raad, de Vlaamse Hoge Jachtraad en de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud gehoord en mits toestemming van de eigenaar, voor welke bossen of gedeelten van bossen bijzondere beschermings- en beheersmaatregelen genomen worden omdat zij bij voorrang een wetenschappelijke functie in verband met de bosbouw te vervullen hebben.

§2. Deze bossen worden vanaf de aanwijzing of de erkenning bosreservaten genoemd ; zij kunnen zones met een verschillende bescherming omvatten.

In de bosreservaten wordt de groei en de ontwikkeling vrijgelaten of wordt gestreefd naar het behoud of het tot stand brengen van typische bosplantengemeenschappen, bosbestandtypes en groeivormen.

Elke interventie die afwijkt van het in het vorige lid gestelde doel, wordt ter goedkeuring aan de Vlaamse Executieve voorgelegd, de Raad en de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud gehoord.

§3. De Vlaamse Executieve stelt de voorwaarden tot erkenning vast."

Het aldus aangevulde en gewijzigde artikel 25 wordt eenparig aangenomen.

Na de aanneming van het artikel 25 beslist de Commissie eenparig dat de artikelen 26, 27 en 28 vervallen.

Bij tweede lezing dient de heer De Seranno c.s. een amendement in waarbij het artikel derwijze wordt herschikt, dat de doelstelling vooraan komt (Stuk 261 - Nr. 11). Ook de indeling van het artikel in paragrafen wordt als niet functioneel beschouwd en weggelaten.

Dit amendement en het gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 22.

Artikel 29

Dit artikel behandelt de tijdsduur van het statuut van bosreservaat. De Gemeenschapsminister verklaart dat de in dit artikel voorgestelde periodes zijn gebaseerd op de normale huur- en pachttermijnen.

Enkele technische correcties dringen zich nog op. Het woord „Vlaamse" dient te worden ingevoegd voor het woord „Gewest" op de eerste regel van het eerste lid. Ook worden de termijnen voluit in letters geschreven.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 23.

Artikel 30

De Vlaamse Executieve bepaalt de vergoeding die aan de eigenaars van bosreservaten kan worden toegekend. Het ar-

tikel wordt eenparig aangenomen nadat werd beslist een technische wijziging door te voeren, waarin dient verwezen naar de erkenning overeenkomstig artikel 25. Na de hernummering wordt deze laatste verwijzing vervangen door artikel 22.

Dit artikel wordt na hernummering het artikel 24.

Artikel 31

Bijzondere bepalingen voor de opstelling van het beheersplan worden in dit artikel behandeld.

Een amendement van de heer Van Looy over eventuele afwijkingen van het beheersplan, die ter goedkeuring aan de Vlaamse Executieve dienen te worden voorgelegd (Stuk 261 - Nr. 7, p. 20), wordt door de indiener ingetrokken. De Commissie was van mening dat de Vlaamse Executieve niet voor uitvoeringsmaatregelen van beperkte omvang moet instaan. Volgens artikel 25 (nieuw artikel 22) moeten interventies die afwijken van de doelstelling trouwens reeds aan de Executieve worden voorgelegd.

Artikel 31 wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 25.

Artikel 32

De mogelijkheid tot beperkte kaalslag in de bosreservaten en het herstelplan dat daarop door de ambtenaar moet worden voorgelegd, wordt in artikel 32 omschreven.

Het artikel wordt eenparig aangenomen en hernummerd als artikel 28.

Artikel 33

Volgens artikel 33 wordt voor elk bosreservaat een verantwoordelijk ambtenaar aangeduid die met het beheer wordt belast.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen. De commissie stelt echter voor het vroeger artikel 33 vooraf te plaatsen en het als artikel 26 te hernummeren.

Artikel 34

Dit artikel bepaalt dat er per houtvesterij een adviescommissie voor bosreservaten wordt opgericht.

Een lid wil weten hoeveel houtvesterijen er zijn en of de binding van de adviescommissie aan de houtvesterij wel aangewezen is.

De Gemeenschapsminister geeft hierover nadere informatie. Er zijn negen houtvesterijen : drie in Limburg, twee in Brabant en Antwerpen en telkens één in West- en Oost-Vlaanderen. Het aantal houtvesterijen hangt samen met de grootte van de bosoppervlakte in de betrokken provincies.

Het is overigens beter over één adviescommissie per houtvesterij te beschikken, dan per reservaat. De houtvesterij is immers de spil van het Bosbeheer.

Een lid stelt dat het interessant zou zijn om zulk een commissie in te stellen die bevoegd is voor adviesverlening voor alle bossen en niet alleen voor de bosreservaten. Hier-

door zou een daadwerkelijke decentralisatie van het bosbeleid kunnen ontstaan, waardoor met name ook de eigenaars van privé-bossen, die toch 70% van de bosoppervlakte in hun bezit hebben nauwer bij de problemen zouden kunnen worden betrokken.

Als reactie op deze opmerking verwijst de Gemeenschapsminister naar artikel 44, waarin de Vlaamse Hoge Bosraad aan de orde komt. De voorgestelde decentralisatie zou zich in deze instelling kunnen voltrekken via samenstelling en werkingsregelen. Er zouden bijvoorbeeld regionale commissies van de Hoge Bosraad kunnen worden opgericht.

Hetzelfde lid beklemtoont dat het aangewezen is dat op het terrein inzake bosbouw overleg- en samenwerkingsverbanden worden gecreëerd. Centralisatie is niet aangewezen.

Amendementen van de heren Timmermans (Stuk 261 - Nr. 5, p. 3-4) en Desutter (Stuk 261 - Nr. 2, p. 4), die er toe strekken dat de werking van de adviescommissies door de Vlaamse Executieve wordt bepaald na advies van de Vlaamse Hoge Bosraad en van de Hoge Raad voor Natuurbehoud worden teruggetrokken respectievelijk verworpen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

De heer de Seranno stelt bij amendement voor om voor de duidelijkheid te vermelden dat het in dit artikel om adviescommissies voor bosreservaten gaat (Stuk 261 - Nr. 8, p. 1).

Dit laatste amendement alsmede het aldus gewijzigde artikel worden vervolgens eenparig aangenomen.

Naderhand worden de artikelen 32, 33 en 34 onderling van plaats verwisseld, om tot een meer logische volgorde te komen. Na henummering wordt het artikel 32 het artikel 28 en het artikel 33 wordt het artikel 26. Het vroegere artikel 34 wordt henummerd als artikel 27.

Artikel 35

In dit artikel wordt bepaald hoe en welke maatregelen dienen te worden getroffen om nadelige externe beïnvloeding van bosreservaten tegen te gaan.

De heer Cuyvers licht zijn amendement toe (Stuk 261 - Nr. 3, p. 4), dat er in de eerste plaats toe strekt een tijdslimiet in te voeren binnen dewelke de Executieve moet bepalen welke maatregelen er dienen te worden getroffen.

Een lid merkt op dat dit amendement tamelijk rigide is. Het zou betekenen dat de te treffen maatregelen voor eens en voor altijd zouden worden vastgelegd, terwijl met verloop van tijd de omstandigheden en de aard der problemen grondig kunnen veranderen.

De indiener van het amendement antwoordt hierop dat het vanzelf spreekt dat die maatregelen te allen tijde moeten kunnen aangepast worden.

Vervolgens licht hij het tweede gedeelte van zijn amendement toe waarbij een bepaling in het artikel wordt opgenomen dat voorziet dat de Vlaamse Executieve jaarlijks bij de Vlaamse Raad verslag uitbrengt over de toepassing van dit artikel. Volgens hem is anders het gevaar groot dat het bij papieren maatregelen blijft die nooit worden uitgevoerd.

Volgens de Gemeenschapsminister getuigt dit amendement van een zeker wantrouwen tegenover het controlerend vermogen van de Vlaamse Raad. Het behoort immers tot de bevoegdheid van de Vlaamse Raad de uitvoering van decretale bepalingen voortdurend te controleren.

De indiener is tenslotte bereid zijn amendement in te trekken, na toezegging dat de in het artikel bedoelde maatregelen snel zullen getroffen worden en dat de Vlaamse Raad over de uitvoering ervan op de hoogte wordt gebracht.

Een amendement van de heer Beerden voorziet dat de Vlaamse Executieve de bosreservaten in eigendom zal verwerven indien de eigenaar erom verzoekt (Stuk 261 - Nr. 8, p. 2).

De Gemeenschapsminister stelt dat deze bepaling in de praktijk onuitvoerbaar zal blijken, omdat de budgettaire middelen daartoe zelden beschikbaar zullen zijn.

De heer De Seranno stelt hierop een amendement voor dat volgens hem in zekere mate tegemoet komt aan de bekommernis die aan de oorsprong ligt van het amendement van de heer Beerden (Stuk 261 - Nr. 8, p. 2-3). Het amendement van de heer De Seranno bepaalt dat met de eigenaars, vruchtgebruikers of gebruikers beheersovereenkomsten moeten worden afgesloten waarin de vergoedingen worden vastgelegd.

De indiener wijst erop dat voor erkenning tot bosreservaat, volgens artikel 25 van het oorspronkelijke ontwerp, de instemming van de eigenaar vereist is. Het is derhalve aangewezen dat hetzelfde samenwerkingsverband met de houders van zakelijke rechten of omgevende eigendommen tot stand komt.

Een tweede amendement van de heer Beerden wil de in het artikel bedoelde maatregelen beperken tot de bos- en groengebieden, vastgesteld overeenkomstig de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (Stuk 261 - Nr. 8, p. 2). Hiermee wil hij tegemoetkomen aan de bekommernis om geen onverantwoorde ingrepen te doen in zones rond de bosreservaten.

Enkele leden verzetten zich tegen dit amendement omdat bij de opstelling van de gewestplannen niet overal dezelfde normen werden gehanteerd om bos- of groengebieden aan te duiden.

Het principe van de goede nabuurschap gebiedt dat belangen van eigenaars en gebruikers van gronden die aan bosreservaten grenzen niet mogen worden geschaad. De Gemeenschapsminister wijst erop dat er ook nog andere dan agrarische gebieden rond bosreservaten kunnen liggen, zoals bijvoorbeeld recreatiezones.

De heer De Seranno, hierin bijgetreden door de commissie, stelt dat de beheersovereenkomsten voorzien in zijn amendement uiteraard niet kunnen afwijken van pachtovereenkomsten of van gebruikscontracten die de eigenaars met de gebruikers hebben afgesloten.

Het amendement van de heer De Seranno wordt met 8 stemmen bij 1 onthouding aangenomen. Hierop trekt de heer Beerden zijn amendementen in. Ook de heer Van Looy trekt een door hem ingediend amendement in, waarin toestemming van de eigenaar en van de gebruiker van de gronden in de nabije omgeving van de bosreservaten verplicht werd gesteld voor het opleggen van de in het artikel bedoelde maatregelen. Voornoemde beheersovereenkomsten impliceren immers de instemming van eigenaars en gebruikers.

Het gewijzigde artikel wordt tenslotte met 8 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 29.

Artikel 36

In dit artikel worden de specifieke verbodsbepalingen voor de bosreservaten opgesomd.

In de commissie wordt opgemerkt dat nog op andere plaatsen in het ontwerp-decreet, bijvoorbeeld in artikel 103, verbodsbepalingen betreffende de bosreservaten voorkomen. Is een coördinatie niet aangewezen? De commissie oordeelt dat het aangewezen is hierop bij de behandeling van deze artikelen terug te komen.

De heer Cuyvers trekt het eerste gedeelte van een door hem ingediend amendement (Stuk 261 - Nr. 3, p. 4) in, dat een voorafgaand advies van de Vlaamse Hoge Bosraad en de Hoge Raad voor het Natuurbehoud in verband met het introduceren van dieren in bosreservaten verplicht maakt.

Het tweede gedeelte van voornoemd amendement, verbiedt de jacht in bos- en natuureservaten.

Een lid merkt op dat het kan voorvallen dat er te veel wild of dat er schadelijke dieren zoals muskusratten in een reservaat zijn, hetgeen zowel nadelig is voor het reservaat als voor de gronden er rond.

Hiertegenover stelt de indiener van het amendement dat het verwijderen van overtollig wild een probleem van beheer is, dat in het beheersplan kan geregeld worden.

De Gemeenschapsminister oordeelt dat de tekst best niet gewijzigd wordt. Het verbod van jacht in bosreservaten kan eventueel worden opgenomen in het beheersplan. Ook een afschotplan van overtollig wild kan in het beheersplan worden vermeld.

Met deze mededeling kan de indiener genoeg nemen, zodat hij bereid is zijn amendement in te trekken.

De heer De Seranno dient een amendement in dat naar analogie met artikel 23 bepaalt dat ook het introduceren van planten in bosreservaten zonder vergunning verboden is.

Dit amendement wordt met 9 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Om ook dit artikel met verbodsbepalingen te harmoniseren met de formulering van de artikelen 36 en 103, die eveneens verbodsbepalingen bevatten, wordt door de heer De Seranno c.s. in 2e lezing een amendement ingediend dat de aanhef van het artikel aanvult en beter in overeenstemming brengt met de formulering van de hogervernoemde artikelen (Stuk 261 - Nr. 11). Hierdoor moet ook de tekst in punt 8 van het artikel aangepast worden.

Tegelijkertijd worden een aantal technische wijzigingen aangebracht. In de punten 1 en 8 wordt voor de eenvormigheid de formulering „machtiging door het Bosbeheer” gebruikt in plaats van „toestemming” of „vergunning door de ambtenaar belast met het beheer”.

Ook worden de verbodsbepalingen anders geschikt, waarbij het verbod om sport te beoefenen achteraan komt te staan.

Het amendement alsmede deze technische wijzigingen worden eenparig aangenomen, evenals het alzo gewijzigde artikel.

Na hernummering wordt dit het artikel 30.

Hoofdstuk III

Het Bosbeheer

Artikel 37

Hierin wordt gesteld dat het toezicht op de bosregeling en het beheer behoren tot de opdrachten van het Bosbeheer.

Een amendement van de heer Vandebosch strekt er toe om de bossen gelegen in natuurreservaten aan het toezicht van het Bosbeheer te onttrekken (Stuk 261 - Nr. 8, p. 5). Er wordt geargumenteed dat dit een betere bescherming van de bossen erkend als natuurreservaten, zal garanderen. Dit laatste wordt door andere leden betwist. Zij wijzen op de talrijke diensten die straks bevoegd zouden zijn voor bossen en bomen ; namelijk het Bosbeheer, de Dienst Groenplan, Natuurbeheer evenals Monumenten en Landschappen.

Volgens een lid moet het mogelijk blijven het Bosbeheer te betrekken bij het toezicht op voldoende grote bosoppervlakten in natuurreservaten. Om aan deze opmerkingen tegemoet te komen dient de heer De Seranno daarop een Subamendement op het amendement van de heer Vandebosch in, waarin gesteld wordt dat voor bepaalde gevallen de Vlaamse Executieve toch kan beslissen bossen in natuurreservaten onder het toezicht van het Bosbeheer te plaatsen ; dit door toevoeging van de zinssnede : „behoudens andersluidende beslissing van de Vlaamse Executieve" (Stuk 261 - Nr. 8, p. 5).

Dit Subamendement en het aldus gewijzigde amendement van de heer Vandebosch worden eenparig aangenomen.

Een amendement van de heer Vandermeulen, dat het toezicht van het bosbeheer wil beperken tot de openbare bossen (Stuk 261 - Nr. 6, p. 6), wordt ingetrokken.

Het gewijzigde artikel wordt tenslotte eenparig aangenomen.

In tweede lezing wordt vastgesteld dat dit artikel met de goedgekeurde formulering in een aantal gevallen in tegenspraak kan komen met het bepaalde in artikel 50, dat stelt dat alle openbare bossen worden beheerd door het Bosbeheer. Een amendement van de heer De Seranno c.s. (Stuk 261 - Nr. 11) neemt de tekst van het oorspronkelijke artikel terug over, aangevuld met de bepaling waardoor de Vlaamse Executieve eventueel kan besluiten om het beheer van bepaalde bossen aan het Bosbeheer te onttrekken.

Tezelfdertijd wijst de indiener er hier reeds op dat in het artikel 52 van het ontwerp zal dienen gesteld dat het beheersplan voor bossen en natuurreservaten zal moeten kaderen in de wetgeving op het natuurbehoud.

Dit amendement en het aldus gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen.

Na henummering wordt dit het artikel 31.

Artikel 38

De organisatie van de diensten van het Bosbeheer wordt volgens dit artikel door de Vlaamse Executieve geregeld.

Een lid wijst er echter op dat dit artikel anders luidt dan wat voorzien is in artikel 90 van het ontwerp. Daar bepaalt de decreetgever zelf dat er voor elk der vijf Vlaamse provincies een ambtenaar wordt aangesteld. Daarop wordt dan

weer gerepliceerd dat die ambtenaren bijzonder belast worden met begeleiding van eigenaars van privé-bossen.

Het artikel 38 wordt eenparig aangenomen. Het wordt artikel 32 na hernummering.

Artikel 39

Volgens dit artikel bepaalt de Vlaamse Executieve het aantal ambtenaren en aangestelden van het Bosbeheer alsmede de aanwervingsvoorwaarden.

Ook dit artikel hangt nauw samen met artikel 90, waarin de aanstelling van ambtenaren belast met begeleiding en toezicht met betrekking tot de privé-bossen ter sprake komt. Moeten de beide artikelen worden samengevoegd ?

De Gemeenschapsminister antwoordt dat hij dit nader wenst te onderzoeken. Het kan terug ter sprake worden gebracht wanneer artikel 90 aan de orde komt.

Hetzelfde lid pleit nog voor maximale deconcentratie van de diensten van het Bosbeheer.

Artikel 39 wordt eenparig aangenomen. Het wordt na hernummering het artikel 33.

Artikel 40

De Vlaamse Executieve wijst volgens dit artikel de personeelsleden aan die de bevoegdheden van het Bosbeheer uitoefenen. De Executieve bepaalt eveneens de vergoedingen die aan het personeel worden toegekend uit hoofde van hun politiefunctie.

Er wordt gevraagd wat die politiefunctie inhoudt.

De Gemeenschapsminister verwijst naar het bestaande Boswetboek dat aan aangeduide ambtenaren een politionele bevoegdheid toekent. Zij kunnen optreden als Openbaar Ministerie bij bosdelicten. Dit laat hen toe de vervolging van bosdelicten te vorderen. Hiervoor moet een vergoeding aan die personeelsleden betaald worden.

Een lid vraagt of in het decreet niet expliciet moet worden bepaald dat deze ambtenaren een politiefunctie hebben.

De Gemeenschapsminister verwijst naar de artikelen 120 tot 153 van het Boswetboek, waarin de politionele bevoegdheid van de ambtenaren wordt omschreven. Deze bepalingen blijven van kracht. Het advies van de Raad van State stelde dat hier niet aan kon worden geraakt. Het Bosdecreet moest derhalve wel een bepaling over de vergoeding opnemen, wat meteen ook in dit artikel wordt vermeld.

Het artikel wordt eenparig aangenomen. Na hernummering wordt dit het artikel 34.

Artikel 41

De Vlaamse Executieve regelt volgens dit artikel de indeling van het Vlaamse Gewest in inspecties, houtvesterijen en boswachterijen.

Het artikel wordt zonder verdere opmerkingen eenparig aangenomen. Na hernummering wordt dit het artikel 35.

Artikel 42

Hier wordt gesteld dat de personeelsleden van het Bosbeheer slechts mits toelating van de Executieve kunnen optreden als gerechtelijke deskundigen.

De Gemeenschapsminister verklaart dat het Boswetboek de verbodsbepaling om als expert op te treden enkel beperkte tot de openbare bossen. Nu is er hiervoor een algemeen verbod.

Een lid concludeert hieruit dat de uitzonderingen op dit verbod, wanneer de Executieve toelating verleent om als deskundige op te treden, geval per geval gelden. Er zal derhalve geen algemene toelating aan personeelsleden van het Bosbeheer worden verleend.

Er wordt opgemerkt dat het woord „alleen" hier taalkundig fout is en dat hier in feite „enkel" moet staan. De commissie stemt hiermee in.

Het artikel wordt na die aanpassing eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 36.

Artikel 43

Dit artikel bepaalt de onverenigbaarheden voor het personeel van het Bosbeheer inzake het handeldrijven of het beheren van privé-bossen.

De heer Vandebosch dient een amendement in om de zinsnede „of behoudens toelating van de Vlaamse Executieve" aan het einde van het artikel weg te laten (Stuk 261 - Nr. 8, p. 6).

Volgens de indiener wordt in de oorspronkelijke tekst een kans geboden om personeelsleden van het Bosbeheer toch toe te laten zich in te laten met handel in houtprodukten of met het beheer van privé-bossen. Hij stelt dat dit amendement er toe strekt de geloofwaardigheid van het Bosbeheer te garanderen.

De heer Aerts dient vervolgens een amendement in waarbij ook de zinsnede „met uitzonderingen voorzien in artikel 85" wordt weggelaten (Stuk 261 - Nr. 8, p. 6). In dit artikel 85 wordt bepaald dat het Bosbeheer kan meewerken aan het opmaken van de inventaris van privé-bossen.

Bij dit laatste stelt de Gemeenschapsminister dat het opmaken van een inventaris geen beheersdaad is en dat het mogelijk moet blijven dat de ambtenaren hun medewerking verlenen aan privé-eigenaars die er om vragen.

Een lid verheugt er zich over dat met het aannemen van de beide amendementen mogelijkheden worden gecreëerd voor de ontwikkeling van het privé-initiatief. Privé-bedrijven zouden zich kunnen toeleggen op het beheer van bossen. Als de ambtenarij er nog bij betrokken zou worden, zou dit concurrentievervalsend werken. Het beheer van privé-bossen heeft commerciële aspecten en het is dus aangewezen dat ambtenaren er niet bij betrokken worden.

Er wordt nog gevraagd of dit privé-initiatief inzake technische bosbouwadviezen reeds ontwikkeld is.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat dit in Vlaanderen nog zeer beperkt is. In Wallonië daarentegen is het wegens het groot belang van de bosbouw aldaar, reeds verder uitgebouwd. Hij verwijst verder naar artikel 49 waarin wordt bepaald dat het Bosbeheer beroep kan doen op derden voor

het opmaken van beheersplannen voor privé-bossen. Er worden dus mogelijkheden voor privé-initiatief met betrekking tot bosbeheer geschapen.

Tenslotte pleit hij er voor de samenwerking van het Bosbeheer met eigenaars van privé-bos toch niet helemaal te verbieden en het artikel niet in deze zin te wijzigen. Terloops merkt een lid nog op dat men een ambtenaar toch niet kan verbieden advies te verlenen aan familieleden die een bos zouden bezitten of het bos van zijn huwelijkspartner te beheren.

De amendementen van de heren Vandebosch en Aerts worden na deze discussie beiden eenparig aangenomen. Ook het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 37.

Hoofdstuk IV

De Vlaamse Hoge Bosraad

Artikel 44

Dit artikel behandelt de instelling door de Vlaamse Executieve van een Vlaamse Hoge Bosraad, zijn samenstelling en zijn werking.

De heer Vandebosch dient een amendement in dat bepaalt dat minstens de helft van het aantal leden van deze Raad wordt aangewezen door de privé-eigenaars of groeperingen van eigenaars (Stuk 261 - Nr. 8, p. 7).

Volgens de indiener zal daardoor de Hoge Bosraad een betere weerspiegeling van de reële eigendomsverhoudingen vertonen. Dat ook de groeperingen van eigenaars dienen te worden vermeld moet gezien worden als een vorm van ondersteuning voor de positieve inspanning die zulke groepering kan betekenen.

Een lid vraagt hoe de huidige situatie inzake vertegenwoordiging is.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat er op dit ogenblik geen regels voor de samenstelling van de Bosraad bestaan. In de praktijk zijn de eigenaars van privé-bos met ongeveer 50% op het totaal aantal raadsleden vertegenwoordigd. De openbare eigenaars zijn nu eerder ondervertegenwoordigd. Het is verder van belang dat ook andere belangengroepen zoals de houthandel bij de Bosraad betrokken worden.

Een amendement van de heer Vandermeulen, dat in dezelfde richting gaat als dat van de heer Vandebosch wordt ingetrokken.

Het amendement van de heer Vandebosch evenals het aldus gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 38.

Artikel 45

De opdracht van de Vlaamse Hoge Bosraad wordt in dit artikel aangeduid, met name adviesverlening in bosaangelegenheden ; dit hetzij op eigen initiatief, hetzij op vraag van de Vlaamse Executieve.

Een lid verwijst naar artikel 34 waarin bepaald is dat voor de bosreservaten een adviescommissie per houtvesterij wordt

opgericht. Hij pleit er voor dat de mogelijkheid wordt geschapen dat de Vlaamse Executieve voor alle bossen zulk een commissie per houtvesterij zou kunnen oprichten. De reden hiervoor is dat elk bos en elke streek verschillend is voor wat de te treffen beheersmaatregelen aangaat. Met zulke adviescommissies zou er een betere deconcentratie kunnen komen van het bosbeleid. De Executieve zou hierdoor ook voelhorens op het terrein krijgen.

Een lid repliceert hierop door te waarschuwen voor het ontstaan van te zware structuren, waarop het eerstgenoemd lid antwoordt dat centralisering veel gevaarlijker is voor bureaucratisering.

Een ander lid verwijst naar artikel 44, waarin bepaald wordt dat de Vlaamse Executieve de werkingsregelen van de Bosraad vaststelt. Dit kan eventueel een decentralisering naar de regio's met plaatselijke adviescommissies betekenen.

De Gemeenschapsminister beaamt dit laatste en wijst er op dat op dit ogenblik reeds een aantal werkgroepen in de schoot van de Bosraad werkzaam zijn.

Het artikel wordt zonder wijzigingen eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 39.

Artikel 46

Hierin wordt herhaald voor welke domeinen het advies van de Vlaamse Hoge Bosraad verplicht is.

Een lid merkt op dat dit artikel min of meer overbodig is, gezien de ruime bepalingen van artikel 45 en aangezien in een achttal artikelen van het ontwerp van decreet telkens de betrokkenheid van de Raad is aangegeven.

Een ander lid is van oordeel dat voor de duidelijkheid deze opsomming van bevoegdheden nuttig is.

Een aantal technische wijzigingen worden achteraf aangebracht. Zo wordt op de 2e regel het woord „bedoeld” vervangen door „bepaald”. Ook de nummering van de in het artikel vermelde artikelen moet aan de nieuwe nummering van het decreet worden aangepast. De woorden „van dit decreet” in fine van het artikel, zijn overbodig en kunnen worden weggelaten.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 40.

Hoofdstuk V

Het beheer van de bossen

Afdeling I

Het beheer van de bossen in het algemeen

Artikel 47

Hier wordt gesteld dat het doel van het beheer van bossen er in bestaat de multifunctionaliteit van het bos na te streven.

Een amendement van de heer Cuyvers, waarin het optimaliseren van de natuurwaarde wordt benadrukt (Stuk 261 - Nr. 3, p. 4), wordt door de indiener ingetrokken ; zulks nadat uit een uitvoerige gedachtenwisseling blijkt dat aan zijn zorgen kan worden verholpen.

Een amendement van de heer De Seranno strekt er toe in het artikel te verwijzen naar de multifunctionaliteit van het bos, zoals omschreven in artikel 5 (Stuk 261 - Nr. 8, p. 8). Het komt er volgens de indiener op aan deze veelzijdige functies zo optimaal mogelijk uit te bouwen door het beheer van het bos. De algemene doelstelling van het Bosbeheer is ruimer dan uit het artikel 47, zoals het in het ontwerp is geformuleerd, blijkt.

Op de derde regel wordt bij wijze van technische correctie het woord „bedoeld” nog vervangen door het woord „bepaald” aangezien verwezen wordt naar een artikel dat reeds aan bod is gekomen.

Het amendement van de heer De Seranno en het aldus gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen.

De heer Aerts is van mening dat dit artikel herschreven moet worden. Hij dient vooralsnog een amendement in, dat de formulering van het artikel herwerkt (Stuk 261 - nr. 8, p. 8). De Commissie was bij tweede lezing eenparig van oordeel dat dit amendement niet kon worden weerhouden, ook al omdat niet voor alle bossen een beheersplan verplicht wordt.

Na hernummering wordt dit het artikel 41.

Artikel 48

De procedure tot erkenning van bosbouwkundig teeltmateriaal wordt bepaald door de Vlaamse Executieve.

Op de vraag van een lid of de erkenning van zaai- en pootgoed wel een geregionaliseerde aangelegenheid is, verduidelijkt de Gemeenschapsminister dat deze bepaling een overname is van wat er in de landbouwwetgeving dienaangaande is bepaald.

Het artikel, dat na hernummering het artikel 42 wordt, wordt eenparig aangenomen.

Afdeling II

Het beheersplan

Artikel 49

In dit artikel worden bepalingen met betrekking tot het beheersplan opgenomen. De beheersplannen voor de openbare bossen worden opgesteld door het Bosbeheer, die voor de privé-bossen door de eigenaar, tenzij hij in gebreke blijft. De Vlaamse Executieve bepaalt de vorm en de procedure voor het totstandkomen van het beheersplan. Het Bosbeheer kan advies verlenen aan privé-eigenaars.

Een lid verklaart fundamentele bezwaren te hebben tegen dit artikel. De invalshoek ervan, namelijk het verplicht stellen van het beheersplan is volgens hem verkeerd. Het beheersplan zou facultatief moeten zijn. Dat betekent echter niet dat de eigenaar vrij is te doen wat hij wil met zijn bos. Bepaalde maatregelen moeten inderdaad kunnen worden opgelegd.

Deze stelling wordt door andere leden tegengesproken : zij stellen dat zo een beheersplan aan de beseigenaar juist meer vrijheid kan geven en hem ontslaan van voortdurende administratieve plichtplegingen.

Hetzelfde lid stelt zich ook vragen over de mogelijkheid beheersplannen op te stellen voor groeperingen van eige-

naars, waarbij wegens de eigendomsversnippering van het bosareaal in sommige streken een grote groep van bosbezitters betrokken moeten worden.

De Gemeenschapsminister stelt hier een duidelijk verschil van visie vast. Volgens hem staat in dit debat het principe van de gemeenschapsfunctie tegenover het onbeperkt privé-bezit. De zorg voor het privé-belang moet verzoenbaar zijn met de belangen van de gehele gemeenschap.

Een lid merkt op dat de eigenaars behoefte hebben aan technische assistentie voor het beheer van hun bossen. Het beheersplan kan hierbij een hulpmiddel zijn. Als er geen beheersplan is en hun bossen slecht beheerd worden, zullen de eigenaars in de praktijk schade leiden.

Bestaat er zoiets als een optimaal beheersplan, wil een lid weten.

Volgens de Gemeenschapsminister wordt de optimaliteit van het beheersplan groter naarmate het grotere bosoppervlakten omvat. Daarom wordt er veel aandacht besteed aan het vrijwillig samenvoegen van bossen, voor het opstellen van een gezamenlijk beheersplan.

De Gemeenschapsminister wijst er ook op dat er hier te lande nog een grote achterstand bestaat tegenover onze buurlanden, waar beheersplannen al lang ingeburgerd zijn, en die er over het algemeen veel succes hebben gehad. Ook daar is het privé-bosbezit overheersend, en ook daar had men af te rekenen met problemen van versnippering en desinteresse. De beheersplannen zijn een noodzakelijke voorwaarde om ons bosareaal te bewaren, te verbeteren en meer rendabel te maken.

De heer Aerts dient een amendement in bij § 1 van het artikel waardoor over de domeinbossen afzonderlijk wordt gehandeld (Stuk 261 — Nr. 4, p. 3). In een afzonderlijke paragraaf worden de bepalingen opgenomen met betrekking tot de andere openbare bossen.

Dit amendement wordt gesubamendeerd door de heren Vandebosch en De Seranno, die ook de gemengde bosgroeperingen zoals bedoeld in artikel 7, in § Ibis willen vermelden (Stuk 261 - Nr. 8, p. 9).

Het Subamendement en het amendement worden beiden eenparig aangenomen.

Amendementen van de heren Timmermans (Stuk 261 — Nr. 5, p. 4) en Desutter (Stuk 261 - Nr. 2, p. 4-5) bij § 1 worden ingetrokken, respectievelijk eenparig verworpen.

Er zijn twee amendementen van de heer Vandermeulen bij § 2 (Stuk 261 - Nr. 6, p. 6-7). Het eerste strekt ertoe de bouseigenaar één jaar tijd te geven voor het opstellen van het beheersplan nadat hij door het Bosbeheer in gebreke is gesteld. Volgens het tweede amendement wordt het door de bouseigenaar opgestelde beheersplan geacht te zijn goedgekeurd, indien het Bosbeheer binnen de drie maanden na indiening zijn bezwaren niet motiveert.

De amendementen worden beide verworpen met 2 stemmen voor en 9 stemmen tegen. Amendementen van dezelfde indiener bij § 3 en 4 waarbij het woord de „goedkeuring" wordt weggelaten (Stuk 261 — Nr. 6, p. 7) worden met hetzelfde stemresultaat eveneens verworpen.

Bij § 4 is er enige discussie over de openbaarheid van de beheersplannen. Een amendement van de heer Aerts stelt dat het beheersplan van een openbaar bos een openbaar document is dat op verzoek kosteloos kan worden ingezien

(Stuk 261 — Nr. 4, p. 4). Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Amendementen van de heren Cuyvers (Stuk 261 — Nr. 3, p. 5) en Timmermans (Stuk 261 — Nr. 5, p. 4) hierover worden door de indieners ingetrokken. Een amendement van de heer Desutter, dat het beheersplan van een openbaar bestuur ook als publiek document betitelt (Stuk 261 — Nr. 2, p. 5) wordt eenparig formeel verworpen.

De heer Vandebosch dient samen met de heren Caudron en Timmermans een amendement in waarin wordt gesteld dat de openbaarheid van het beheersplan van een privé-bos in het beheersplan dient te zijn overeengekomen (Stuk 261 - Nr. 8, p. 9).

Een lid merkt op dat discretie van de ambtenaren vereist is. Het beheersplan geeft een private bedrijfseconomische oriëntatie weer. De ambtenaren is het verboden misbruik te maken van hun kennis hiervan. Volgens de commissieleden en de Gemeenschapsminister moet het beheersplan van privé-bossen als vertrouwelijk beschouwd en behandeld worden.

Het amendement wordt eenparig aangenomen.

Het gewijzigde artikel wordt tenslotte met 9 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding aangenomen.

In tweede lezing beslist de Commissie, op voorstel van de verslaggever, eenparig nog een aantal technische correcties aan te brengen. De laatste zin van paragraaf 2 wordt voor de duidelijkheid anders geformuleerd : „Deze leden, onder wie vertegenwoordigers van het privé-bos op voordracht van de Raad, worden benoemd door de Vlaamse Executieve”.

Het laatste woord van § 4 „overeengekomen" wordt vervangen door het woord „vastgesteld”.

Tenslotte worden de onderscheiden paragrafen hernummerd.

Het aldus geherformuleerd artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 43.

Artikel 50

In dit artikel wordt aangeduid wat het beheer van openbare bossen kan inhouden.

Er ontstaat een discussie rond amendementen van de heren Desutter (Stuk 261 — Nr. 2, p. 5-6) en Timmermans (Stuk 261 - Nr. 5, p. 5-6) en Timmermans (Stuk 261 — Nr. 5, p. 5), die er in essentie op neerkomen dat de openbare bossen die geen domeinbossen zijn volledig door de eigenaar worden beheerd, alhoewel die eigenaar bepaalde aspecten van het beheer aan het Bosbeheer kan toevertrouwen.

De Gemeenschapsminister verzet zich tegen deze amendering. De huidige gangbare praktijk in het beheer van openbare bossen, die geen domeinbossen zijn, zou er door in het gedrang komen. Hij wijst er op dat dit decreet veel meer tegemoet komt aan de autonomie van de gemeenten dan het Boswetboek van 1854.

Deze regeling mag niet ondergraven worden. Door de aanneming van deze amendementen zou de continuïteit van het technisch beheer in deze bossen in gevaar worden gebracht.

Vervolgens trekt de heer Timmermans zijn amendement in. Het amendement van de heer Desutter wordt formeel eenparig verworpen.

Een amendement van de heren Vandebosch, Timmermans en De Seranno om in de eerste alinea „openbare bossen" te vervangen door „domeinbossen" (Stuk 261 — Nr. 8, p. 10) wordt ingetrokken.

Een amendement van de heer De Seranno dat er toe strekt dat een openbaar eigenaar het beheer van zijn bos ook gedeeltelijk aan het Bosbeheer kan overdragen (Stuk 261 — Nr. 8, p. 10) wordt eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt vervolgens eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 45.

Artikel 51

De eigenaar van privé-bos voert zelf het beheer van zijn bos, volgens het beheersplan.

Een lid merkt op dat in dit artikel over bosprodukten wordt gesproken terwijl in artikel 8 melding wordt gemaakt van hout en van bosprodukten andere dan hout. In dit artikel moet onder bosprodukten dus ook het hout verstaan worden.

Een ander lid vraagt of er sancties voorzien zijn voor de eigenaar die het beheersplan niet volgt of uitvoert.

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat er zoveel stimuli moeten voorzien worden dat de eigenaar uit eigen beweging zijn beheersplan uitvoert. Er zijn geen uitdrukkelijke sancties voorzien voor niet uitvoering van het beheersplan. De machtiging van het Bosbeheer voor afwijking van het beheersplan, voorzien in artikel 89, moet gezien worden als een afspraak tot uitvoering van het beheersplan. Het beheersplan is vooral een dienstverlening naar de eigenaar toe.

Een lid verwijst ook naar artikel 113, waarin wordt gesteld dat de Vlaamse Executieve alle maatregelen kan uitvaardigen die nodig zijn, wanneer er een dreiging zoals ziekte of mogelijke bosbrand, voor het bos bestaat. Zijn bij deze maatregelen ook sancties bedoeld ?

De Gemeenschapsminister stelt dat er hier geen sancties tegenover personen zelf voorzien zijn.

Ter stemming gelegd wordt dit artikel eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 46.

Artikel 52

Voor bossen, gelegen in natuurreservaten wordt in toepassing van dit artikel één enkel beheersplan voor bos en reservaat opgemaakt.

Een amendement van de heer Cuyvers strekt ertoe om het bedoelde beheersplan te laten opmaken door de krachtens de wet op het natuurbehoud bevoegde instanties (Stuk 261 — Nr. 3, p. 5). Hij motiveert dit amendement door te stellen dat in de natuurreservaten het aspect natuurbehoud dient te primeren.

De Gemeenschapsminister vindt dit amendement overbodig omdat al de bevoegde diensten hoe dan ook bij de opstelling van het beheersplan zullen worden betrokken.

Ter stemming gelegd wordt dit amendement eenparig verworpen.

Een amendement van de heer Timmermans, dat eveneens expliciet naar de wet op het natuurbehoud verwijst (Stuk 261 — Nr. 5, p. 5), wordt door de indiener ingetrokken.

Een lid verwijst naar artikel 37, dat bepaalt dat het Bosbeheer geen toezicht heeft op het beheer van de bossen in natuurreservaten, behoudens andersluidende beslissing van de Executieve. Dit houdt in dat de in dit artikel bedoelde beheersplannen worden opgemaakt door de bevoegde diensten of door het Bosbeheer, wanneer de Executieve de beslissing heeft genomen het in een natuurreservaat gelegen bos aan het toezicht van het Bosbeheer te onderwerpen.

Een amendement van de heren De Seranno, Timmermans, Capoen en Jozef Bosmans laat in het artikel de verwijzing naar het Bosbeheer, dat het beheersplan moet opmaken, weg (Stuk 261 — Nr. 9, p. 1). Dit als logische aanpassing ingevolge de amendering van artikel 37. Het amendement schrapt ook de term „staatsnatuurreservaten" omdat alle vroegere staatsnatuurreservaten voor zover bekend nu aan het Vlaamse Gewest toebehoren. Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

In tweede lezing wordt door de heer De Seranno c.s. een amendement voorgesteld dat ertoe strekt dat het beheersplan voor bossen in natuurreservaten dient te worden opgemaakt in overeenstemming met de wetgeving op het natuurbehoud (Stuk 261 — Nr. 11). Dit amendement drong zich op, gezien de in tweede lezing geamendeerde tekst van artikel 37. Op deze manier wordt in artikel 52 tegemoetgekomen aan de bekommernis van de leden van de Commissie om voor de natuurreservaten geen afbreuk te doen aan de wetgeving op het natuurbehoud. Het komt ook tegemoet aan de zorg vertolkt in het eerder ingediende amendement van de heer Cuyvers.

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Na de hernummering wordt de verwijzing naar de andere artikelen van het decreet aangepast : op de eerste regel worden de „artikelen 49 tot en met 51" vervangen door „de artikelen 43 tot en met 46".

Het gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 47.

Hoofdstuk VI

Bijzondere bepalingen betreffende de openbare bossen

Dit hoofdstuk bevat 32 artikelen. De Commissie is van oordeel dat het daarom beter kan worden ingedeeld in een aantal afdelingen. Dit zal de overzichtelijkheid ten goede komen. Op voorstel van de verslaggever wordt de volgende indeling aangenomen :

Afdeling I:	Algemeen
Afdeling II:	Verkopen
Afdeling III:	Exploitatie
Afdeling IV :	Schouwing en controle

Na de hernummering bevatten de afdelingen de volgende artikelen :

Afdeling I:	artikelen 48 tot 53
Afdeling II:	artikelen 54 tot 61
Afdeling III:	artikelen 62 tot 75
Afdeling IV :	artikelen 76 tot 79

Artikel 53

Hier wordt bepaald dat de Vlaamse Executieve de toegang van het publiek tot de openbare bossen regelt.

Een lid merkt op dat reeds in artikel 14 de toegang tot de bossen wordt geregeld, zonder dat er daar evenwel sprake is van strafbepalingen. Misschien kan dit artikel weggelaten worden.

De Gemeenschapsminister pleit evenwel voor het behoud van de tekst omdat de strafbepalingen in dit hoofdstuk thuis horen, waarop een lid doet opmerken dat ook in de eerste hoofdstukken van het ontwerp een aantal strafbepalingen zijn opgenomen.

Een amendement van de heer Timmermans om de reikwijdte van dit artikel te beperken tot de domeinbossen (Stuk 261 — Nr. 5, p. 5), wordt door de indiener ingetrokken, omwille van aanpassingen die in vorige artikelen werden aangebracht.

De Commissie is ook van oordeel dat de in dit artikel vermelde regeling door de Vlaamse Executieve uiteraard een besluit van de Executieve is. Derhalve dient in de tweede zin het woord „reglement vervangen door de uitdrukking „besluit van de Vlaamse Executieve“.

Een amendement van de heer Vandebosch c.s. om de vastgestelde strafmaat te verminderen (Stuk 261 — Nr. 8, p. 11), kan de instemming van de Gemeenschapsminister wegdragen. De in het ontwerp voorgestelde strafmaat geldt immers reeds voor een wanbedrijf. Correctionele straf is gezien de ernst van het vergrijp hier niet aangewezen.

Dit amendement en het aldus gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 48.

Artikel 54

Het aandeel van de eigenaar van openbaar bos in de beheers- en bewakingskosten wordt bepaald door de Vlaamse Executieve.

Een lid verwijst naar het artikel 64 waarin wordt bepaald dat alle medeëigenaars hun aandeel in de kosten hebben. Er is een duidelijk verband tussen de artikelen 54 en 64.

De Gemeenschapsminister geeft een schets van de bestaande regeling. Voor de beheers- en bewakingskosten betalen de gemeenten en openbare instellingen thans 70 frank per ha, vermeerderd met 1,5 % van de opbrengst.

De nieuwe bepaling houdt in feite in dat dit tarief wordt afgeschaft en de gemeenten en openbare instellingen geen kosten meer moeten betalen, tenzij deze bij overeenkomst werden vastgesteld.

Wat artikel 64 betreft, wijst de Gemeenschapsminister erop dat dit moet samen gelezen worden met artikel 63, dat bepaalt dat de opbrengst van de verkoop onder de eigenaars wordt verdeeld. Dit brengt echter met zich mee dat ook de kosten verdeeld worden. Het gaat in artikel 64 dus om iets anders dan in artikel 54.

Een amendement van de heer Desutter dat er toe strekt dat dit artikel slechts geldt wanneer de beheers- en bewakingsopdracht is toevertrouwd aan het Bosbeheer (Stuk 261 — Nr. 2, p. 6) wordt mede ingevolge de reeds bij vroegere artikelen door de Commissie ingenomen standpunten met 9 stemmen bij 1 onthouding verworpen.

Het artikel wordt vervolgens ongewijzigd eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 49.

Artikel 55

In openbare bossen mogen enkel de kappingen die opgenomen zijn in het beheersplan worden uitgevoerd zonder toestemming van het Bosbeheer.

Amendementen van de heren Cuyvers (Stuk 261 — Nr. 3, p. 5) en Timmermans (Stuk 261 — Nr. 5, p. 5-6) strekken ertoe die toestemming niet in te voeren voor domeinbossen, aangezien zulks veronderstelt dat het Bosbeheer voor dergelijke onvoorziene kappingen in domeinbossen toestemming aan zichzelf zou moeten geven.

De heer Cuyvers trekt zijn amendement in en sluit zich aan bij het amendement van de heer Timmermans, dat ter stemming gelegd eenparig wordt aangenomen.

Op voorstel van de verslaggever worden nog enkele technische wijzigingen aangebracht. Op de eerste regel wordt „artikel 59” vervangen door „artikel 55”. Op de vijfde regel wordt voor de eenvormigheid met andere artikelen het woord „toestemming” vervangen door het woord „machting”.

Het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 50.

Artikel 56

In dit artikel wordt vastgelegd dat er in openbare bossen geen gebruiksrechten mogen worden verleend, behoudens toestemming van de Vlaamse Executieve.

De Gemeenschapsminister verklaart dat er omtrent de gebruiksrechten heel wat artikelen in het Boswetboek waren opgenomen. In de vorige eeuw waren deze gebruiksrechten (veeweide, oogst van vruchten, recht op brandhout) de belangrijkste schadepost voor het bos. Op dit ogenblik zijn er in het Vlaamse Gewest bijna geen gebruiksrechten meer. Het is best dat de toestand zo behouden blijft, alhoewel uitzonderingen moeten mogelijk zijn.

De heren Timmermans (Stuk 261 — Nr. 5, p. 6) en Desutter (Stuk 261 — Nr. 2, p. 6) dienen amendementen in die bepalen dat gebruiksrechten worden opgenomen in het beheersplan. Volgens één van de indieners gaat het wat te ver dat de Executieve steeds de toestemming moet geven. Tenslotte moet volgens dit lid het beheersplan toch door de bevoegde dienst worden goedgekeurd, zodat er voldoende controle op de gebruiksrechten is.

Vervolgens ontspint zich een discussie over de precieze draagwijdte van de term „gebruiksrechten”.

Een lid stelt de vraag of het aanleggen van een fietspad in een bos door de gemeente, neerkomt op een gebruiksrecht.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat zulke aanwending niet onder de toepassing van dit artikel valt.

Een ander lid vraagt of een occasioneel gebruik van een bos, bijvoorbeeld de tijdelijke toegankelijkheid voor het organiseren van een jeugdkamp of een sportieve activiteit als gebruiksrecht kan worden bestempeld.

De Gemeenschapsminister verklaart uitdrukkelijk dat ook zulk occasioneel gebruik van een bos niet onder de in het artikel bedoelde gebruiksrechten valt. De bestaande regeling voor activiteiten als een kamp of een cross bestaat er in dat het hoofd van de Dienst Waters en Bossen toelating verleent.

In dit verband verwijst een lid naar de bepalingen van artikel 103 § 1, 5., waar gesteld wordt dat onder andere het oprichten van tenten aan de machtiging van het Bosbeheer en de toestemming van de eigenaar onderworpen wordt. Artikel 56 stelt dat de toelating van de Executieve vereist is.

Hierop antwoordt de Gemeenschapsminister nadrukkelijk dat het oprichten van tenten of andere constructies voor zeer tijdelijk gebruik niet tot de gebruiksrechten kan worden gerekend. De term „gebruiksrechten” blijft beperkt tot de hierboven beschreven activiteiten (veeweide, oogst van vruchten, recht op brandhout).

Een lid suggereert hierop de term „gebruiksrechten” met precieze omschrijving op te nemen in artikel 4.

Een ander lid omschrijft gebruiksrechten als „het plukken van de vruchten van het bos zonder het bos te schaden”. Hij maakt onderscheid tussen gebruiksrechten en zakelijke rechten. In dit artikel gaat het uitdrukkelijk niet om zakelijke rechten. Ook verwijst dit lid naar de memorie van toelichting bij dit artikel waarin de gebruiksrechten duidelijk omschreven worden. Samengevat zijn er volgens dit lid drie soorten rechten die voor het bos gelden : gebruiksrechten, zakelijke rechten en occasionele rechten.

Een lid stelt dat voor wat de occasionele rechten betreft, het voldoende is in dit verband te verwijzen naar de bepalingen van artikel 103.

De amendementen van de heren Timmermans en Desutter worden ingetrokken respectievelijk verworpen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

Als technische wijziging wordt in het eerste en het tweede lid het woord „toestemming” telkens door het woord „machting” vervangen.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 51.

Artikel 57

De bepalingen in verband met de hamers gebruikt door houtvesters en boswachters voor het merken van hout zijn vervat in dit artikel.

Dit artikel wordt, na enige technische en aanschouwelijke uitleg, eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 52.

Artikel 58

De eigenaar van openbaar bos beslist volgens het voorggelegde ontwerp over de bestemming van het gekapte hout.

Amendementen van de heren Timmermans (Stuk 261 — Nr. 5, p. 6) en Desutter (Stuk 261 — Nr. 2, p. 6) ertoe strekkend om het woord „openbaar” weg te laten worden ingetrokken respectievelijk eenparig verworpen.

Een amendement van de heer De Seranno (Stuk 261 — Nr. 9, p. 2), waarbij voor de modaliteiten van de openbare verkoop van het hout naar de bepalingen van artikel 59 wordt verwezen, wordt eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

In tweede lezing stelt de heer De Seranno c.s. een amendement voor dat er toe strekt dat het woord „gekapte” op de eerste regel wordt weggelaten (Stuk 261 — Nr. 11). Er wordt immers van uitgegaan dat de eigenaar niet alleen over de bestemming van het daadwerkelijk gekapte hout beslist, maar ook over het hout op stam.

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

De verwijzing naar „artikel 59” wordt aangepast aan de hernummering en vervangen door „artikel 55”.

Ter stemming gelegd wordt het artikel, dat na hernummering het artikel 53 wordt, eenparig aangenomen.

Artikel 59

Dit artikel bevat de bepalingen in verband met de openbare verkoop van het hout. Tevens worden de uitzonderingen vastgelegd waarbij verkoop uit de hand is toegestaan.

Een lid doet hierbij opmerken dat ook artikel 11 van het ontwerp handelt over openbare verkopen van bos- en houtprodukten waarbij eigenaars van openbaar bos betrokken zijn.

Hij stelt vast dat de terminologie „openbare verkoping” en „veiling” door elkaar worden gebruikt. Enkele leden zijn van oordeel dat het hier om twee verschillende zaken gaat. Het is daarom aangewezen om de beide termen te gebruiken. De heer Timmermans dient een amendement in die zin in (Stuk 261 - Nr. 9, p. 3).

In dit amendement worden tevens de personeelsleden, vermeld in het voorlaatste lid omschreven als personeelsleden van het Bosbeheer. Hiermee worden alle personeelsleden van het Bosbeheer bedoeld, zowel statutairen als tijdelijken.

Waar in het laatste lid van dit artikel sprake is van verstandhouding tussen verkoper met de overtreder, vervangt dit amendement het woord „verstandhouding” in het laatste lid door „medeplichtigheid”, hetgeen als duidelijker wordt ervaren.

Het amendement van de heer Timmermans wordt eenparig aangenomen.

Een ander amendement van de heer Timmermans dat er toe strekt dit artikel te beperken tot de domeinbossen wordt door de indiener ingetrokken (Stuk 261 — nr. 5, p. 6). Een gelijkaardig amendement van de heer Desutter (Stuk 261 — Nr. 2, p. 6) wordt eenparig verworpen.

Na uitvoerig overleg komt de Commissie tenslotte nog tot de conclusie dat de terminologieën „openbare verkoping” of „veiling” dezelfde betekenis dekken. Voor de eenvormigheid wordt besloten om in dit en de volgende artikelen de term „openbare verkoping” te gebruiken.

Het gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 55.

Artikel 60

Dit artikel regelt het beslechten van geschillen die tijdens een veiling kunnen voorkomen. Het wordt ongewijzigd eenparig aangenomen.

Als technische wijziging wordt ook in dit artikel de term veiling vervangen door openbare verkoping.

Na hernummering wordt dit het artikel 56.

Artikel 61

Hier worden de voorwaarden bepaald die aan de koper worden gesteld bij de openbare verkoping van het hout ; dit onder meer in verband met de borgen, de betalingswaarborgen en de woonplaatskeuzen.

Een lid vraagt of men een buitenlander kan verplichten woonplaats te kiezen in een gemeente in het Vlaamse Gewest. Sluit dit artikel buitenlanders niet uit ?

De Gemeenschapsminister stelt dat het hier om dezelfde bepalingen gaat, die ook in het Boswetboek staan. Het gaat hier niet om de domicilie van de koper, maar om de zogenaamde administratieve woonplaats. Het laatste lid voorziet overigens in de te volgen procedure wanneer er geen woonplaatskeuze is. Buitenlanders worden daardoor dus zeker niet van de verkoop uitgesloten.

Een lid vraagt of deze bepalingen ook gelden voor de verkopen uit de hand voorzien in artikel 59. De heer Aerts dient een amendement in waarbij in het laatste lid naast veiling ook „verkoop”¹ wordt vermeld, zodat het duidelijk wordt dat dit artikel geldt voor alle verkopen, zowel de openbare als die uit de hand (Stuk 261 — Nr. 9, p. 4). Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Er wordt ook nog gevraagd wat het verschil is tussen „betalingswaarborgen” en „borgen”.

De Gemeenschapsminister verklaart dat betalingswaarborgen bankwaarborgen zijn. Borgen zijn personen die garant staan voor het respecteren van de verkoopsvoorwaarden (bijvoorbeeld voor het betalen van eventuele schadevergoeding).

Als technische wijziging worden de woorden „veiling of verkoop” hier vervangen door het woord „verkoop” dat zowel de openbare als de onderhandse verkoop dekt.

Het artikel wordt eenparig aangenomen en hernummerd tot het artikel 57.

Artikel 62

Een commandsverklaring moet onmiddellijk na de toewijzing bekend worden gemaakt.

De heer De Seranno dient een amendement in dat er toe strekt „commandsverklaring” te vervangen door de Nederlandse terminologie „opgave van lastgever” (Stuk 261 — Nr. 9, p. 5).

Nadat is opgemerkt dat hiermee aanleiding zou kunnen worden gegeven tot verwarring, trekt de indiener zijn amendement in.

Vervolgens wordt het artikel eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 58.

Artikelen 63 en 64

Beide artikelen regelen de onderlinge verdeling tussen de medeëigenaars van de opbrengsten van de verkoop alsmede van de kosten.

Een amendement van de heer Aerts strekt ertoe beide artikelen samen te voegen daar ze duidelijk bij elkaar horen (Stuk 261 — Nr. 9, p. 6). Een Subamendement van de heer De Seranno wil in het tweede lid het woord „rechten" vervangen door „aandeel in de opbrengst van de verkoop" (Stuk 261 - Nr. 9, p. 6).

De Gemeenschapsminister wijst er evenwel op dat met de in het artikel vernoemde rechten meer wordt bedoeld dan louter de opbrengsten.

Hierop trekt de heer De Seranno zijn Subamendement in. Het amendement van de heer Aerts alsmede het nieuwe artikel 63 worden eenparig aangenomen. Door deze samenvoeging valt het oorspronkelijke artikel 64 weg.

Na hernummering wordt dit het artikel 59.

Artikel 65

In toepassing van dit artikel zal, in geval van onverdeeldheid tussen het Vlaams Gewest en andere eigenaars van openbaar bos, een fonds worden gespijzigd via afhoudingen op de opbrengst van de verkopen uit openbare bossen. Wanneer deze afhouding echter niet voorzien is bij de verkoop, bepaalt de Executieve de voorwaarden voor een afhouding ten behoeve van het beheer en onderhoud van de bossen.

Een lid vraagt of het hier om hetzelfde fonds gaat als dat vermeld in artikel 118.

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop ontkennend. In artikel 118 gaat het om het Fonds voor reconstitutie en rationalisatie van het bospatrimonium.

In artikel 65 wordt het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur bedoeld, een Fonds dat in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 ingeschreven is onder artikel 60.10, programma 71, afdeling II later over te nemen in het op te richten MINA-fonds dat ook gelden zal voorbehouden voor de bossen.

De heer Aerts dient hierop een amendement in dat er toe strekt dit Fonds ook met name te vernoemen in het artikel (Stuk 261 - Nr. 9, p. 8).

Een lid merkt op dat er nog altijd een Bosbouwfonds van de gemeenten bestaat. Welke bedragen zijn daarin nog beschikbaar ?

De Gemeenschapsminister antwoordt dat dit een fonds is dat voortspuit uit de bepalingen van artikel 76, 6, van de vroegere Gemeentewet, dat ondertussen met de nieuwe Gemeentewet is afgeschaft. Een restant van dit fonds staat op een geblokkeerde rekening van het Gemeentekrediet. De detailrekening van dit fonds wordt in bijlage gegeven.

Het amendement van de heer Aerts wordt eenparig aangenomen.

Als technische correctie dient nog het woord „Vlaamse" te worden ingevoegd voor de woorden „Gemeenschap" en „Gewest" op de eerste regel.

Het gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit artikel 60.

Artikel 66

De verkopen in de openbare bossen, andere dan die van het Vlaamse Gewest geschieden door de zorg van de eigenaar zelf met bijstand van het Bosbeheer.

Amendementen van de heren Timmermans (Stuk 261 — Nr. 5, p. 6-7) en Desutter (Stuk 261 - Nr. 2, p. 6-7), die een andere redactie van het artikel voorstellen worden ingetrokken respectievelijk verworpen met 7 stemmen bij 1 onthouding.

Aangezien in alle artikelen de term „veilingen" vervangen werd door „openbare verkopen", wordt het woord „veilingsvoorwaarden" als technische wijziging vervangen door het woord „verkoopsvoorwaarden".

Het artikel wordt vervolgens eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 61.

Artikel 67

De koper mag de exploitatie van het in openbare bossen te kappen hout niet beginnen zonder voorafgaande kapvergunning van de houtvester.

Een lid vraagt of zulke kapvergunning wel nodig is, als er een beheersplan is. Eén van de argumenten ten voordele van het beheersplan was precies dat er geen kapvergunningen voor in het beheersplan voorziene kappingen moeten worden aangevraagd.

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat het in dit artikel om iets anders gaat : de koper moet een vergunning krijgen om het door hem gekochte hout te kappen.

De heer Aerts stelt een amendement voor waarbij „exploitatie" wordt vervangen door „het kappen", hetgeen als een vereenvoudiging van de tekst wordt gezien (Stuk 261 — Nr. 9, p. 9). Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Amendementen van de heren Timmermans (Stuk 261 — Nr. 5, p. 7) en Desutter (Stuk 261 - Nr. 2, p. 7) worden ingetrokken respectievelijk verworpen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

Het geamendeerde artikel wordt vervolgens eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 62.

Artikel 68

Dit artikel bevat de bescherming tegen wederrechtelijke kappingen van bomen die niet mogen gekapt worden.

Een lid vraagt hoe en door wie het merken van de bomen gebeurt.

De Gemeenschapsminister legt uit dat er twee werkwijzen zijn : ofwel worden de bomen gemerkt die moeten gekapt worden samen met een getuige-boom, ofwel worden enkel de te sparen bomen gemerkt. Het merken gebeurt door de houtvester. In dit artikel wordt verder de gangbare praktijk beschreven.

Er wordt op gewezen dat de bepalingen van dit artikel enkel slaan op de koper.

Amendementen van de heren Timmermans (Stuk 261 — Nr. 5, p. 7) en Desutter (Stuk 261 — Nr. 2, p. 7) worden

ingetrokken respectievelijk verworpen met 7 stemmen bij 1 onthouding.

Het artikel wordt ongewijzigd eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 63.

Artikel 69

Dit artikel behandelt de maatregelen ter bescherming tegen beschadiging van de voor te behouden en te sparen bomen, de eventuele herstelwerken en schadeloosstelling.

De heer Cuyvers kondigt aan zijn amendement ingediend bij dit artikel (Stuk 261 — Nr. 3, p. 5) in te trekken en het terug te zullen indienen bij de bespreking van artikel 75.

Een lid vraagt of voorbehouden bomen hetzelfde zijn als te sparen bomen.

De Gemeenschapsminister verklaart dat het hier om vaktaal gaat en dat beide termen niet helemaal hetzelfde betekenen. Te sparen bomen geldt voor schaarhout, met name bomen die uit dit schaarhout doorschieten. De term voorbehouden bomen wordt gebruikt voor hooghout.

Hierop dient de heer Daems een amendement in dat er toe strekt om bij het vermelden van „voorbehouden boom” ook telkens „te sparen boom” op te nemen (Stuk 261 — Nr. 9, p. 10). Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

De heren Desutter (Stuk 261 — Nr. 2, p. 7) en Timmermans (Stuk 261 — Nr. 5, p. 7) stellen voor dat behalve de houtvester ook de beheerder de vereiste toestemming zou kunnen geven. Dezelfde amendementen werden ingediend voor de artikelen 70, 73, 75, 78, 80, 81, 82, 104 en 105.

De amendementen van de heren Timmermans en Desutter bij dit artikel worden ingetrokken respectievelijk verworpen met 7 stemmen bij 1 onthouding.

Enkele technische correcties worden achteraf door de Commissie aangenomen. De woorden „met toestemming” in het tweede lid op de derde regel worden vervangen door de woorden „mits machtiging”. In het vijfde lid wordt op de vierde regel „artikel 59” vervangen door „artikel 55”. Op de laatste regel wordt het woord „veilingsvoorwaarden” vervangen door het woord „verkoopsvoorwaarden”.

Het geamendeerde artikel wordt vervolgens eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit artikel 64.

Artikel 70

Overeenkomstig dit artikel mag door de koper geen hout worden gehakt of weggehaald op zon- en feestdagen, noch tussen zonsondergang en zonsopgang.

De amendementen van de heren Timmermans (Stuk 261 — Nr. 5, p. 7) en Desutter (Stuk 261 — Nr. 2, p. 7) worden ingetrokken respectievelijk verworpen met 7 stemmen bij 1 onthouding.

Het ongewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Als technische wijziging wordt op de laatste regel het woord „toestemming” vervangen door het woord „machtiging”.

Na hernummering wordt dit het artikel 65.

Artikel 71

Het schillen of ontschorsen van bomen op stam is volgens dit artikel verboden.

Conform de andere technische correcties wordt op de derde regel het woord „veilingsvoorwaarden” vervangen door het woord „verkoopsvoorwaarden”.

Zonder verdere opmerkingen wordt dit artikel eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 66.

Artikel 72

Overtreding van de veilingsvoorwaarden wordt volgens dit artikel strafbaar gesteld met een geldboete.

Ook hier wordt het woord „veilingsvoorwaarden” vervangen door het woord „verkoopsvoorwaarden”.

Zonder opmerkingen wordt dit artikel eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 67.

Artikel 73

Dit artikel omvat verbodsbepalingen in verband met het installeren van werkplaatsen en dergelijke bij de exploitatie.

Er wordt op gewezen dat in dit artikel met exploitatie wel degelijk de houtexploitatie en niet de busexploitatie in het algemeen wordt bedoeld. Het gaat hier om het vellen, het bewerken en ruimen van het hout.

De amendementen van de heren Timmermans (Stuk 261 — Nr. 5, p. 7) en Desutter (Stuk 261 — Nr. 2, p. 7) worden ingetrokken respectievelijk verworpen met 7 stemmen bij 1 onthouding.

Het artikel wordt ongewijzigd eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 68.

Artikel 74

De plaats voor het maken van vuur door de koper van hout en zijn arbeiders, is volgens dit artikel afhankelijk van de veilingsvoorwaarden tenzij de boswachter een andere plaats toelaat.

Het amendement van de heer Desutter (Stuk 261 — Nr. 2, p. 7) wordt verworpen met 7 stemmen bij 1 onthouding.

Het eerste gedeelte van een amendement van de heer Timmermans om naast de veilingsvoorwaarden ook de verkoopsvoorwaarden te vermelden (Stuk 261 — Nr. 5, p. 8) wordt eenparig aangenomen. Het tweede gedeelte van zijn amendement trekt hij in.

Op de tweede regel wordt als technische wijziging het woord „veilingsvoorwaarden” weggelaten, zodat er enkel nog van „verkoopsvoorwaarden” sprake is, waaronder ook de veilingsvoorwaarden dienen verstaan te worden.

Tenslotte wordt dit artikel eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 69.

Artikel 75

Dit artikel regelt het gebruik van de boswegen voor het vervoer van het gekapte hout.

De amendementen van de heren Timmermans (Stuk 261 — Nr. 5, p. 8) en Desutter (Stuk 261 — Nr. 2, p. 7) worden ingetrokken respectievelijk verworpen met 7 stemmen bij 1 onthouding.

Een amendement van de heer Vandebosch c.s. dat een andere formulering van de eerste zin van het eerste lid voorstelt (Stuk 261 — Nr. 8, p. 12) wordt eenparig aangenomen. Het betreft de mogelijkheid die de houtvester heeft om een wijze van houtvervoer toe te laten die meer aangepast is aan de terreintoestand, bijvoorbeeld in bepaalde weersomstandigheden.

Een amendement van de heer Cuyvers dat er toe strekt na het eerste lid een nieuw lid in te voegen waarin maatregelen tegen de verdichting van de bosbodem worden voorzien (Stuk 261 — Nr. 9, p. 11), wordt verworpen met 7 stemmen bij 1 onthouding.

Het geamendeerde artikel wordt vervolgens eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 70.

Artikel 76

Dit artikel bevat voorschriften met betrekking tot de termijn voor het kappen en het opruimen van de bomen door de koper.

Wie kan een eventuele verlenging van de in de verkoopsvoorwaarden gestelde termijn toestaan ?

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat dit in de domeinbossen gebeurt door de eerstaanwezende ingenieur hoofd van dienst, met andere woorden de woudmeester, en door het betrokken bestuur op advies van het Bosbeheer in de andere openbare bossen. Deze toelating kan zeker niet door de boswachter worden verleend.

Een commissielid merkt op dat het laatste lid van het artikel wellicht te streng is gesteld. Het zou aldus kunnen geïnterpreteerd worden dat al het gekocht hout terug aan de eigenaar toekomt.

De Gemeenschapsminister verwijst hierop naar de memorie van toelichting. Het gaat hier wel degelijk om de niet-gevelde bomen.

Hierop dienen de heren Daems en Cuyvers een amendement in waardoor het duidelijk wordt dat het in het laatste lid om de niet-gekapte en niet-opgeruimde bomen gaat (Stuk 261 — Nr. 9, p. 12). Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

In overeenstemming met de wijzigingen in de vorige artikelen wordt ook in dit artikel het woord „veilingsvoorwaarden" vervangen door het woord „verkoopsvoorwaarden" en wel op de tweede regel van het eerste lid en telkens op de eerste regel van het tweede en het derde lid.

Het aldus gewijzigde artikel wordt vervolgens eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 71.

Artikel 77

Dit artikel dat de opslag van het gekochte hout regelt wordt zonder verdere opmerkingen eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 72.

Artikel 78

De aansprakelijkheid van de kopers voor de schade door bosmisdrijven aangericht in hun kavels wordt geregeld in dit artikel.

Een lid vraagt wat de precieze betekenis van de term „bosmisdrijf” is.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat een bosmisdrijf elk misdrijf is gepleegd tegen het Boswetboek. Naar analogie zal elk misdrijf gepleegd tegen het Bosdecreet, een bosmisdrijf zijn.

Enkele leden merken op dat het gebruik van het woord „schuldige” in het tweede lid indruist tegen het rechtsgevoel dat bepaalt dat men onschuldig is totdat de schuld bewezen is. Volgens het tweede lid van dit artikel zou de koper immers van verantwoordelijkheid ontheven zijn indien hij de schuldige voor de aangerichte schade kan aanwijzen.

Hierop dient de heer Daems een amendement in om het tweede lid van het artikel weg te laten (Stuk 261 — Nr. 9, p. 13).

De Gemeenschapsminister pleit voor het behoud van de tekst zoals hij wordt voorgesteld. Hij merkt op dat deze bepalingen overgenomen zijn uit het Boswetboek en dat er Cassatierechtspraak over is. Ook de Raad van State maakte in zijn advies geen opmerkingen over dit artikel.

De amendementen van de heren Timmermans (Stuk 261 — Nr. 5, p. 8) en Desutter (Stuk 261 — Nr. 2, p. 7) worden ingetrokken respectievelijk verworpen met 7 stemmen bij 1 onthouding.

Het eerste lid wordt ter stemming gelegd en eenparig aangenomen. Het tweede lid wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 1, waardoor het amendement van de heer Daems verworpen is.

Het gehele artikel wordt uiteindelijk aangenomen met 7 stemmen bij 1 onthouding.

Na hernummering wordt dit het artikel 73.

Artikel 79

De kopers en hun borgen zijn volgens dit artikel aansprakelijk voor de bosmisdrijven gepleegd door personen die voor hun rekening werken.

Een lid merkt op dat de aansprakelijkheid van de kopers moet beperkt zijn tot de bosmisdrijven gepleegd door hun personeel.

De Gemeenschapsminister verwijst naar artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek. De filosofie van dit artikel wordt hier naar het Bosdecreet vertaald. Dit artikel neemt artikel 67 van het Boswetboek over. Hierover is er overigens rechtspraak van het Hof van Cassatie (Cass. 30 mei 1949 - Pas. 1949, 1-2, p. 397 e.v., Cass. 5 januari 1953 - Pas. 1953, 1-2, p. 301 e.v.) waaruit blijkt dat het hier om alle wanbedrijven gaat en niet louter om bosmisdrijven. Nochtans verklaart de

Gemeenschapsminister ermede te kunnen instemmen de misdrijven vermeld in dit artikel te beperken tot de bosmisdrijven.

Een amendement in deze zin wordt ingediend door de heer Daems (Stuk 261 — Nr. 9, p. 14) en eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt eveneens eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 74.

Artikel 80

Dit artikel regelt de aansprakelijkheid van de kopers voor de schade en het wederrechtelijk kappen van bomen in de onmiddellijke nabijheid van hun kap.

Amendementen van de heren Timmermans (Stuk 261 — Nr. 5, p. 8) en Desutter (Stuk 261 - Nr. 2, p. 8), ertoe strekkend om naast de houtvester ook de beheerder te vermelden, worden ingetrokken respectievelijk verworpen met 7 stemmen bij 1 onthouding.

Er worden nog twee technische wijzigingen aangebracht. Het cijfer 100 op de derde regel wordt voor de duidelijkheid voluit in letters geschreven. Het woord „toegestaan” op de eerste regel van het derde lid wordt vervangen door „machtiging verleend” zodat deze zin nu als volgt luidt :

„De houtvester of de boswachter die voor deze feiten machtiging heeft verleend of ze heeft geduld, wordt gestraft...”.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 75.

Artikel 81

Dit artikel bepaalt de termijnen in verband met de schouwing ter controle na de kapping door het Bosbeheer.

De Gemeenschapsminister verklaart dat de schouwing moet gezien worden als een oplevering. Het is een veiligstelling tegenover de kopers. Deze schouwing dient om te voorkomen dat er te veel hout gekapt wordt. Anderzijds is het zelfs ook een dienstverlening aan de kopers. Tijdens de schouwing kan het Bosbeheer immers de nog te kappen bomen voor de kopers opzoeken.

De amendementen van de heren Timmermans (Stuk 261 - nr. 5, p. 8-9) en Desutter (Stuk 261 — Nr. 2, p. 8) worden door de indieners ingetrokken.

Ter stemming gelegd wordt het artikel eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 76.

Artikel 82

De te volgen procedure bij de in vorig artikel bedoelde schouwing wordt hier bepaald.

Een lid vraagt of de termijn van tien dagen voor de betekening van het tijdstip van de schouwing aan de koper volledig binnen de termijn van twee maanden vermeld in het eerste lid van artikel 81 moet vallen.

Hierop wordt door de Gemeenschapsminister bevestigend geantwoord.

De amendementen van de heren Desutter (Stuk 261 — Nr. 2, p. 8) en Timmermans (Stuk 261 — Nr. 5, p. 9) worden door de indieners ingetrokken.

Het artikel wordt vervolgens eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 77.

Artikel 83

De aannemers van de exploitatie moeten zich gedragen naar hetgeen voor de kopers is voorgeschreven in de artikelen 67 tot en met 82.

Bij wijze van technische correctie wordt de verwijzing naar de andere artikelen van het decreet, aangepast aan de hernummering : de „artikelen 67 tot en met 82" wordt vervangen door de „artikelen 62 tot en met 77".

Zonder verdere opmerkingen wordt het artikel eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 78.

Artikel 84

In dit artikel zijn de bepalingen opgenomen met betrekking tot de sanctie die tijdelijke uitsluiting van kopers en exploitanten inhoudt.

Een amendement van de heer Desutter om naast de veilingvoorwaarden ook verkoopsvoorwaarden te vermelden (Stuk 261 — Nr. 2, p. 8) wordt eenparig aangenomen.

Eveneens eenparig wordt een amendement van de heer Vandebosch c.s. aangenomen, waarbij in het tweede lid duidelijk wordt bepaald dat het de Vlaamse Executieve is die over de tijdelijke uitsluiting beslist (Stuk 261 — Nr. 8, p. 13).

Als technische wijziging wordt punt 1 vervangen door de volgende bepaling :

„Wegens niet-naleving van de voorwaarden van de verkoop". Er wordt van uit gegaan dat het woord „verkoop" zowel de onderhandse als de openbare verkoop dekt. Daarmee wordt ook tegemoetgekomen aan de bekommernis van het aangenomen amendement van de heer Desutter.

Het aldus gewijzigde artikel wordt vervolgens eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 79.

Hoofdstuk VII

Bijzondere bepalingen betreffende de privé-bossen

Artikel 85

Met dit artikel wordt elke eigenaar van privé-bos verplicht om de tien jaar een inventaris van zijn bossen op te maken.

Een lid wil weten wat de bedoeling is van deze inventaris.

In zijn antwoord verwijst de Gemeenschapsminister naar de memorie van toelichting. Deze inventaris vervangt de

tien-jaarlijkse bostelling. Het is een basisdocument voor het te voeren bosbeleid en de beheersplanning.

Hetzelfde lid merkt hierbij op dat er voor een groot aantal mensen hierdoor een zware verplichting wordt geschapen. Gaan alle kleine eigenaars zulke inventaris moeten opmaken en vanaf welke oppervlakte van bos in hun bezit ?

De Minister antwoordt dat deze verplichting met de vroegere tienjaarlijkse bostelling eveneens bestond. De inventarisatie is noodzakelijk om een overzicht van het bosareaal te verkrijgen.

Vroeger behelsde de bostelling een zeer omslachtige procedure, met inschakeling van het kadaster. Nu is het de bedoeling om die telling verregaand te vereenvoudigen.

De heer Daems dient een amendement in om dit artikel weg te laten (Stuk 261 — Nr. 9, p. 15), omdat volgens hem vooral aan de kleine eigenaars een te grote last wordt opgelegd met die inventarisatie.

De Gemeenschapsminister wil als tegemoetkoming een redelijk oppervlakte-criterium voor de verplichte inventarisering in het Besluit van de Executieve laten opnemen, maar hij vermoedt dat dit op juridische bezwaren kan stuiten omdat het erop neerkomt dat bepaalde eigenaars onttrokken zouden worden aan de strafbepaling.

De heer De Seranno dient een amendement in waarbij het mogelijk wordt gemaakt dat de Executieve een oppervlakte-criterium voor de verplichte inventarisering kan inlassen (Stuk 261 - Nr. 9, p. 15).

Een lid vraagt dat de wijze waarop de inventaris dient te worden opgemaakt zodanig wordt vastgesteld dat er zo min mogelijk administratieve rompslomp zou aan te pas komen.

Tenslotte stelt een lid dat de inventaris, net zoals het beheersplan voor de privé-bossen, een vertrouwelijk document is en door het Bosbeheer op generlei wijze openbaar mag worden gemaakt.

De Gemeenschapsminister bevestigt uitdrukkelijk dat de inventaris hoe dan ook vertrouwelijk is. Het is een intern beheersdocument voor het Bosbeheer.

Het amendement van de heer Daems wordt verworpen met 1 stem voor en 7 stemmen tegen.

Het amendement van de heer De Seranno wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 1.

Het artikel wordt tenslotte aangenomen met 7 stemmen tegen 1.

Na hernummering wordt dit het artikel 80.

Artikel 86

Dit artikel bepaalt dat het Bosbeheer toezicht houdt op de uitvoering van het beheersplan in privé-bossen.

Een lid doet opmerken dat deze bepaling reeds impliciet vervat is in de bepalingen van artikel 37 (nieuw artikel 31).

Het wordt zonder verdere opmerkingen eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit samen met artikel 89 het artikel 44.

Artikel 87

In dit artikel worden de vergunningen voor kappingen die niet in het beheersplan zijn opgenomen, geregeld. De andere kappingen zijn meldingsplichtig. Tevens zijn er bepalingen in opgenomen over gemeentelijke en provinciale verordeningen inzake kappingen.

Aangestipt wordt dat de wetgeving op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw betrekking heeft op ontbossing, niet op de hier bedoelde kappingen.

Een lid wenst te weten of de bepalingen van het eerste lid van dit artikel hoofdzakelijk slaan op die kleine bossen waarvoor er geen beheersplan moet worden opgemaakt.

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop bevestigend.

Een lid merkt op dat het derde en vierde lid van het artikel hier blijkbaar niet op hun plaats staan omdat ze algemene bepalingen bevatten, die voor het gehele decreet gelden.

De Gemeenschapsminister beaamt dit en suggereert om bij een eventuele herschikking deze bepalingen op te nemen in artikel 119 (opheffingsbepalingen).

De heer De Seranno dient een amendement in ertoe strekkend dat de beslissing van het Bosbeheer een kapping toe te staan, onverwijld aan het betrokken gemeentebestuur moet worden medegedeeld, dit ten einde onnodige plichtplegingen te voorkomen (Stuk 261 — Nr. 9, p. 16).

Dit amendement, evenals het aldus gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen.

Bij tweede lezing merkt de verslaggever op dat er in de aangenomen tekst een contradictie staat in het eerste lid. Er wordt gesteld dat al de kappingen in het privé-bos vooraf worden medegedeeld aan het Bosbeheer, op straffe van een geldboete. In de volgende zin staat dat het hier niet om een loutere mededeling van de kapping gaat, maar om een verzoek om te mogen kappen. Om hierin klaarheid te krijgen wordt door de heer De Seranno c.s. een amendement ingediend, dat de schikking van het artikel wijzigt en een betere formulering beoogt (Stuk 261 — Nr. 11).

De nieuwe tekst van dit artikel luidt als volgt :

„Kappingen voorzien in een goedgekeurd beheersplan mogen onmiddellijk worden uitgevoerd en zijn niet meldingsplichtig.

Indien onverwijld moet worden overgegaan tot kapping omwille van dringende sanitaire en veiligheidsredenen moeten deze kappingen en de motivering ervan worden medegedeeld aan het Bosbeheer op straffe van geldboete van zesentwintig tot honderd frank.

Op straffe van geldboete van zesentwintig tot honderd frank moet voor alle andere kappingen een machtiging worden aangevraagd aan het Bosbeheer.

Het Bosbeheer beslist binnen de zestig dagen na de datum van indiening van het verzoek of de kapping kan worden uitgevoerd, waarvan onverwijld mededeling wordt gegeven aan de betrokken gemeentebesturen. Na verloop van deze termijn wordt het verzoek geacht te zijn ingewilligd."

Tevens wordt er voor geopteerd om het derde en het vierde lid van dit artikel af te splitsen en er een nieuw artikel van te maken, omdat hierin opheffingsbepalingen worden geformuleerd, die inhoudelijk niet bij de rest van het artikel horen.

Dit amendement, de opsplitsing in twee artikelen en deze twee artikelen worden eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt het eerste gedeelte van dit artikel het nieuwe artikel 81.

Het derde en het vierde lid worden het artikel 82.

Artikel 88

De Gemeenschapsminister verklaart dat dit artikel werd opgenomen op uitdrukkelijk verzoek van de Raad van State. Het bevat de omschrijving van de bevoegdheden van het Bosbeheer inzake toezicht op de uitvoering van het beheersplan in privé-bossen.

Een lid vraagt of er vooraf mededeling aan de eigenaar moet worden gedaan wanneer het Bosbeheer toezicht komt houden.

De Gemeenschapsminister stelt dat dit naar analogie met gelijkaardige bepalingen in de Wet op de Stedebouw strikt genomen niet nodig is. De bevoegde ambtenaren hebben in principe vrije toegang bij het vaststellen van overtredingen.

Op de bijkomende vraag van een lid dat in normale omstandigheden de boswachter, aangestelde of houtvester van het Bosbeheer zich toch dient aan te melden bij de boscij-eenaar of diens afgevaardigde alvorens een privé-bos te betreden, antwoordt de Gemeenschapsminister hier bevestigend.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 83.

Artikel 89

Dit artikel geeft de gevallen aan waarbij een afwijking van het goedgekeurde beheersplan mogelijk is.

Een amendement van de heer Vandermeulen (Stuk 261 — Nr. 6, p. 7) wordt verworpen met 1 stem voor en 7 tegen.

In de uiteindelijke tekst worden in het derde lid de termen niet in cijfers maar voluit in letters weergegeven, hetgeen een meer accurate weergave is.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

De artikelen 86 en 89 handelen beide over het beheersplan. Het is derhalve wenselijk ze in te voegen in Hoofdstuk V „Het beheer van de bossen", onder afdeling II „Het beheersplan".

Een amendement van de heer De Seranno strekt ertoe om beide artikelen samen te voegen tot een nieuw artikel 49bis, waarin de tekst van artikel 86 § 1 wordt en de tekst van artikel 89 § 2 (Stuk 261 - Nr. 10, p. 1-2).

Deze herschikking, alsmede de tekst van het nieuwe artikel 49bis worden eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 44.

Artikel 90

Dit artikel bepaalt dat er per provincie een ambtenaar wordt aangeduid belast met begeleiding van en toezicht op de privé-bossen.

Een lid stelt dat dit artikel eigenlijk bij de artikelen 38 en 39 hoort.

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat het hier specifiek gaat om ambtenaren die bijstand verlenen voor het privé-bos.

De Gemeenschapsminister verklaart ook dat het zijn intentie is om snel een structuurplan voor het bos uit te werken. Hierop trekt de heer Cuyvers zijn amendement in, waarin bij decreet zou worden bepaald dat binnen het eerste jaar een structuurplan bosbouw zou worden uitgewerkt (Stuk 261 - Nr. 3, p. 5).

Het artikel wordt vervolgens eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 84.

Artikel 91

Dit artikel voorziet betoelaging en bewakingsregelingen in verband met de vrijwillige samenvoeging van het beheer van verschillende eigendommen. Er weze opgemerkt dat in toepassing van artikel 15 (nieuw artikel 13) subsidie kan verleend worden voor het toegankelijk maken van privé-bos.

Een amendement van de heer Cuyvers strekt ertoe om de zinsnede „binnen de perken van de begrotingskredieten" aan het einde van het artikel weg te laten (Stuk 261 — Nr. 3, p. 6).

De Gemeenschapsminister stelt dat deze zinsnede noodzakelijk is opdat de toelage niet afdwingbaar zou kunnen gemaakt worden, als er onvoldoende begrotingskredieten zouden voorhanden zijn.

Hierop trekt de heer Cuyvers zijn amendement in.

De verslaggever wijst er nog op dat het eerste lid van dit artikel moeilijk leesbaar is. Naar zijn overtuiging dient het woord „aangevraagd" vervangen te worden door de woorden „door de Vlaamse Executieve worden toegestaan". De Commissie stemt eenparig in met deze technische wijziging.

De verwijzing naar artikel 49 op de laatste regel van het tweede lid wordt na de hernummering vervangen door artikel 43.

Tenslotte dient in het derde lid nog het woord „ook" te worden ingevoegd tussen „bepaalt" en „de voorwaarden".

Het artikel wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 1.

Na hernummering wordt dit het artikel 85.

Artikel 92

Dit artikel stelt dat eigenaars van kleine bospercelen de voordelen voorzien in vorig artikel kunnen genieten als ze een eigen beheersplan aan het Bosbeheer voorleggen.

Een lid merkt op dat er hiermee toelage kan worden verleend voor kleine, waardevolle stukjes bos en dat dit artikel samengelezen moet worden met het vorige artikel.

Op de tweede regel wordt als technische wijziging het woord „bedoeld" vervangen door het woord „bepaald" omdat naar een artikel wordt verwezen dat reeds aan bod is gekomen. Eveneens wordt op de tweede en zesde regel de verwijzing naar artikel 91 aan de hernummering aangepast en vervangen door artikel 85.

Het artikel wordt eenparig aangenomen en wordt na her-nummering het artikel 86.

Artikel 93

Dit artikel regelt de te volgen procedure voor betoelaging en machtiging in geval van aanplanting en rooing van houtachtige gewassen, alsmede de voorwaarden voor subsidiëring.

De heer Beerden dient een amendement in dat er toe strekt dat voor de beplanting met houtachtige gewassen van landbouwgronden de vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen vereist blijft en dat zoals voorzien in het ontwerp ook de machtiging van de landbouwkundige ingenieur van de Dienst Landbouw vereist is (Stuk 261 - Nr. 8, p. 14).

Een lid verklaart met dit amendement te kunnen instemmen. Het is logisch dat in landelijke gebieden een vergunning tot bebossing van het College van Burgemeester en Schepenen vereist is. Dit is nodig om te voorkomen dat men willekeurige bestemmingen aan de landbouwgronden geeft zoals het oprichten van weekendhuisjes e.a. die grote gevolgen hebben, inzake planologisch onverantwoorde gebiedsinrichting. Daar waar bebossing of houtaanplanting aangewezen is, dient dit planmatig te geschieden in overeenstemming met de wet op de ruimtelijke ordening en in verstandhouding met de lokale besturen.

Een ander lid vraagt zich af waarom voor het bebossen van landbouwgrond een vergunning moet worden aangevraagd en voor andere teelten niet. Hierop wordt geantwoord dat het hier om aanplantingen op lange termijn gaat en niet om éénjarige teelten. Hierbij moet toegezien worden dat het algemeen belang niet wordt geschaad, met name de zorg voor landschap, natuur en landbouw.

Een lid merkt op dat het met dit artikel moeilijker wordt voor de individuele landbouwer om grond te bebossen.

De Gemeenschapsminister wijst er zijnerzijds op dat het voorlaatste lid de omkeerbaarheid van de bebossing garandeert. Wel stelt de Gemeenschapsminister voor dat het amendement van de heer Beerden enigszins wordt aangepast. Volgens hem is het eensluidend advies van de landbouwkundig ingenieur van de Dienst Landbouw aangewezen.

De heer Beerden past zijn amendement in deze zin aan, bij wijze van Subamendement (Stuk 261 - Nr. 9, p. 17).

Dit Subamendement en het aldus gewijzigde amendement van de heer Beerden worden aangenomen met 11 stemmen tegen 1.

Een amendement van de heer Timmermans c.s. dat er toe strekt een nieuw lid in te voegen met bepalingen omtrent de bebossing van gronden in natuurgebieden en gebieden met wetenschappelijke en ecologische waarde (Stuk 261 - Nr. 9, p. 17), wordt eenparig aangenomen.

Een amendement van de heer Van Looy om in het voorlaatste lid de termijn voor rooing uit te breiden van 12 jaar naar 25 jaar (Stuk 261 - Nr. 9, p. 17-18) wordt door de Gemeenschapsminister afgewezen omdat het laatste lid bepaalt dat de Executieve deze termijn toch kan aanpassen.

Ter stemming gelegd wordt dit amendement verworpen met 3 stemmen voor en 9 stemmen tegen.

Een amendement van de heer Timmermans dat er toe strekt dat in het zesde lid op de negende regel het woord „houtvester" wordt vervangen door het woord „ambtenaar" (Stuk 261 - Nr. 9, p. 18), wordt eenparig aangenomen.

Verder worden amendementen van de heren Cuyvers (Stuk 261 - Nr. 3, p. 6) en Timmermans (Stuk 261 - Nr. 5, p. 9) door de indieners ingetrokken. Ook een amendement van de heer Cuyvers dat een nieuw artikel 93bis (Stuk 264 - Nr. 3, p. 6) invoert, wordt ingetrokken.

Het gewijzigde artikel wordt tenslotte aangenomen met 11 stemmen tegen 1.

De aangenomen tekst van het artikel luidt dientengevolge :

„Voor elke beplanting met houtachtige gewassen van minstens een halve hectare volgens een plan, goedgekeurd door het Bosbeheer, kunnen door de Vlaamse Executieve subsidies verleend worden.

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere voorwaarden en de wijze van toekenning voor genoemde subsidies, binnen de perken van de begrotingskredieten.

Indien de voorwaarden, die aan de subsidies verbonden werden, niet werden nageleefd, kan de subsidie teruggevorderd worden en toegewezen aan het Fonds voor de reconstitutie en rationalisatie van het bospatrimonium overeenkomstig de bepalingen van artikel 15.

Voor de beplanting met houtachtige gewassen van gronden gelegen in agrarisch gebied is, behalve de in artikel 35bis, §5 van het Veldwetboek vereiste vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen, ook het eensluitend advies van de landbouwkundig ingenieur van de Dienst Landbouw en de ambtenaar vereist, op straffe van geldboete van zesen-twintig tot honderd frank ; onverminderd de toepassing van de bepalingen van artikel 36bis van het Veldwetboek.

Voor de bebossing of herbebossing van gronden gelegen in de natuurgebieden en de natuurgebieden met wetenschappelijke waarde alsook in agrarische gebieden met ecologische waarde dient een voorafgaand advies van de Dienst Natuurbehoud ingewonnen te worden.

De afstandregel bepaald in artikel 35bis, §5 van het Veldwetboek is onverminderd van toepassing.

Voor de rooiing binnen een termijn van 12 jaar na de aanplanting of de laatste exploitatie van de in de vorige paragraaf bedoelde houtachtige gewassen of spontane bebossing, is in afwijking van artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en van de Stedebouw, enkel een voorafgaande eenvoudige melding van de rooiing aan de landbouwkundig ingenieur van de Dienst Landbouw en de ambtenaar vereist. Van deze melding stelt de ambtenaar onverwijld het College van Burgemeester en Schepenen en het Bestuur van Ruimtelijke Ordening in kennis.

De in vorige lid bedoelde termijn kan door de Vlaamse Executieve worden aangepast."

In tweede lezing wordt, na herlezing van de tekst in de commissie door de heer De Seranno c.s. een amendement ingediend waarbij het vijfde, zesde, zevende en achtste lid van het artikel worden vervangen (Stuk 261 - Nr. 11). Volgende bepalingen worden voorgesteld :

„Voor de rooiing binnen een termijn van 12 jaar na de aanplanting of de laatste exploitatie van de in het vorige lid

bedoelde houtachtige gewassen of spontane bebossing, is in afwijking van artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en van de Stedebouw, enkel een voorafgaande eenvoudige melding van de rooiing aan de landbouwkundig ingenieur van de Dienst Landbouw en de ambtenaar vereist. Van deze melding stelt de ambtenaar onverwijld het College van Burgemeester en Schepenen en het Bestuur van Ruimtelijke Ordening in kennis. De hiervoor bedoelde termijn kan door de Vlaamse Executieve worden aangepast.

Voor de bebossing van gronden gelegen in de natuurgebieden en de natuurgebieden met wetenschappelijke waarde alsook in agrarische gebieden met ecologische waarde dient een voorafgaand advies van de Dienst Natuurbehoud ingewonnen te worden. De afstandregel bepaald in artikel 35bis, §5 van het Veldwetboek is onverminderd van toepassing."

Hiermee wordt een duidelijker schikking van de tekst beoogd. Bovendien wordt in het nieuwe eerste lid enkel de verplichting om het advies in te winnen van de Dienst Natuurbehoud voor bebossing in natuurgebieden of ecologisch waardevolle gebieden, weerhouden. Herbebossing staat trouwens meestal reeds ingeschreven in het beheersplan. Adviesverplichting wordt niet noodzakelijk geacht.

Ook bevat het amendement een bepaling waardoor het mogelijk wordt dat de Vlaamse Executieve de in het zevende lid vermelde termijn van 12 jaar kan aanpassen. Het zou immers kunnen dat sommige houtteelten binnen die levensduur niet oogstrijp zijn.

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

In het derde lid, op de laatste regel wordt de verwijzing naar artikel 15 aan de nieuwe nummering aangepast en vervangen door artikel 13.

Het geamendeerde artikel wordt vervolgens eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 87.

Artikel 94

De subsidiëring ter bevordering van de bosbouw zal geschieden op basis van de termijnplanning en volgens de modaliteiten bepaald door de Vlaamse Executieve.

Dit artikel geeft geen aanleiding tot opmerkingen vanwege de Commissie. Enkele technische wijzigingen worden nog doorgevoerd. Op de eerste regel dient het woord „termijnplanning" te worden vervangen door het woord „lange-termijnplanning", welk de in artikel 6 gebruikte term is. Het woord „bedoeld" op de eerste en tweede regel wordt vervangen door het woord „bepaald" omdat wordt verwezen naar een artikel dat reeds aan bod is gekomen.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 88.

Artikel 95

Dit artikel geeft aanduidingen over de toegankelijkheid en openstelling van het privé-bos.

Als technische wijziging dient in fine van het artikel de verwijzing naar de artikelen 12, 13, 14, 16 en 18 aan de hernummering te worden aangepast en vervangen door de artikelen 10, 11, 12 en 14.

Een lid merkt terloops op dat de inhoud van dit artikel eigenlijk reeds vervat is in artikel 12 van het ontwerp, maar aanvaardt dat het omwille van de strafbepalingen in dit hoofdstuk thuishoort.

Zonder andere opmerkingen wordt dit artikel eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 89.

Hoofdstuk VIII

De bosbescherming

Artikel 96

Het bospatrimonium van het Vlaamse Gewest kan slechts vervreemd worden bij decreet. Dit artikel handelt ook over de vervreemding van openbare bossen, het verbod op ingrijpende werkzaamheden in alle bossen en het verbod van ontbossing.

De heer Aerts dient een amendement in dat de bepalingen in verband met de vervreemding van openbare bossen in het eerste en tweede lid, duidelijker formuleert (Stuk 261 - Nr. 9, p. 19).

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Een lid stelt dat de bepalingen van het 3e lid vooruitlopen op artikel 103.

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat het in artikel 96 over grondige wijzigingen van de fysische toestand gaat.

Twee verwijzingen naar andere artikelen moeten worden aangepast aan de hernummering : in fine van het vijfde lid wordt artikel 49 vervangen door artikel 43 en in het zesde lid op de eerste regel wordt punt 13 vervangen door punt 15.

Het geamendeerde artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 90.

Artikel 97

Dit artikel beoogt de opdeling van bossen in kleine percelen bij de overdracht of verdeling van onroerende goederen te voorkomen.

Een lid is van mening dat de formulering van het ontwerp indruist tegen het eigendomsrecht zoals het in de Grondwet is bedoeld. Hij verwijst naar artikel 57 van de wet op de ruimtelijke ordening, waar een meldingsplicht van de verdeling wordt ingesteld. Hij is van oordeel dat dit artikel een gelijkaardige formulering moet krijgen.

Een ander lid stelt dat de tekst van het artikel voldoet, maar dat er duidelijk moet vermeld worden dat het om een verdeling onder levenden gaat.

Een lid beklemtoont dat het voordeel van de procedure, zoals vermeld in artikel 57 van de wet op de ruimtelijke ordening is, dat het College van Burgemeester en Schepenen en het Bosbeheer zouden op de hoogte worden gesteld van wat er met het bos gebeurt in geval van overdracht van zakelijke rechten.

Hierbij merkt een lid op dat ook de verdeling van andere zakelijke rechten (zoals bijvoorbeeld het vruchtgebruik) zou moeten gemeld worden.

Een ander lid stelt dat in het artikel eveneens een bepaling voor het behoud van de continuïteit van het beheersplan moet worden opgenomen.

De heren De Seranno, Aerts, Jozef Bosmans en Timmermans dienen daarop een amendement in dat met deze opmerkingen rekening houdt en dat een andere redactie van het artikel voorstelt (Stuk 261 - Nr. 9, p. 20).

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Als technische correctie worden op de laatste regel, ter verbetering van de leesbaarheid, voor de woorden „in de akte” de woorden „dit wordt” ingevoegd.

Het artikel wordt, aldus gewijzigd, eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 91.

Artikel 98

Overeenkomstig de bepalingen van dit artikel kan de Vlaamse Executieve onroerende goederen onteigenen om ze als bos in te richten of te behouden.

Een amendement van de heer Cuyvers, volgens hetwelk aan het Vlaamse Gewest en de erkende natuurverenigingen een recht van voorkoop wordt toegekend (Stuk 261 - Nr. 3, p. 6) wordt eenparig verworpen.

Een amendement van de heer Van Rompaey, ingediend bij artikel 27 en hier voorgelegd over de onteigening van bossen om er bosreservaten van te maken (Stuk 261 - Nr. 6, p. 4) wordt eveneens eenparig verworpen.

Een amendement van de heer Beerden dat er toe strekt dat de Executieve eveneens kan onteigenen om bossen tot bosreservaat te verklaren (Stuk 261 - Nr. 9, p. 21) wordt eenparig aangenomen.

In fine van het artikel worden de woorden „bedoeld in artikel 19” vervangen door de woorden „bepaald in artikel 16”. Dit is een aanpassing aan de hernummering. Bovendien wordt er verwezen naar een artikel dat reeds aan bod is gekomen, zodat het woord „bepaald” dient te worden gebruikt.

Het gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 92.

Artikelen 99 en 100

Deze artikelen regelen de kaalslag in de openbare en privé-bossen. Er wordt tevens een omschrijving gegeven van wat niet als kaalslag wordt beschouwd.

Op te merken valt dat daar waar de artikelen 99 en 100 verwijzen naar handelingen vermeld in de artikelen 55, 87 en 89, deze handelingen in deze drie laatst vermelde artikelen betrekking hebben op „kappingen”, terwijl het hier gaat over „kaalslag”. Het is de reden waarom de voorziene geldboeten verschillend zijn.

Een amendement van de heer Cuyvers waarin een termijn voor herbeplanting na kaalslag wordt opgelegd (Stuk 261 - Nr. 3, p. 7) wordt eenparig verworpen.

In het nieuwe artikel 93 wordt de verwijzing naar de andere artikelen aan de hernummering aangepast : artikel 55 op de derde regel wordt artikel 50, de artikelen 87 en 89 op de

vierde regel worden de artikelen 44, §2 en 81. De woorden „van dit decreet” op de vierde regel worden als overbodig weggelaten.

De artikelen worden beide eenparig aangenomen.

Na hernummering worden ze de artikelen 93 en 94.

Artikel 101

Dit artikel van het ontwerp stelt de strafmaat vast voor sluikse toeëigening van openbare bossen en voor onrechtmatige kappingen.

Er wordt door de Gemeenschapsminister op gewezen dat het eerste lid slechts voor de openbare bossen geldt. De rest van het artikel geldt voor alle bossen.

Een lid verwijst naar de memorie van toelichting voor de verklaring van de term „sluikse toeëigening”. Daar wordt het verkrijgen van openbaar bos door dertig jaar onrechtmatige bezetting als voorbeeld gesteld. Spreker is van oordeel dat in het geval van publiek eigendom er geen verjaring bestaat. Er kan immers niet worden vastgesteld hoelang de bezetting duurt, als deze sluiks gebeurt. Dat kan alleen wanneer de grond openlijk wordt gebruikt.

De Gemeenschapsminister wijst er op dat er in de praktijk in Wallonië al verschillende processen rond zulke zaken gevoerd zijn. Hij stelt voor de term „sluikse toeëigening” te vervangen door „onrechtmatige toeëigening”.

De heer Aerts dient een amendement in die zin in (Stuk 261 - Nr. 9, p. 22), dat eenparig wordt aangenomen.

Enkele leden werpen op dat de boeten in dit artikel tamelijk hoog gesteld zijn.

Een amendement van de heer Aerts dat de boete aanpast, voor onrechtmatige toeëigening (Stuk 261 - Nr. 9, p. 22) wordt eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 95.

Artikel 102

Dit artikel verbiedt ingrijpende wijzigingen in het ecosysteem van het bos.

Een lid stipt aan dat de inhoud van dit artikel eigenlijk toch hetzelfde is als deze vervat in het derde lid van artikel 96 (nieuw artikel 90), met dit verschil dat hier ook de boete wordt aangegeven.

Er wordt opgemerkt dat de geldboeten tamelijk hoog zijn gesteld.

De Gemeenschapsminister verklaart dat het hier inderdaad om relatief hoge doch eenvormige straffen gaat. In het vroegere Boswetboek waren de strafbepalingen zeer gedetailleerd. De boeten liggen evenwel niet hoger dan in het Boswetboek.

Een lid merkt op dat het wellicht nodig zal zijn om de strafbepalingen in de verschillende artikelen te harmoniseren.

Voor het afronden van de bespreking wordt er op gewezen dat het gedeelte in fine van het artikel vanaf de woorden

„behoudens machtiging verleend..." kan worden weggelaten. Het is enerzijds een herhaling van de aanhef van het artikel, anderzijds gaat het om een duistere en overbodige formulering.

Een amendement in die zin wordt ingediend door de heer De Seranno c.s. (Stuk 261 - Nr. 10, p. 2).

Dit amendement en het gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit artikel 96.

Artikel 103

Dit artikel bevat een aantal bijzondere verbodsbepalingen die geldig zijn voor alle openbare bossen en bosreservaten en daarnaast een aantal verbodsbepalingen voor privé-bossen.

Een lid verwijst naar de verbodsbepalingen voor openbare bossen die reeds voorkomen in artikel 23 (nieuw artikel 20) en deze voor bosreservaten in artikel 36 (nieuw artikel 30). Het ware volgens hem overzichtelijker en duidelijker deze verbodsbepalingen samen te brengen in één of twee artikelen.

Een amendement van de heer Desutter bij §1, waarbij de machtiging van het Bosbeheer niet meer verplicht wordt gesteld voor het overschrijden van de verbodsbepalingen (Stuk 261 - Nr. 3, p. 8), wordt verworpen met 1 stem voor en 9 tegen.

Een amendement van de heer Cuyvers om de verbodsbepalingen voor de privé-bossen uit te breiden (Stuk 261 - Nr. 3, p. 7) wordt verworpen met 10 stemmen tegen bij 1 onthouding.

Een amendement van de heer Beerden om het aanleggen van prikkeldraad niet volledig te verbieden, wanneer zulks in het beheersplan is voorzien, zowel voor de openbare als de privé-bossen (Stuk 261 - Nr. 9, p. 23), wordt eenparig aangenomen.

Een lid merkt op dat de verbodsbepalingen voor de eigenaars van privé-bos wel erg ver gaan. Hij stelt dat deze bepalingen slechts mogen gelden voor bossen die opengesteld zijn voor het publiek.

De heer Daems stelt daarom twee amendementen voor waarvan het eerste bepaalt dat de machtiging van het Bosbeheer niet vereist is voor het overschrijden van de verbodsbepalingen voor privé-bossen (Stuk 261 - Nr. 9, p. 24). Dit amendement wordt verworpen met 3 stemmen voor en 8 tegen.

Een tweede amendement van de heer Daems wil de verbodsbepalingen van §2 slechts laten gelden in de privé-bossen die opengesteld zijn voor het publiek (Stuk 261 - Nr. 9, p. 24). Dit amendement wordt verworpen met 2 stemmen voor en 9 tegen.

Een amendement van de heer Vandebosch over het gebruik van de term „transistors" in §1, 7 en §2, 3 (Stuk 261 - Nr. 9, p. 23) wordt ingetrokken, nadat de heer Aerts bij amendement het weglaten van deze punten voorstelde (ibidem). Er wordt geargumenteed dat de rust in het bos een immateriële zaak is, die moeilijk te controleren valt en dus bezwaarlijk bij de strafbare bepalingen kan worden gevoegd. Dit laatste amendement wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Een amendement van de heer De Seranno voegt een bepaling toe met betrekking tot het occasioneel gebruik van de bossen (Stuk 261 - Nr. 9, p. 24). Dit amendement wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Het gewijzigde artikel wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

In tweede lezing wordt een amendement ingediend door de heer De Seranno c.s. dat er toe strekt de verbodsbepaling op het verstoren van de rust in het bos, die in eerste lezing bij amendement was geschrapt, opnieuw in te voeren (Stuk 261 - Nr. 11).

Tevens wordt een nieuwe paragraaf 3 toegevoegd met strafbepalingen voor het overtreden van de in uitvoering van het (nieuwe) artikel 21 genomen besluiten van de Vlaamse Executieve, in verband met het gebruik van biociden in de bossen. Er wordt geoordeeld dat deze bepaling, wanneer er een verbod is op het gebruik van biociden, in dit artikel kan worden opgenomen.

Na discussie beslist de Commissie eenparig dat de bepaling vervat in de nieuwe paragraaf 3 echter thuishoort bij het nieuwe artikel 21.

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Om tegemoet te komen aan de zinsbouw van het artikel dient de tekst van het in eerste lezing goedgekeurde amendement van de heer Beerden (§1, 12 en §2, 7) als volgt te worden geformuleerd :

„prikkel draad aan te brengen en/of in stand te houden in en om de bossen, tenzij anders voorzien in het beheersplan”.

Tevens dient de structuur van het artikel te worden verduidelijkt door een verdere indeling in paragrafen. De paragrafen drie tot vijf worden aldus :

„§ 3. Motorvoertuigen zijn slechts toegelaten mits machtiging van de eigenaar.

§ 4. De Vlaamse Executieve bepaalt welk occasioneel gebruik van openbaar en privé-bos niet aan een machtiging is onderworpen.

§ 5. Overtredingen van dit artikel worden gestraft met een geldboete van zesentwintig tot driehonderd frank”.

Het gewijzigde artikel wordt vervolgens eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 97.

Artikelen 104 tot 112

Deze artikelen bevatten bepalingen om het bos te beschermen tegen brand.

Bij artikel 104, dat het verbod op het maken en dragen van vuur bepaalt, wordt opgemerkt dat daardoor roken in de bossen verboden is. De Gemeenschapsminister verklaart dat het rookverbod in de bossen wordt aangegeven.

Dit artikel wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 1.

Na hernummering wordt dit het artikel 98.

In artikel 105 wordt op de zesde regel het woord „toestemming” vervangen door het woord „machtiging”.

Dit artikel wordt eveneens aangenomen met 8 stemmen tegen 1.

Na hernummering wordt dit het artikel 99.

Artikel 106 wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 100.

Bij artikel 107 dat de verplichting van het verlenen van hulp stelt bij bosbrand wordt gevraagd waarom er hier geen strafbepaling voorzien is.

De Gemeenschapsminister verwijst hierbij naar de bepalingen inzake het verlenen van hulp in nood in het strafwetboek. Het gaat hier ook om een morele verplichting om hulp te verlenen.

Dit artikel wordt aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Na hernummering wordt dit het artikel 101.

In artikel 108 worden in het tweede lid op de derde regel de woorden „met toestemming” vervangen door de woorden „mits machtiging”. Op de vijfde regel van hetzelfde lid wordt het woord „toestemming” door het woord „machtiging” vervangen.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 102.

De artikelen 109, 110 en 111 worden eenparig aangenomen.

Na hernummering worden dit de artikelen 103, 104 en 105.

In artikel 112 wordt op de tweede regel de verwijzing naar artikel 111 vervangen door artikel 105.

Na hernummering wordt dit het artikel 106.

Artikel 113

Dit artikel bepaalt dat de Executieve alle maatregelen kan treffen wanneer het bos in zijn bestaan bedreigd wordt.

De heer Daems dient een amendement in om dit artikel weg te laten (Stuk 261 - Nr. 9, p. 25). Volgens hem gaat het hier om een bepaling met verstrekkende gevolgen en die een soort volmachten invoert.

De Gemeenschapsminister stelt dat het hier om zeer uitzonderlijke maatregelen gaat. Soms is snel en drastisch ingrijpen noodzakelijk. Er kan ook niet altijd een termijn gesteld worden aan deze maatregelen, bijvoorbeeld bij het bestrijden van een virale aandoening.

De heer Beerden dient een amendement in waarbij duidelijk wordt gesteld dat het om uitzonderlijke omstandigheden gaat en dat de maatregelen voor een bepaalde periode gelden (Stuk 261 - Nr. 9, p. 25).

Het amendement van de heer Daems wordt verworpen met 1 stem voor, 6 tegen en 2 onthoudingen.

Het amendement van de heer Beerden wordt eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 1.

Na hernummering wordt dit het artikel 107.

Hoofdstuk IX

Het opsporen en vaststellen van bosmisdrijven

Artikel 114

Dit artikel vernoemt de bevoegde personen die overtredingen van het Bosdecreet kunnen vaststellen.

Een lid vraagt of de ambtenaren van het Bosbeheer ook bevoegdheid behouden inzake de zoetwatervisserij.

De Gemeenschapsminister bevestigt dit. Boswachters kunnen inderdaad proces-verbaal opstellen bij overtredingen in verband met de visvangst ; zij voorzien ook de waterlopen van de nodige pootvis.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 108.

Artikel 115

Dit artikel regelt de procedure in verband met de afhandeling van het proces-verbaal. Zonder verdere opmerkingen wordt het eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 109.

Artikel 116

Hier worden de bevoegdheden van de privéboswachters geregeld.

Een aantal technische correcties worden in de tekst aangebracht :

In het eerste lid op de tweede regel wordt het woord „opdrachtgever" vervangen door het woord „opdrachtgevers" en wordt op de derde regel het woord „laatste" vervangen door het woord „laatstest".

In het tweede lid op de vierde regel wordt „artikel 115, alinea 1" vervangen door „artikel 109, eerste lid".

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 110.

Artikel 117

Dit artikel behandelt de opvordering van de openbare macht door de ambtenaren van het Bosbeheer. Zonder verdere opmerkingen wordt dit artikel eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 111.

Artikel 118

Dit artikel regelt de spijziging van het Fonds voor de reconstitutie en de rationalisatie van het bospatrimonium. Het wordt aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

Na hernummering wordt dit het artikel 112.

Hoofdstuk X

Opheffingsbepalingen

Artikel 119

Dit artikel met opheffingsbepalingen wordt eenparig aangenomen.

Na hernummering wordt dit het artikel 113.

Een amendement van de heer Beerden om een nieuw artikel 120 in te lassen met een bijkomende bepaling voor de wet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw (Stuk 261 - Nr. 8, p. 15) wordt door de indiener ingetrokken.

IV. EINDSTEMMING

Het gehele gewijzigde ontwerp van decreet wordt door de Commissie eenparig aangenomen.

Aan de verslaggever wordt opdracht gegeven de in de Commissie aangenomen tekst te structureren en te hernummeren.

Op verzoek van de verslaggever wordt het verslag in de Commissie gelezen. Na de lezing wordt het verslag eenparig door de Commissie goedgekeurd.

De Verslaggever,

J. DE SERANNO

De Voorzitter,

Jozef BOSMANS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

Artikel 2

Dit decreet heeft tot doel het behoud, de bescherming, de aanleg en het beheer van de bossen te regelen. Het is van toepassing zowel op de openbare bossen als op de privé-bossen.

Artikel 3

§ 1. Onder de voorschriften van dit decreet vallen :

de bossen, zijnde grondoppervlakten waarvan de bomen en de houtachtige struikvegetaties het belangrijkste bestanddeel uitmaken, waartoe een eigen fauna en flora behoren en die een of meer functies vervullen.

§ 2. Onder de voorschriften van dit decreet vallen eveneens :

1. de kaalvlakten, voorheen met bos bezet, die tot het bos blijven behoren ;

2. niet-beboste oppervlakten die nodig zijn voor het behoud van het bos, zoals de boswegen, de brandwegen, de aanpalende of binnen het bos gelegen stapelplaatsen, dienstterreinen en ambtswoningen ;

3. bestendig bosvrije oppervlakten of stroken en recreatieve uitrustingen binnen het bos ;

4. de aanplantingen die hoofdzakelijk bestemd zijn voor de houtvoortbrengst, onder meer die van populier en wilg ;

5. de grienden.

§ 3. Onder de voorschriften van dit decreet vallen niet :

1. de fruitboomgaarden en fruitaanplantingen ;

2. de tuinen, plantsoenen en parken ;

3. de lijnbeplantingen en houtkanten, onder meer langs wegen, rivieren en kanalen ;

4. de boom- en sierstruikwekerijen en arboreta die buiten het bos zijn gelegen ;

5. de sierbeplantingen ;

6. de aanplantingen met kerstbomen ;

7. alle tijdelijke aanplantingen met houtachtige gewassen in uitvoering van de verordeningen van de Europese Gemeenschap voor wat betreft het uit productie nemen van bouwland.

Artikel 4

In de zin van dit decreet wordt verstaan onder :

1. aangestelde : elk personeelslid aangesteld in het Bosbeheer met een technische, administratieve en/of bewakingsopdracht, die de in artikel 11 van de wet van 19 december 1854 voorgeschreven eed heeft afgelegd. Heeft dit personeelslid als ambtsgebied een boswachterij dan wordt hij boswachter genoemd ;

2. ambtenaar : elk personeelslid van het Bosbeheer met een academische graad van landbouwkundig ingenieur, Waters en Bossen, die de in artikel 11 van de wet van 19 december 1854 voorgeschreven eed heeft afgelegd.

Heeft deze ambtenaar als ambtsgebied een houtvesterij dan wordt hij houtvester genoemd.

Oefent deze ambtenaar toezicht uit op de houtvester, dan wordt hij woudmeester genoemd ;

3. bebossing : bezetting met bos, door menselijke ingreep of spontaan, van een oppervlakte, sinds vijftig jaar niet meer met bos bezet ;

4. beheersplan : document met het geheel van maatregelen om de functievervulling van een bos te verwezenlijken, uitgaande van de bestaande toestand, de vooruitzichten en de nagestreefde doelstellingen ;

5. bestand : het kleinste onderdeel van het bos waarop een afzonderlijk aangepaste behandeling wordt toegepast ;

6. Bosbeheer : de functionele dienst die door de Vlaamse Executieve wordt belast met het beheer van de bossen ;

7. bosbedrijf : alle onroerende goederen die betrokken zijn bij het beheer van bossen ;

8. bosgroepering : vorming van grotere beheerseenheden teneinde een rationeler beheer mogelijk te maken ;

9. bosweg : elke weg die deel uitmaakt van de bosinfrastructuur, ongeacht zijn hoofdbestemming of zijn breedte ;

10. domeinbos : openbaar bos waarvan het volledige beheer werd toevertrouwd aan het Bosbeheer ;

11. herbebossing : herbezetting, door menselijke ingreep of spontaan met een bosvegetatie van een stuk grond dat de jongste vijftig jaar reeds met bos was bezet ;

12. kaalslag : het verwijderen van het bosbestand zonder aan het terrein een andere functie te geven ;

13. kap : oppervlakte die gelijktijdig aan een bosbouwkundige ingreep wordt onderworpen en die als beheerseenheid wordt beschouwd ;

14. kapping : de te vellen of gevelde bomen in een kap ;

15. ontbossen : het vellen, geheel of gedeeltelijk, van een bos waardoor dit bos geheel of gedeeltelijk verdwijnt en aan de grond een andere bestemming of gebruik wordt gegeven ;

16. openbaar bos : elk bos waarvan een publiekrechtelijke rechtspersoon eigenaar of medeëigenaar is ;

17. privé-bos : elk bos waarvan een of meer natuurlijke personen of privaatrechtelijke rechtspersonen eigenaar zijn ;

18. privé-boswachters : bijzondere wachters aangesteld door bijzondere personen en gelijkgesteld met de veldwachters zoals bedoeld in artikel 61 van het Veldwetboek ;

19. Raad : de Vlaamse Hoge Bosraad ;

20. rooiing : het verwijderen van bomen en houtachtige gewassen, met inbegrip van hun wortelstelsel.

Hoofdstuk II

De bosfuncties

Artikel 5

Het bos kan gelijktijdig verschillende functies vervullen, onder meer economische, sociale, educatieve, wetenschappelijke, ecologische, fauna- en florabeherende evenals schermfuncties.

Artikel 6

Binnen het raam van een lange-termijnplanning, goedgekeurd door de Vlaamse Executieve, na advies van de Raad, van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud en van de Vlaamse Hoge Jachtraad, worden door het Bosbeheer, voor een periode van ten hoogste twintig jaar, uitvoeringsplannen opgesteld. De lange-termijnplanning wordt medegedeeld aan de Vlaamse Raad.

De uitvoeringsplannen worden vooraf onderworpen aan het advies van de Raad, van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud en van de Vlaamse Hoge Jachtraad, en dienen rekening te houden met de ruimtelijke planning en het ruimtelijk beleid.

De uitvoering van de bepalingen van het decreet van 21 december 1988 in verband met de Landinrichting zal gericht zijn op de lange-termijnplanning en op de uitvoeringsplannen.

Artikel 7

Om beter te voldoen aan de aan het bos toebedeelde functies kunnen, in geval van vrijwillige samenvoeging, door groepering, grotere beheerseenheden worden gevormd van eigenaars van openbaar bos alleen, van eigenaars van openbaar bos en van eigenaars van privé-bos samen en van eigenaars van privé-bos alleen, volgens nadere regels door de Vlaamse Executieve te bepalen.

Afdeling I

De economische functie

Artikel 8

De economische functie van het bos bestaat in de voortbrenging van hout en van bosprodukten andere dan hout, waarvan de winning het voortbestaan van het bos niet bedreigt.

De maatregelen tot verhoging van de materiële opbrengst mogen de andere functies die het bos dient te vervullen, niet verhinderen. Het bos dient te worden beschouwd en behandeld als een hernieuwbare natuurlijke hulpbron, die belangrijke grondstoffen levert.

Artikel 9

§ 1. Het Bosbeheer is belast met het vastleggen van het na te streven voorraadpeil en van het jaarlijks gemiddeld kapquantum in alle openbare bossen en dit in overeenstemming met de lange-termijnplanning bepaald in artikel 6.

§ 2. Elke overschrijding van het in het beheersplan vastgelegd kapquantum, ongeacht deze overschrijding het gevolg is van een vergissing, verleende machtiging, inbreuk, ongeoorloofde toeëigening of een geval van overmacht, dient te worden gecompenseerd door het uitvoeren van kappingen beneden het peil dat werd bepaald, om de voorraad opnieuw op een behoorlijk peil te brengen.

Met dit doel zal een aanvulling van het beheersplan worden opgesteld en dit binnen het jaar na de overschrijding op straffe van geldboete van zesentwintig tot duizend frank.

De aanvullingen van het beheersplan zijn aan dezelfde bepalingen inzake uitwerking, goedkeuring en uitvoering onderworpen als die welke voor het beheersplan zelf gelden.

Afdeling II

De sociale en educatieve functie

Artikel 10

§ 1. De sociale en educatieve functie van het bos bestaat onder meer in de toegankelijkheid van het bos voor het publiek met het oog op recreatie of vorming.

§ 2. Alle openbare bossen zijn voor het publiek enkel toegankelijk op de bestaande wegen, tenzij zij blijvend of tijdelijk, geheel of gedeeltelijk in verweer worden gesteld of een bijzondere functie hebben gekregen.

De eventuele ontoegankelijkheid van het bos dient op een duidelijk zichtbare wijze te worden aangekondigd.

§ 3. Alle privé-bossen die toegankelijk werden gesteld door een beslissing van de eigenaar of ingevolge een overeenkomst tussen de eigenaar en een openbaar bestuur, zijn enkel toegankelijk op de aangeduide wegen en beschikbaar voor de vormen van recreatie en ontspanning die niet strijdig zijn met het bosbehoud en de andere functies die het bos dient te vervullen.

Artikel 11

Het openstellen van het bos mag niet leiden tot enige vermindering van de oppervlakte die effectief met bosbegroeiing bezet is, tenzij de grond wordt gebruikt voor de infrastructuur, andere dan gebouwen, die absoluut vereist zijn om de bezoekers op te vangen.

Artikel 12

§ 1. Onder voorbehoud van de rechten toegekend op grond van een titel of een overeenkomst stelt de Vlaamse Executieve de richtlijnen op die betrekking hebben op alle vormen van toegang van het publiek tot domeinbossen.

§ 2. Indien de eigenaar van het bos, of het openbaar bestuur waarmee de privé-eigenaar een overeenkomst heeft afgesloten, een provinciebestuur is, dient het reglement waarbij het bos toegankelijk wordt gesteld voor het publiek,

door de provincieraad te worden goedgekeurd, na advies van de gemeenteraad van de gemeente waarin het bos gelegen is.

§ 3. De eigenaars van een openbaar bos, andere dan deze zoals bepaald in de paragrafen 1 en 2 van dit artikel, alsmede de privé-eigenaars die een overeenkomst met deze openbare besturen hebben gesloten, waarbij hun bos toegankelijk wordt gesteld voor het publiek, dienen een reglement dat niet strijdig is met de inhoud van het beheersplan, ter goedkeuring voor te leggen aan de gemeenteraad van de gemeente waarin het bos gelegen is.

§ 4. Wanneer de richtlijnen of het reglement voor het publiek bijzondere toegankelijkheidsvoorwaarden bepalen, kunnen respectievelijk de Vlaamse Executieve, de provincieraad en de gemeenteraad, de verplichting opleggen het publiek hiervan in kennis te stellen en de wijze bepalen waarop dit dient te gebeuren.

Artikel 13

Om de bescherming en het behoud van het bosareaal te verzekeren, de openstelling van de bossen en de educatie van het publiek te bevorderen en de bosrecreatie te verbeteren, kan de Vlaamse Executieve onder de voorwaarden door haar te bepalen, toelagen verlenen aan openbare besturen en openbare instellingen voor de aankoop, de huur, de aanleg en het onderhoud van bossen en aan de privé-eigenaars voor het onderhoud en de aanleg van de infrastructuur van bossen die voor het publiek toegankelijk zijn.

Indien de aan de subsidie verbonden voorwaarden niet worden nageleefd, wordt de subsidie teruggevorderd onder de voorwaarden bepaald door de Vlaamse Executieve.

Het teruggevorderde bedrag wordt toegewezen aan het Fonds dat is ingeschreven in de begroting van het Vlaamse Gewest voor de reconstitutie en de rationalisatie van het bospatrimonium.

Artikel 14

In de voor het publiek toegankelijke bossen is, behoudens op de openbare wegen en op daartoe speciaal aangewezen doorgangen, geen enkele vorm van gemotoriseerd verkeer toegelaten, behalve om technische redenen zoals onderhoud en exploitatie, of wanneer dit verkeer noodzakelijk is voor het beheer en de bewaking, voor de veiligheid van de bezoekers en in door de eigenaar vast te stellen bijzondere omstandigheden, op straffe van geldboete van zesentwintig tot driehonderd frank.

Artikel 15

In de openbare bossen mogen de ruiters alleen de paden gebruiken die daarvoor zijn aangeduid door het Bosbeheer, op straffe van geldboete van vijftig tot tweehonderd frank.

De Vlaamse Executieve kan een algemeen besluit nemen tot regeling van de toegang van ruiters tot het bos of andere vormen van recreatie die gevaar kunnen inhouden.

Afdeling III

De schermfunctie

Artikel 16

Bossen die omwille van hun ligging of in samenstelling een uitgesproken rol vervullen onder meer voor de bescherming van waterwinningsgebieden, de erosiebestrijding, de regulering van het debiet der waterlopen, de klimaatregeling, de waterzuivering, of die zones afschermen die het leefmilieu belasten, kunnen als schermbossen worden erkend.

De Vlaamse Executieve, de Raad gehoord, wijst de bestaande of aan te leggen bossen aan die een schermfunctie dienen te vervullen.

Zij bepaalt, de Raad en de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud gehoord, de criteria voor de aanduiding en de regelen van beheer en toegankelijkheid van deze bossen rekening gehouden met de noodzaak van het behoud van deze bossen.

Artikel 17

De Vlaamse Executieve, de Raad gehoord, bepaalt de vergoeding, alsmede de wijze van toekenning, aan de eigenaar van openbaar bos of aan de eigenaar van privé-bos wanneer zijn bos of een deel van zijn bos als schermbos wordt aangewezen.

Afdeling IV

De ecologische functie

Artikel 18

Het beheer van de openbare bossen met economische, sociale, educatieve en schermfunctie moet rekening houden met de volgende streefdoelen :

- het behoud of herstel van de natuurlijke flora en fauna ;
- het bevorderen van de inheemse of standplaatsgeschikte boomsoorten ;
- het stimuleren van de natuurlijke verjonging ;
- het bevorderen van de ongelijkjarigheid en de ongelijkvormigheid ;
- het bevorderen van het ecologische evenwicht.

Artikel 19

In het beheersplan, zoals bedoeld in artikel 43 wordt steeds aangegeven hoe en in welke mate de ecologische functie aan bod komt, onverminderd de bepalingen van artikel 20.

Artikel 20

Onverminderd andere verbodsbepalingen, de wetgeving op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, de jacht, het natuurbehoud, de diergeneeskundige politie, de plantenbescherming, het afvalstoffendecreet en het beheersplan is het, zonder machtiging van het Bosbeheer, in de openbare bossen verboden :

1. planten of onderdelen van planten te verwijderen ;
2. opgravingen of extracties van materiaal uit de bodem of uit de ondergrond te verrichten ;
3. werkzaamheden uit te voeren die niet in het beheersplan zijn opgenomen en die van aard zijn wijzigingen aan te brengen in de mineralogische en paleontologische sites, de archeologische grondvesten, het landschap, het reliëf, de natuurlijke waterafvloeiing, de bodemvruchtbaarheid, de zuiverheid en het regime van de waterlopen, de vegetatie en de inheemse flora en fauna ;
4. dieren en planten te introduceren ;
5. vuur te maken behalve wanneer zulks nodig is als beheersmaatregel, als fytosanitaire maatregel bij wet verplicht of als onderdeel van een wetenschappelijk experiment ;
6. bronnen, veen- of turflagen te wijzigen ;
7. dieren en planten te verdelgen, dieren te verplaatsen of te vangen, hun jongen, eieren, nesten of schuilplaatsen te storen.

Overtreding van deze bepaling wordt gestraft met een geldboete van vijftig tot tweehonderd frank.

Artikel 21

De Vlaamse Executieve kan in alle bossen het gebruik van biociden regelen.

Overtreding van de in uitvoering van dit artikel door de Vlaamse Executieve genomen besluiten, wordt gestraft met een geldboete van vijftig tot tweehonderd frank.

Afdeling V

De wetenschappelijke functie en de bosreservaten

Artikel 22

In de bosreservaten wordt de groei en de ontwikkeling vrijgelaten of wordt gestreefd naar het behoud of het tot stand brengen van typische bosplantengemeenschappen, bosbestandtypes en groeivormen.

Elke interventie die afwijkt van het in het vorige lid gestelde doel, wordt ter goedkeuring aan de Vlaamse Executieve voorgelegd, de Raad en de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud gehoord.

De Vlaamse Executieve stelt vast, de Raad, de Vlaamse Hoge Jachtraad en de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud gehoord en mits toestemming van de eigenaar, voor welke bossen of gedeelten van bossen bijzondere beschermings- en beheersmaatregelen genomen worden omdat zij bij voorrang een wetenschappelijke functie in verband met de bosbouw te vervullen hebben. Deze bossen worden vanaf de aanwijzing of de erkenning bosreservaten genoemd ; zij kunnen zones met een verschillende bescherming omvatten.

De Vlaamse Executieve stelt de voorwaarden tot erkenning vast.

Artikel 23

De bosreservaten, eigendom van het Vlaamse Gewest, behouden hun statuut van bosreservaat voor een onbepaalde tijdsduur.

Voor de bosreservaten, in huur genomen door het Vlaamse Gewest, moet de huurperiode ten minste vierenvijftig jaar bedragen.

De andere bosreservaten worden erkend voor een periode van ten minste zevenentwintig jaar ; verlenging met ten minste zevenentwintig jaar aan het einde van elke erkenningsperiode is mogelijk.

De Vlaamse Executieve kan steeds de erkenning van een bosreservaat intrekken vanaf het ogenblik dat niet meer aan de voorwaarden van erkenning wordt voldaan.

Artikel 24

De Vlaamse Executieve, de Raad en de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud gehoord, stelt de vergoeding vast die wordt toegekend aan de eigenaar van openbaar of privébos wanneer zijn bos of een deel van zijn bos tot bosreservaat wordt aangewezen of erkend overeenkomstig artikel 22.

De wijze van toekenning wordt eveneens door de Vlaamse Executieve bepaald.

Artikel 25

Voor elk bosreservaat dient een beheersplan of een nieuw beheersplan te worden opgesteld binnen een periode van drie jaar, die aanvangt op de datum van het besluit tot erkenning.

Het beheersplan dient rekening te houden met het doel dat met de oprichting van het bosreservaat wordt nagestreefd.

Meer in het bijzonder dient met de volgende doelstellingen rekening te worden gehouden :

- het behoud of herstel van de natuurlijke flora en fauna ;
- het bevorderen van de inheemse boomsoorten ;
- het stimuleren van de natuurlijke verjonging ;
- het bevorderen van de ongelijkjarigheid en de ongelijkvormigheid ;
- het bevorderen van het ecologisch evenwicht.

Artikel 26

Voor elk bosreservaat wordt een ambtenaar van het Bosbeheer aangeduid die met het beheer ervan is belast.

Artikel 27

Per houtvesterij stelt de Vlaamse Executieve een adviescommissie voor bosreservaten in.

De Vlaamse Executieve bepaalt de opdracht, de samenstelling en de werkingsregelen van de adviescommissies.

De commissies komen minstens tweemaal per jaar bijeen.

Artikel 28

De Vlaamse Executieve bepaalt de maximale oppervlakte waarop in de bosreservaten een kaalslag mag worden uitgevoerd, onverminderd de opruiming die nodig zijn als gevolg van oorzaken van biotische en abiotische aard.

Onmiddellijk na de kaalslag dient de ambtenaar een herstelplan ter goedkeuring aan de Vlaamse Executieve voor te leggen.

Artikel 29

De Vlaamse Executieve bepaalt welke maatregelen dienen getroffen te worden in de onmiddellijke omgeving van het bosreservaat, teneinde alle nadelige externe beïnvloeding tegen te gaan.

Deze maatregelen kunnen betrekking hebben op het gebruik van biociden, het regelen van waterstanden of het bodemgebruik, waartoe met de eigenaars, vruchtgebruikers of gebruikers beheersovereenkomsten moeten worden afgesloten waarin de vergoedingen worden bepaald.

Artikel 30

Onverminderd andere verbodsbepalingen, de wetgeving op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, de jacht, het natuurbehoud, de diergeneeskundige politie, de plantenbescherming, het afvalstoffendecreet en het beheersplan is het in de bosreservaten verboden :

1. planten of onderdelen van planten te verwijderen, tenzij hiervoor machtiging door het Bosbeheer werd verleend ;
2. opgravingen of extracties van materiaal uit de bodem of uit de ondergrond te verrichten ;
3. werkzaamheden uit te voeren die niet in het beheersplan zijn opgenomen en die van aard zijn wijzigingen aan te brengen in de mineralogische en paleontologische sites, de archeologische grondvesten, het landschap, het reliëf, de natuurlijke waterafvloeiing, de bodemvruchtbaarheid, de zuiverheid en het regime van de waterlopen, de vegetatie en de inheemse flora en fauna ;
4. dieren en planten te introduceren, tenzij een machtiging door het Bosbeheer werd uitgereikt, de commissie gehoord ;
5. vuur te maken behalve wanneer zulks nodig is als beheersmaatregel, als fyto-sanitaire maatregel bij wet verplicht of als onderdeel van een wetenschappelijk experiment ;
6. bronnen, veen- of turflagen te wijzigen ;
7. dieren te verdelgen, te verplaatsen of te vangen, hun jongen, eieren, nesten of schuilplaatsen te storen, tenzij een machtiging door het Bosbeheer werd uitgereikt, de commissie gehoord ;
8. sport te beoefenen.

Overtreding van deze bepaling wordt gestraft met een geldboete van vijftig tot tweehonderd frank.

Hoofdstuk III

Het Bosbeheer

Artikel 31

De toepassing van de bosregeling op alle bossen en het toezicht op het beheer behoren tot de opdrachten van het Bosbeheer, behoudens andersluidende beslissing van de Vlaamse Executieve.

Artikel 32

De Vlaamse Executieve regelt, binnen de grenzen van de hiernavolgende bepalingen, de organisatie van het Bosbeheer.

Artikel 33

De Vlaamse Executieve stelt het aantal ambtenaren en aangestelden, die voor het beheer en de bewaking van de bossen vereist zijn, vast. Zij bepaalt de voorwaarden tot aanwerving.

Artikel 34

De Vlaamse Executieve wijst de personeelsleden aan die bevoegd zijn om de aan het Bosbeheer toegekende bevoegdheden uit te oefenen, zij stelt de vergoedingen vast die aan de personeelsleden worden toegekend uit hoofde van hun politiefunctie.

Artikel 35

De Vlaamse Executieve bepaalt de indeling van het Vlaamse Gewest in inspecties, de indeling van deze inspecties in houtvesterijen en de indeling van houtvesterijen in boswachterijen.

Artikel 36

De personeelsleden van het Bosbeheer kunnen enkel met toelating van de Vlaamse Executieve als gerechtelijke deskundigen optreden.

Artikel 37

De personeelsleden van het Bosbeheer mogen geen handel drijven, noch rechtstreeks noch onrechtstreeks, in hout- en aanverwante produkten en boomkwekerijprodukten. Het is de personeelsleden van het Bosbeheer ook verboden privébossen te beheren of erin beheersdaden te stellen.

Hoofdstuk IV

De Vlaamse Hoge Bosraad

Artikel 38

De Vlaamse Executieve stelt een Vlaamse Hoge Bosraad in.

De Vlaamse Executieve bepaalt de samenstelling en de werkingsregelen van de Raad en benoemt de voorzitter en de leden.

Minstens de helft van het aantal leden wordt aangewezen onder de eigenaars of groeperingen van eigenaars zoals bepaald in artikel 7.

Artikel 39

De Raad heeft tot taak advies te verlenen over alle aangelegenheden in verband met de bossen die hem door de Vlaamse Executieve worden voorgelegd.

De Raad kan ook op eigen initiatief voorstellen formuleren inzake bosaangelegenheden.

Artikel 40

De Vlaamse Executieve is verplicht het advies van de Raad in te winnen betreffende de maatregelen bepaald in de artikelen 6, 16, 17, 22, 24, 43 en 54.

Hoofdstuk V

Het beheer van de bossen

Afdeling I

Het beheer van de bossen in het algemeen

Artikel 41

Het beheer van de bossen heeft tot doel het bosareaal te bewaren en elk afzonderlijk bos te brengen of te behouden in een bestendige staat van veelzijdige functie zoals bepaald in artikel 5.

Artikel 42

De Vlaamse Executieve bepaalt de procedure tot erkenning van uitgangsmateriaal voor de produktie van bosbouwkundig teeltmateriaal.

Afdeling II

Het beheersplan

Artikel 43

§ 1. Voor alle domeinbossen wordt door het Bosbeheer een beheersplan opgesteld. Dit wordt goedgekeurd door de Vlaamse Executieve.

De Vlaamse Executieve bepaalt voor welke aanplantingen geen beheersplan dient opgesteld.

§ 2. Voor alle andere openbare bossen en gemengde bosgroeperingen zoals bepaald in artikel 7, wordt door de eigenaar, op advies van het Bosbeheer een beheersplan goedgekeurd. Het Bosbeheer kan beroep aantekenen bij de Vlaamse Executieve tegen de goedgekeurde beheersplannen en tegen de wijzigingen. Voor aaneengesloten openbare bosopervlakten die niet aan eenzelfde eigenaar toebehoren dient een gemeenschappelijk beheersplan te worden opgesteld.

Het Bosbeheer kan in de plaats treden van de eigenaars van een openbaar bos, indien deze geen beheersplan voor advies voorleggen binnen de termijn van zes maanden na de ingebrekestelling door het Bosbeheer. Het Bosbeheer kan hiervoor beroep doen op derden. De kosten voor het opmaken van het beheersplan zullen verhaald worden op de eigenaars van het openbaar bos.

Tegen het beheersplan opgesteld door het Bosbeheer kan beroep ingesteld worden bij de Vlaamse Executieve.

§ 3. Voor elk privé-bos van tenminste vijf hectaren wordt door de eigenaar of medeëigenaars een beheersplan opgesteld.

Voor aaneengesloten bosoppervlakten van tenminste vijf hectaren, waarvan eigendommen van minder dan vijf hectaren deel uitmaken die niet aan eenzelfde privé-eigenaar toebehoren dient een gemeenschappelijk beheersplan te worden opgesteld.

Het Bosbeheer kan in de plaats treden van de privé-eigenaars, indien deze geen beheersplan indienen binnen de termijn van zes maanden na de ingebrekestelling door het Bosbeheer. Het Bosbeheer kan hiervoor beroep doen op derden. De kosten voor het opmaken van het beheersplan zullen verhaald worden op de privé-eigenaars.

De beheersplannen en de wijzigingen aan de beheersplannen worden goedgekeurd door het Bosbeheer. Het Bosbeheer dient zijn beslissing te motiveren, wanneer hij zijn goedkeuring onthoudt. Beroep tegen deze beslissing kan worden ingesteld bij een comité samengesteld uit een magistraat-voorzitter, twee ambtenaren en twee vertegenwoordigers van het privé-bos. Deze leden, onder wie de vertegenwoordigers van het privé-bos op voordracht van de Raad, worden benoemd door de Vlaamse Executieve.

§ 4. De Vlaamse Executieve, de Raad en de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud gehoord, bepaalt de vorm, de inhoud, de termijn en de procedure voor indiening en goedkeuring van een beheersplan en de beroepsprocedure.

§ 5. De privé-eigenaar kan een beroep doen op het Bosbeheer om hem advies te geven. Het beheersplan bindt de opeenvolgende eigenaars zolang geen gewijzigd beheersplan werd ingediend en goedgekeurd en wordt opgenomen in een register dat berust bij het Bosbeheer. Het beheersplan van een openbaar bos is een openbaar document en kan op verzoek kosteloos worden ingezien. De gehele of gedeeltelijke openbaarheid van het beheersplan van een privé-bos wordt in het beheersplan vastgesteld.

Artikel 44

§ 1. Het Bosbeheer houdt toezicht op de correcte uitvoering van de voorschriften van het beheersplan.

§ 2. Behoudens dringende noodzakelijkheid kan enkel van het goedgekeurde beheersplan worden afgeweken mits de voorafgaandelijke machtiging van het Bosbeheer, op straffe van geldboete van zesentwintig tot honderd frank.

De dringende noodzakelijkheid en de motivering ervan, dienen onverwijld aan het Bosbeheer te worden medegedeeld op straffe van geldboete van zesentwintig tot honderd frank.

Het Bosbeheer stelt binnen de dertig dagen na de mededeling een onderzoek op tegenspraak in en beslist binnen een termijn van zestig dagen. Bij overschrijding van de termijn van zestig dagen wordt het verzoek tot afwijking van het goedgekeurde beheersplan geacht te zijn ingewilligd.

Artikel 45

Alle openbare bossen worden beheerd door het Bosbeheer.

In de openbare bossen, andere dan de domeinbossen, omvat dit beheer enkel de technische aspecten en het toezicht op de naleving van het beheersplan.

De eigenaar van een openbaar bos kan het volledig of gedeeltelijk beheer door overeenkomst aan het Bosbeheer overdragen.

Artikel 46

Binnen de perken van dit decreet voert elke privé-eigenaar het beheer van zijn bos overeenkomstig het beheersplan.

Dit beheer omvat onder meer de technische en administratieve aspecten van het beheer, de inventarisatie, de kapregeling, de uitvoering van onderhouds- en verbeteringswerken, de verkoop van de bosprodukten, de bebossing, de herbebossing en de bewaking.

Artikel 47

In afwijking van de bepalingen van de artikelen 43 tot en met 46 wordt voor de bossen gelegen in natuurreservaten één enkel beheersplan per reservaat opgemaakt, overeenkomstig de wetgeving op het natuurbehoud.

Hoofdstuk VI

Bijzondere bepalingen betreffende de openbare bossen

Afdeling I

Algemeen

Artikel 48

De toegang van het publiek tot de openbare bossen kan door de Vlaamse Executieve worden geregeld. Overtredingen van dit besluit van de Vlaamse Executieve worden gestraft met een geldboete van tien tot vijftientwintig frank.

Artikel 49

De Vlaamse Executieve bepaalt het aandeel van de eigenaars van openbaar bos in de beheers- en bewakingskosten.

Artikel 50

Met uitzondering van de kappingen bedoeld in artikel 55, § 2, punt 3 mag een kapping in andere dan domeinbossen die niet is opgenomen in het beheersplan slechts worden uitgevoerd en mag de verkoop of de exploitatie van het hout boven de door het beheersplan bepaalde gewone of bijkomende kappingen alleen plaatshebben met de machtiging van het Bosbeheer.

Beroep tegen deze beslissing kan worden ingesteld bij de Vlaamse Executieve.

Bij overtreding van het bepaalde in het eerste lid, is de verkoop nietig. De kopers hebben een recht van verhaal tegen diegenen die zonder toestemming van de overheid, de kappingen bevolen of toegelaten hebben.

Artikel 51

In de openbare bossen mogen geen gebruiksrechten, van welke aard ook worden verleend, behoudens machtiging van de Vlaamse Executieve.

Rechtshandelingen waarbij dergelijke rechten verleend worden zonder machtiging van de Vlaamse Executieve, zijn nietig.

Artikel 52

Het merk van de hamers waarvan de boswachters en de houtvesters gebruik maken voor het merken van delichthout en windworp enerzijds, en voor het hameren of merken van te sparen of te kappen hout anderzijds, wordt neergelegd bij de rechtbanken van het ambtsgebied.

Het merk van de hamers, waarvan de boswachters voorzien zijn, wordt neergelegd op de griffies van de rechtbanken van eerste aanleg in het rechtsgebied waarin zij hun bediening uitoefenen.

Het merk van de bijzondere hamer, waarvan de houtvester houder is, wordt neergelegd op de griffies van de rechtbanken van eerste aanleg en van de Hoven van Beroep van het ambtsgebied.

Artikel 53

De eigenaar beslist of het hout bestemd is voor eigen gebruik, dan wel of het openbaar verkocht wordt volgens de bepalingen vervat in artikel 55.

Afdeling II

Verkopingen

Artikel 54

De Vlaamse Executieve, de Raad gehoord, bepaalt de werkwijze en de voorwaarden die moeten gevolgd worden bij de openbare verkopingen van hout en van andere bosprodukten door bosgroeperingen waarbij eigenaars van openbaar bos betrokken zijn.

Artikel 55

§ 1. Het hout bestemd voor de verkoop wordt openbaar verkocht.

Dag, uur en plaats worden tenminste veertien dagen tevoren aangekondigd op de daartoe bestemde plaatsen door aanplakking, via publikatie in vakbladen en door andere gebruikelijke vormen van bekendmaking.

Elke verkoop die niet aan de gestelde voorwaarden voldoet is nietig.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt bij besluit de voorwaarden waarin, in de hierna opgesomde gevallen, uitzonderlijk een verkoop uit de hand toegelaten is :

1. voor de kappingen waarvoor geen voldoende aanbod werd verkregen bij twee openbare verkopingen, die georganiseerd werden volgens de in § 1 hiervoor voorgeschreven procedure ;

2. voor de windworp in de reeds toegewezen kappen ; deze windworp wordt in de eerste plaats aangeboden aan de kopers van de kappingen ;

3. voor de bomen die dringend geëxploiteerd moeten worden om sanitaire of veiligheidsredenen ;

4. voor het delichthout ;

5. voor de bosprodukten andere dan het hout ;

6. voor de kappingen van gering belang.

De prijzen van de verkoop uit de hand in de bossen van het Vlaamse Gewest worden vastgesteld door de Vlaamse Executieve of haar afgevaardigde.

Personeelsleden van het Bosbeheer die deze bepalingen overtreden worden veroordeeld tot een geldboete van driehonderd tot drieduizend frank.

De koper wordt in geval van medeplichtigheid met de overtreder tot dezelfde geldboete veroordeeld.

Artikel 56

Alle in de loop van de openbare verkoping gerezen geschillen over de geldigheid van een op- of afbod of van de inschrijvingen, alsmede over de solvabiliteit van de kandidaat-koper en borgen worden onmiddellijk beslecht door de Voorzitter van de openbare verkoping.

Artikel 57

Iedere koper moet, op het ogenblik van de koop, de in de verkoopsvoorwaarden voorgeschreven borgen en betalingswaarborgen stellen en woonplaats kiezen in een gemeente van het Vlaamse Gewest.

De koper die aan de verplichting van borg, betalingswaarborg en woonplaats niet voldoet, verliest zijn recht op het gekochte ; er wordt onmiddellijk tot een nieuwe verkoop overgegaan.

De koper die aldus zijn recht heeft verloren, is verplicht het verschil te betalen tussen zijn prijs en de eventuele lagere prijs van het nieuwe bod ; als de nieuwe prijs hoger is dan zijn prijs ; kan hij het verschil niet opeisen.

Bij gebreke aan gekozen woonplaats, worden alle akten op geldige wijze betekend aan de secretaris van de gemeente waar de verkoop plaats heeft.

Artikel 58

Een eventuele commandsverklaring moet onmiddellijk na de toewijzing bekend worden gemaakt.

Artikel 59

In de bossen waarin onverdeelde rechten bestaan ontvangt iedere medeëigenaar, na aftrek van de opmetings- en exploitatiekosten, zijn deel van de opbrengst van de verkopen.

In dit geval komen de beheers- en bewakingskosten ten laste van alle medeëigenaars in verhouding tot hun rechten.

Artikel 60

In geval van onverdeeldheid tussen de Staat, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest en andere eigenaars van openbaar bos en indien er geen bijzondere overeenkomst bestaat, waarin bepaald wordt dat een afhouding op de opbrengst van de verkopen bestemd moet worden voor het Fonds voor Preventie en Sanering inzake milieu en natuur en aangewend voor beheer en onderhoud van de bossen, dient voor elke verdeling een afhouding te geschieden voor het beheer en het onderhoud van de bossen onder de voorwaarden bepaald door de Vlaamse Executieve.

Artikel 61

De verkopen in de openbare bossen, andere dan die van het Vlaamse Gewest, de Vlaamse Gemeenschap en de Staat geschieden door de zorg van de eigenaar, in aanwezigheid van de houtvester of zijn afgevaardigde en overeenkomstig de verkoopsvoorwaarden door de eigenaar vastgesteld.

Afdeling III

Exploitatie

Artikel 62

De koper mag het kappen niet beginnen zonder een voorafgaandelijke schriftelijke kapvergunning van de houtvester op straffe van geldboete van honderd tot driehonderd frank.

De Vlaamse Executieve bepaalt de vorm van de kapvergunning en de wijze waarop ze wordt afgeleverd.

Artikel 63

De koper moet alle te sparen bomen kunnen aanwijzen en is verplicht alle voorbehouden bomen, op welke manier ook aangewezen, onaangeroerd te laten op straffe van geldboete van honderd tot vijfhonderd frank.

Onverminderd de bepalingen van artikel 184 van het Strafwetboek mogen de kopers geen merken aanbrengen op voorbehouden bomen.

Wederrechtelijk gekapte bomen kunnen door de koper niet gecompenseerd worden door voor kapping gemerkte bomen te laten staan.

De waarde van de wederrechtelijk gekapte bomen dient vergoed te worden, alsmede de eventuele schade die hierdoor is ontstaan.

Wanneer te sparen bomen gebroken of omgeworpen zijn, moet de koper ze ter plaatse laten liggen en onmiddellijk de boswachter waarschuwen op straffe van geldboete van honderd tot vijfhonderd frank.

Het merkteken van de hamer op de stam of op de stronk aangebracht is het enige middel waarmee de koper de exploitatie van de bomen kan rechtvaardigen.

Artikel 64

De koper dient de nodige voorzorgen te nemen om de te sparen bomen en het bosbestand niet te beschadigen.

Wanneer een gevelde boom is blijven hangen op een voorbehouden of te sparen boom, mag de koper de voorbehouden of te sparen boom alleen kappen mits machtiging van de houtvester en na vaststelling op tegenspraak van de schade die voortspuit uit de noodzakelijkheid om de voorbehouden of te sparen boom te vellen.

Indien de schadeloosstelling in natura mogelijk is, kan men ter vervanging van de beschadigde bomen, gemerkte bomen van minstens gelijke waarde aanduiden, rekening houdend met de toekomstwaarde, of bomen van mindere waarde mits betaling van het verschil.

Indien de koper niet akkoord gaat met deze vervanging, schat men de waarde van de beschadigde bomen ; daaraan wordt de schade aan het bestand toegevoegd.

Indien de koper niet bewijst dat hij alle voorzorgen heeft genomen om beschadiging van de te sparen bomen te voorkomen, worden deze als delicthout beschouwd en overeenkomstig artikel 55 verkocht onverminderd de door de koper te betalen schadeloosstelling en in voorkomend geval, de krachtens de verkoopsvoorwaarden verschuldigde boeten.

Artikel 65

De koper mag geen hout hakken of weghalen op zon- en feestdagen, noch voor de officiële zonsopgang of na de officiële zonsondergang op straffe van geldboete van vijftig frank.

Alleen in bijzondere gevallen kan hem door de houtvester machtiging gegeven worden om hiervan af te wijken.

Artikel 66

Het is de koper op straffe van geldboete van zesentwintig tot driehonderd frank, verboden hout van zijn koop op stam te schillen of te ontschorsen, tenzij de verkoopsvoorwaarden dit uitdrukkelijk toestaan.

Artikel 67

Elke overtreding van de verkoopsvoorwaarden wordt gestraft met een geldboete van zesentwintig tot driehonderd frank.

Artikel 68

Ten behoeve van de exploitatie mag geen put of oven voor houtskool worden gemaakt ; geen werkplaats of keet, woonwagen, caravan of tent worden geplaatst, behalve op de plaatsen aangewezen door de houtvester of zijn afgevaardigde, op straffe van geldboete van vijftig frank.

Artikel 69

Het is de koper en zijn arbeiders verboden elders vuur te maken dan op de in de verkoopsvoorwaarden of door de boswachter toegelaten plaatsen, op straffe van geldboete van vijftig tot honderd frank.

Artikel 70

Het hout wordt vervoerd langs de wegen, die daarvoor gewoonlijk gebruikt worden of op de wijze, die door de houtvester of zijn gemachtigde wordt aangewezen. Overtreding van deze bepaling wordt gestraft met een geldboete van zesentwintig tot driehonderd frank.

In geen geval mag de koper nieuwe doorgangen of wegen aanleggen.

Artikel 71

Alle voor kapping gemerkte bomen dienen gekapt en opgeruimd te worden binnen de door de verkoopsvoorwaarden gestelde termijn, op straffe van geldboete van zesentwintig tot driehonderd frank.

Voor zover in de verkoopsvoorwaarden een afwijkingsmogelijkheid wordt voorzien, kan alleen om gemotiveerde redenen aan de kopers een verlenging van deze termijn worden toegestaan.

Indien de kopers de door de verkoopsvoorwaarden opgelegde werkzaamheden niet verrichten binnen de gestelde termijn, komen de niet gekapte en de niet opgeruimde bomen, onverminderd de schadevergoeding opnieuw toe aan de eigenaar.

Artikel 72

De kopers mogen in hun kavels alleen hout leggen dat daarvan afkomstig is, op straffe van geldboete van zesentwintig tot driehonderd frank.

Artikel 73

De kopers en hun borgen zijn vanaf de uitreiking van de kapvergunning tot de schouwing aansprakelijk voor de schade veroorzaakt door elk bosmisdrijf dat in hun kavels gepleegd wordt, tenzij zij binnen acht dagen na kennisname van het misdrijf hiervan aangifte doen aan de houtvester of de plaatselijke boswachter.

Deze mededeling ontslaat de koper geenszins van zijn aansprakelijkheid, tenzij hij de schuldige kan aanwijzen of bij ontstentenis daarvan kan bewijzen dat hij voldoende pogingen heeft gedaan om de schuldige te ontdekken.

Artikel 74

De kopers en hun borgen zijn burgerlijk aansprakelijk voor de schadevergoedingen en teruggaven voor bosmisdrijven die in de kavel gepleegd zijn door de houthakkers, vervoerders en alle personen die voor rekening van de kopers werken.

Artikel 75

De kopers en hun borgen zijn vanaf de uitreiking van de kapvergunning tot de schouwing aansprakelijk voor de bomen die gekapt of beschadigd worden op minder dan honderd meter van de grenzen van de kap. Zij betalen als teruggave een som die gelijk is aan tweemaal de waarde van die bomen en van de aangerichte schade.

Wanneer een koper geen mededeling doet aan de houtvester of de boswachter binnen acht dagen na de datum van kennisneming van het misdrijf, wordt dat als bedrog beschouwd.

De houtvester of de boswachter die voor deze feiten machtiging heeft verleend of ze heeft geduld, wordt gestraft met een geldboete van zesentwintig tot driehonderd frank, ongeacht de strengere straffen die in het Strafwetboek bepaald zijn.

Afdeling IV

Schouwing en controle

Artikel 76

Na de volledige kapping van de gemerkte bomen in een

perceel en voor het begin van de ruiming van het hout, kan het Bosbeheer schouwing doen ter controle. Elke kap wordt door het Bosbeheer geschouwd binnen twee maanden te rekenen van de dag waarop de termijn voor de opruiming verstreken is.

Na verloop van deze termijn kan de koper het Bosbeheer in gebreke stellen.

Indien het Bosbeheer geen schouwing gedaan heeft binnen een maand na de betekening van de ingebrekestelling, is de koper bevrijd.

Artikel 77

Van de dag en het uur van de schouwing wordt aan de koper kennis gegeven bij een akte, die ten minste tien dagen tevoren aan de gekozen woonplaats betekend wordt.

Indien hij niet verschijnt en de houtvester misdrijven vaststelt, wordt een tweede schouwing gehouden, waartoe hij wordt opgeroepen bij een akte, die hem tien dagen tevoren op zijn kosten betekend wordt aan de gekozen woonplaats en die dag en uur van de nieuwe schouwing vermeldt.

Indien hij niet verschijnt wordt het proces-verbaal van de tweede schouwing geacht op tegenspraak te zijn opgemaakt.

Indien er geen wetsovertreding vastgesteld wordt, ontslaat het Bosbeheer de koper ten aanzien van de exploitatie.

Wordt dit ontslag niet verleend binnen een maand na het proces-verbaal, dan is de koper van rechtswege bevrijd.

Artikel 78

De aannemers van de exploitatie dienen zich ten aanzien van de exploitatie, het werk en het opruimen van de kapping te gedragen naar hetgeen voor de kopers is voorgeschreven in de artikelen 62 tot en met 77.

In geval van misdrijven zijn zij met de koper hoofdelijk aansprakelijk.

Artikel 79

Een uitsluiting van maximum vijf jaar om als koper of exploitant op te treden kan opgelegd worden :

1. wegens niet-naleving van de voorwaarden van de verkoop ;
2. wegens vermindering van de financiële of technische waarborgen ;
3. wegens grote fout in de uitvoering van de werken ;
4. wegens oneerlijkheid in de handel ;
5. wegens het kappen en/of ruimen van niet gemerkte en niet verkochte bomen.

Na de koper of de aannemer van de exploitatie in zijn verweermiddelen te hebben gehoord, stelt het Bosbeheer de uitsluiting voor in een met redenen omkleed advies aan de Vlaamse Executieve die beslist.

De bepalingen van dit artikel zijn van toepassing op alle aannemers en personen die personeel ter beschikking stellen, ook op hen waarvan de zetel of het domicilie in het buitenland is gevestigd, en dit alles wat ook de nationaliteit en de verblijfplaats van het tewerkgesteld personeel zij.

Hoofdstuk VII

Bijzondere bepalingen betreffende
de privé-bossen

Artikel 80

Elke boseigenaar is verplicht om de tien jaar een inventaris van zijn bossen op te maken voor de oppervlakte en op de wijze bepaald door de Vlaamse Executieve, op straffe van geldboete van vijftig tot driehonderd frank.

Het Bosbeheer kan toezicht uitoefenen op de inventaris, en desgevallend zijn medewerking verlenen of de inventarisatie ambtshalve uitvoeren.

Artikel 81

Kappingen voorzien in een goedgekeurd beheersplan mogen onmiddellijk worden uitgevoerd en zijn niet meldingsplichtig.

Indien onverwijld moet worden overgegaan tot kapping omwille van dringende sanitaire en veiligheidsredenen moeten deze kappingen en de motivering ervan worden medege-deeld aan het Bosbeheer op straffe van geldboete van zesentwintig tot honderd frank.

Op straffe van geldboete van zesentwintig tot honderd frank moet voor alle andere kappingen een machtiging worden gevraagd aan het Bosbeheer.

Het Bosbeheer beslist binnen de zestig dagen na de datum van indiening van het verzoek of de kapping kan worden uitgevoerd, waarvan onverwijld mededeling wordt gegeven aan de betrokken gemeentebesturen. Na verloop van deze termijn wordt het verzoek geacht te zijn ingewilligd.

Artikel 82

De voorschriften van dit decreet heffen de ermede strijdige bepalingen van de gemeentelijke en provinciale verordeningen van rechtswege op.

De besluiten van de gemeenteraad en de provincieraad tot aanneming of wijziging van de gemeentelijke en provinciale verordeningen, voor zover zij betrekking hebben op aangelegenheden die in dit decreet of haar uitvoeringsbesluiten worden geregeld, worden aan het advies van het Bosbeheer en aan de goedkeuring van de Vlaamse Executieve onderworpen.

Artikel 83

Het Bosbeheer kan toezicht uitoefenen op het merken, het kappen en de aflevering van de gevelde bomen, de werkzaamheden tot verjonging, de herbebossing en bebossing.

Artikel 84

In elke provincie en voor de arrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven wordt een ambtenaar belast met het verlenen van begeleiding aan de eigenaars van privé-bossen en het houden van toezicht op de naleving van dit decreet.

Artikel 85

In geval van vrijwillige samenvoeging van het beheer van twee of meer boscigdommen met een totale inbreng van meer dan vijf hectare, of na een samenvoeging overeenkomstig artikel 7, kunnen voor dit gegroepeerd beheer regelingen inzake bewaking en subsidiëring, met uitzondering van aankoopsubsidies door de Vlaamse Executieve worden toegestaan.

Voor dergelijke groepering van beheer kan een toelage bekomen worden op voorwaarde dat een enkel beheersplan wordt opgemaakt en goedgekeurd overeenkomstig artikel 43.

De Vlaamse Executieve bepaalt ook de voorwaarden en de normen van deze tegemoetkomingen binnen de perken van de begrotingskredieten.

Artikel 86

In gevallen waarin het Bosbeheer vaststelt dat samenvoeging zoals bepaald in artikel 85 niet mogelijk is, kunnen ook de eigenaars van een bos van minder dan vijf hectare aan het Bosbeheer een eigen beheersplan ter goedkeuring voorleggen en vragen om dezelfde voorwaarden te genieten als die waarvan sprake in artikel 85.

Artikel 87

Voor elke beplanting met houtachtige gewassen van minstens een halve hectare volgens een plan, goedgekeurd door het Bosbeheer, kunnen door de Vlaamse Executieve subsidies verleend worden.

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere voorwaarden en de wijze van toekenning voor genoemde subsidies, binnen de perken van de begrotingskredieten.

Indien de voorwaarden, die aan de subsidies verbonden werden, niet werden nageleefd, kan de subsidie teruggevoerd worden en toegewezen aan het Fonds voor de reconstitutie en rationalisatie van het bospatrimonium overeenkomstig de bepalingen van artikel 13.

Voor de beplanting met houtachtige gewassen van gronden gelegen in agrarisch gebied is, behalve de in artikel 35bis, § 5 van het Veldwetboek vereiste vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen, ook het eensluidend advies van de landbouwkundig ingenieur van de Dienst Landbouw en de ambtenaar vereist, op straffe van geldboete van zesen-twintig tot honderd frank ; onverminderd de toepassing van de bepalingen van artikel 36bis van het Veldwetboek.

Voor de rooiing binnen een termijn van 12 jaar na de aanplanting of de laatste exploitatie van de in het vorige lid bedoelde houtachtige gewassen of spontane bebossing, is in afwijking van artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en van de Stedebouw, enkel een voorafgaande eenvoudige melding van de rooiing aan de landbouwkundig ingenieur van de Dienst Landbouw en de ambtenaar vereist. Van deze melding stelt de ambtenaar onverwijld het College van Burgemeester en Schepenen en het Bestuur van Ruimtelijke Ordening in kennis. De hiervoor bedoelde termijn kan door de Vlaamse Executieve worden aangepast.

Voor de bebossing van gronden gelegen in de natuurgebieden en de natuurgebieden met wetenschappelijke waarde alsook in agrarische gebieden met ecologische waarde dient

een voorafgaand advies van de Dienst Natuurbehoud ingewonnen te worden. De afstandregel bepaald in artikel 35bis, § 5 van het Veldwetboek is onverminderd van toepassing.

Artikel 88

Op basis van de goedgekeurde lange-termijnplanning zoals bepaald in artikel 6 kan de Vlaamse Executieve subsidiëringstelsels instellen volgens de voorwaarden en de normen door haar te bepalen, binnen de perken van de begrotingskredieten.

Artikel 89

Een privé-bos is niet toegankelijk zonder toestemming van de boseigenaar, op straffe van geldboete van vijftig tot tweehonderd frank.

De openstelling van het privé-bos voor het publiek kan door overeenkomst tussen de eigenaar en het Bosbeheer worden geregeld overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 10, 11, 12 en 14.

Hoofdstuk VIII

De bosbescherming

Artikel 90

De onroerende goederen, toebehorend aan het Vlaamse Gewest, die onder de toepassing van het decreet vallen, kunnen niet vervreemd worden dan bij decreet.

Alle andere openbare onroerende goederen, die onder de toepassing van het decreet vallen, kunnen niet vervreemd worden zonder machtiging van de Vlaamse Executieve.

In alle bossen kunnen werkzaamheden, die wijzigingen van de fysische toestand voor gevolg hebben, slechts worden uitgevoerd na machtiging van het Bosbeheer.

De Vlaamse Executieve kan in een algemeen besluit de uitvoering van deze werkzaamheden, handelingen of wijzigingen van de fysische toestand regelen alsook de wijzigingen van de fysische toestand bepalen die door hun geringe omvang vrijgesteld worden van een machtiging.

Beroep tegen de beslissingen van het Bosbeheer kan worden ingesteld overeenkomstig artikel 43.

Ontbossing, zoals bepaald in artikel 4, punt 15, is verboden tenzij mits naleving van de voorschriften van de wetgeving op de ruimtelijke ordening en stedenbouw en na advies van het Bosbeheer.

Artikel 91

Bij overdracht van zakelijke rechten en bij verdeling van een onroerend goed waarop dit decreet van toepassing is, legt de notaris, twintig dagen vóór de datum die voor de openbare verkoping of voor de ondertekening van de akte is vastgesteld, het plan van de verdeling alsmede een attest waarin de aard van de akte en de in de akte te vermelden bestemming van het goed nader wordt aangegeven, ter inzage voor aan het College van Burgemeester en Schepenen van de betrokken gemeente alsmede aan het Bosbeheer.

Vóór de openbare verkoping of vóór de ondertekening van de akte deelt het Bosbeheer aan de notaris mee dat ingevolge de in het eerste lid bedoelde overdracht of verdeling het beheersplan al dan niet kan worden gewijzigd. Bij de openbare verkoping wordt hiervan melding gemaakt en dit wordt in de akte opgenomen.

Artikel 92

Voor de toepassing van dit decreet kan de Vlaamse Executieve onroerende goederen onteigenen voor het verwerven van enclaves, voor het realiseren van aaneengesloten boscomplexen en voor het verwerven van bossen die in hun voortbestaan worden bedreigd, voor bosreservaten of voor bossen met een schermfunctie, zoals bepaald in artikel 16.

Artikel 93

De uitvoering van de kaalslag is alleen toegelaten wanneer deze werd opgenomen in het goedgekeurd beheersplan of werd toegestaan met toepassing van artikel 50 wat het openbaar bos betreft en van de artikelen 44, § 2 en 81 wat het privé-bos betreft, op straffe van geldboete van vijftig tot tweehonderd frank.

Artikel 94

Als kaalslag wordt niet beschouwd elke noodgedwongen kapping tot opruiming voortvloeiend uit gehele of gedeeltelijke bestandsvernietiging ingevolge bosbrand, ziekte, storm of andere externe factoren die door het Bosbeheer worden vastgesteld.

Artikel 95

Onrechtmatige toeëigening van openbare bossen of gedeelten ervan is verboden op straffe van gevangenisstraf van acht dagen tot vijftien dagen en met een geldboete van zesentwintig tot duizend frank of met een van deze straffen alleen, onverminderd teruggave, schadevergoeding of herstel indien daartoe aanleiding bestaat.

Onrechtmatige kapping wordt gestraft met een geldboete van zesentwintig tot duizend frank, onverminderd teruggave, schadevergoeding of herstel indien daartoe aanleiding bestaat.

Bij elke onrechtmatige kapping beveelt de rechtbank, op vordering van de Vlaamse Executieve of van de gemachtigde ambtenaar, maatregelen tot herstel gaande tot herbebossing van de ontboste of kaalgekapte percelen of van een soortgelijke oppervlakte volgens een door het Bosbeheer goedgekeurd ontwerp.

Blijven de overtreders in gebreke de maatregelen tot herstel uit te voeren binnen de termijn van een jaar te rekenen van de aanmaning die het Bosbeheer krachtens het vonnis heeft gedaan, dan voorziet het Bosbeheer daarin op hun kosten. Deze kosten worden verhaald door eenvoudige toezending van de kostenstaat aan de overtreders.

Artikel 96

Behoudens machtiging van het Bosbeheer of in de gevallen en onder de voorwaarden voorzien in een goedgekeurd be-

heersplan, zijn ingrijpende wijzigingen van de bodem, de strooisel- of de kruidlaag en beschadigingen aan de boomlaag die de functievervulling van het bos blijvend kunnen aantasten verboden, op straffe van geldboete van tweehonderd tot duizend frank.

Artikel 97

§ 1. Onverminderd de bepalingen van dit decreet, de jachtwet, de wet op het natuurbehoud en de plantenbescherming, de wet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw en het afvalstoffendecreet is het, zonder toestemming van de eigenaar en machtiging van het Bosbeheer, in alle openbare bossen en voor wat de bosreservaten betreft, de commissie gehoord, verboden :

1. het strooisel te verwijderen ;
2. het dode hout, op de grond liggend of nog aan de stam bevestigd, te verwijderen tenzij het behoort tot een partij verkochte bomen ;
3. knoppen, scheuten, twijgen, bloeiwijzen, kegels, vruchten, zaden te verzamelen en te verwijderen ;
4. bomen op te snoeien, behoudens wanneer deze maatregel werd opgenomen in het goedgekeurd beheersplan ;
5. keten, loodsen en alle andere constructies en verblijfgelegenheden op te richten, en tenten en woonwagens, al dan niet op wielen, te plaatsen, met uitzondering van die welke vereist zijn voor het beheer en de bewaking van de bossen en voor de veiligheid en het welzijn van de personen die op rechtmatige wijze in het bos aanwezig zijn ;
6. reclame aan de bomen te bevestigen, reclameborden te plaatsen en onverschillig welk ander middel van commerciële reclame te gebruiken ;
7. de rust in het bos en van de bezoekers op welke wijze ook te verstoren ;
8. resten, vuilnis en afval, van welke aard ook, achter te laten buiten de daartoe ter beschikking gestelde verzamelplaatsen, met uitzondering van houtafval en boomschors die achterblijven na een toegestane exploitatie ;
9. gemotoriseerde voertuigen te gebruiken of te parkeren, behoudens op de plaatsen die hiervoor uitdrukkelijk zijn aangewezen ;
10. bomen te beschadigen, planten weg te nemen, uit te rukken of af te snijden ;
11. onverschillig welk voorwerp dat tot de uitrusting van het bos behoort te vernielen, te beschadigen, te verplaatsen en te misbruiken ;
12. prikkeldraad aan te brengen en/of in stand te houden in en om de bossen, tenzij anders voorzien in het beheersplan.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van dit decreet, de jachtwet, de wet op het natuurbehoud en de plantenbescherming, de wet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw en het afvalstoffendecreet is het, zonder toestemming van de eigenaar en machtiging van het Bosbeheer, in alle privébossen verboden :

1. keten, loodsen en alle andere constructies en verblijfgelegenheden op te richten, en tenten en woonwagens,

al dan niet op wielen, te plaatsen, met uitzondering van die welke vereist zijn voor het beheer en de bewaking van de bossen en voor de veiligheid en het welzijn van de personen die op rechtmatige wijze in het bos aanwezig zijn ;

2. reclame aan de bomen te bevestigen, reclameborden te plaatsen en onverschillig welk ander middel van commerciële reclame te gebruiken ;

3. de rust in het bos en van de bezoekers op welke wijze ook te verstoren ;

4. resten, vuilnis en afval, van welke aard ook, achter te laten buiten de daartoe ter beschikking gestelde verzamelplaatsen, met uitzondering van houtafval en boomschors die achterblijven na een toegestane exploitatie ;

5. bomen te beschadigen, planten weg te nemen, uit te rukken of af te snijden, tenzij als beheersmaatregel ;

6. onverschillig welk voorwerp dat tot de uitrusting van het bos behoort te vernielen, te beschadigen, te verplaatsen en te misbruiken ;

7. prikkeldraad aan te brengen en/of in stand te houden in en om de bossen, tenzij anders voorzien in het beheersplan.

§ 3. Motorvoertuigen zijn slechts toegelaten mits machtiging van de eigenaar.

§ 4. De Vlaamse Executieve bepaalt welk occasioneel gebruik van openbaar en privé-bos niet aan een machtiging is onderworpen.

§ 5. Overtredingen van dit artikel worden gestraft met een geldboete van zesentwintig tot driehonderd frank.

Artikel 98

Behoudens aanwijzing van het Bosbeheer is het verboden in het bos vuur te maken en vuur te dragen, op straffe van geldboete van vijftig tot driehonderd frank, behalve wanneer zulks nodig is als beheersmaatregel.

Artikel 99

Op straffe van geldboete van vijftig tot driehonderd frank is het in alle bossen en binnen een afstand van honderd meter tot de bossen verboden de bomen, de levende bodemvegetatie, de dode plantenresten, het strooisel, het afval van de exploitatie, het verzamelde vuilnis in brand te steken, om welk motief dan ook, behoudens machtiging door het Bosbeheer verleend, onder de voorwaarden en in de omstandigheden door het Bosbeheer bepaald met uitzondering van wettelijk verplichte verbrandingen.

Artikel 100

Elke boseigenaar dient maatregelen te treffen om bosbranden te voorkomen en om uitbreiding ervan te beperken. Deze maatregelen moeten in het beheersplan vermeld worden.

Artikel 101

Alle bosgebruikers en bosbezoekers dienen hulp te verlenen in geval van bosbrand.

Artikel 102

Bij bosbrand of bij acute dreiging van bosbrand in het privé-bos mag de eigenaar, op eigen verantwoordelijkheid, een tegenvuur aanleggen maar uitsluitend op zijn eigendom.

Bij bosbrand of bij acute dreiging van bosbrand in het openbaar bos mag een tegenvuur alleen aangelegd worden mits machtiging van de houtvester of zijn afgevaardigde en dit uitsluitend op het terrein van het openbaar bos, waarvoor de machtiging wordt gevraagd.

Aanleg van tegenvuur onder de wettelijke voorwaarden en de opruiming die er naderhand op kan volgen, worden niet beschouwd als kaalslag en evenmin als een onrechtmatige afwijking van de bepalingen van het goedgekeurd beheersplan.

Artikel 103

Elke kapping die moet uitgevoerd worden om te voldoen aan de bescherming van de bossen tegen brand wordt beschouwd als een noodgedwongen kapping tot opruiming en kan in geen geval aangezien worden als een ongeoorloofde kaalslag, een afwijking van het goedgekeurd beheersplan of een afwijking van het vastgestelde kapquantum.

Artikel 104

Alle brandwegen dienen regelmatig en tenminste om de twee jaar te worden vrijgemaakt van bedekking met afgestorven vegetatie en dode plantenresten, op straffe van een geldboete van vijftig tot tweehonderd frank.

Wanneer zulks niet is gebeurd kan het Bosbeheer de eigenaar aanmanen om binnen een periode van een maand, te rekenen vanaf de datum van de waarschuwing, tot de zuiveringswerkzaamheden over te gaan, zonder dat de voorgeschreven termijn aanleiding kan geven tot ontslag van aansprakelijkheid in het geval van brand.

Wanneer na verloop van deze periode van een maand de boseigenaar nog steeds in gebreke is gebleven, kunnen de nodige werkzaamheden te zijnen laste uitgevoerd worden door tussenkomst van het Bosbeheer. Deze kosten worden verhaald door eenvoudige toezending van de kostenstaat.

Artikel 105

Het Bosbeheer kan de gebieden aanwijzen die bijzonder door brand worden bedreigd, alsmede de perioden gedurende welke in deze gebieden met direct brandgevaar rekening gehouden moet worden.

De Vlaamse Executieve kan tevens bepalen welke maatregelen moeten worden getroffen om de bewaking en de bescherming van de bedreigde bossen te waarborgen en op welke manier de uitgaven, hiertoe vereist, tussen de betrokken eigenaars zullen verdeeld.

Het Bosbeheer kan de boseigenaars de verplichting opleggen het publiek in kennis te stellen van het brandgevaar en de wijze waarop deze voorlichting dient te geschieden.

Artikel 106

Alle bossen, gelegen in een gebied dat als bedreigd wordt beschouwd, overeenkomstig de bepalingen van artikel 105,

kunnen voor de duur van de gevaarperiode, onmiddellijk ontoegankelijk worden verklaard door de eigenaar of het Bosbeheer, zelfs wanneer hierdoor de rechten van gebruikers, exploitanten, bezoekers en huurders tijdelijk worden opgeschort en zonder dat zulks mag worden beschouwd als een eenzijdige verbreking van een overeenkomst, waarvoor schadevergoeding kan worden geëist.

Artikel 107

De Vlaamse Executieve kan, indien zij het, in uitzonderlijke omstandigheden en voor een bepaalde periode, noodzakelijk acht, alle maatregelen uitvaardigen, die de bescherming van het bos, van de bomen, van de flora en van de fauna, tegen biotische en abiotische bedreiging tot doel hebben.

Hoofdstuk IX

Het opsporen en vaststellen van bosmisdrijven

Artikel 108

Onverminderd de ambtsbevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie worden de overtredingen van de bepalingen van dit decreet en van de besluiten genomen tot uitvoering ervan, opgespoord en bij proces-verbaal vastgelegd door de leden van de Rijkswacht, de leden van de Gemeentepolitie en de Veldwachters.

De ambtenaren en boswachters van het Bosbeheer stellen eveneens de overtredingen van de jachtwet en van de besluiten genomen ter uitvoering van de jachtwet, vast.

Artikel 109

De ambtenaren en boswachters van het Bosbeheer sturen een afschrift van het proces-verbaal aan de ambtenaar die door de Vlaamse Executieve met toepassing van het Boswetboek van 19 december 1854 met de vervolging is belast.

Binnen een termijn van dertig dagen na de vaststelling wordt aan de overtreders een afschrift gezonden.

Zij kunnen inzage nemen van alle documenten en bescheiden, zich alle door of krachtens dit decreet voorgeschreven documenten en bescheiden doen voorleggen en alle monsters nemen, in de mate dat zulks voor het vervullen van hun taak nodig is.

Artikel 110

De bevoegdheid van de privé-boswachters is beperkt tot de bossen die eigendom zijn van hun opdrachtgevers of waarin deze laatsten enige zakelijke rechten hebben.

Binnen een termijn van veertien dagen na de vaststelling van het misdrijf, wordt een afschrift van het proces-verbaal aan de overtreders gezonden en stuurt de verbalisant een afschrift aan de in artikel 109, eerste lid aangewezen ambtenaar.

Artikel 111

De ambtenaren en boswachters van het Bosbeheer hebben het recht het optreden van de openbare macht te vorderen bij het opsporen en vaststellen van de inbreuken bepaald in dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.

Artikel 112

Alle bedragen voor teruggaven, schadevergoedingen en kosten waarvan de rechter de betaling of terugbetaling ten bate van het Vlaamse Gewest heeft bevolen, worden gestort in het Fonds dat is ingeschreven in de begroting van het Vlaamse Gewest voor de reconstitutie en de rationalisatie van het bospatrimonium.

Hoofdstuk X

Opheffingsbepalingen

Artikel 113

Wat het Vlaamse Gewest betreft, worden opgeheven :

1. Titel I, de artikelen 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 van Titel **II**, Titel **III**, Titel IV, Titel V, Titel VI, Titel VII, Titel **VIII**, Titel IX, Titel X, de artikelen 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 173, 174, 175, 176 van Titel **XII**, de artikelen 177 tweede en derde lid, 178, 179 van Titel **XIII** van de wet van 19 december 1854 houdende het Boswetboek, gewijzigd bij de wetten van 30 januari 1924, 10 oktober 1967, 8 april 1969 en 14 juli 1976 ;
 2. de wet van 4 mei 1900 op de handel in scheuten van harsbomen ;
 3. de wet van 28 december 1931 op de bescherming van aan particulieren toebehorende bossen en wouden ;
 4. de wet van 8 april 1969 houdende aanpassing van de Franse tekst en vaststelling van de Nederlandse tekst van het Boswetboek, gewijzigd bij de wet van 10 november 1972, wat betreft de artikelen in 1° genoemd ;
 5. Hoofdstuk III, afdeling 2 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbewoud.
-

BIJLAGEN

BIJLAGE 1

HOORZITTINGEN

1. Vereniging voor Openbaar Groen, Buiten de Smedenpoort 3, 8000 Gent (WOG)

De woordvoerders van WOG zijn de heren Jos De Wael en Willy Adriansens.

Vooreerst wordt verklaard dat de WOG in grote lijnen achter de filosofie staat die in het ontwerp van bosdecreet werd ontwikkeld. Het is van het grootste belang voor het bosareaal in Vlaanderen dat het ontwerp van bosdecreet zo snel mogelijk wordt goedgekeurd.

Op een aantal punten wenst de WOG wijzigingen te laten aanbrengen. De voornaamste punten betreffen :

1. de definitie van een „bos" ;
2. de beheersautonomie van de openbare besturen ;
3. de vertegenwoordiging van de openbare besturen, als bouseigenaars, in de Vlaamse Hoge Bosraad.

De visie van WOG wordt verder ontwikkeld door de heer F. Adriansens.

1) Het begrip „bos".

Uit de decreettekst moet duidelijk blijken dat het bosdecreet niet van toepassing is op een park of een tuin. Ofschoon het hier ook grondoppervlakten betreft, waar bomen en houtachtige gewassen kunnen domineren, verschillen zij door hun specifieke aanleg, inrichting en gebruik van het bos.

De begrippen tuinen en parken moeten dus expliciet uitgesloten worden.

In het voorontwerp van bosdecreet dat op 6 december 1984 voor advies aan de Raad van State werd overgemaakt werd wel opgenomen wat niet als bos wordt beschouwd onder meer tuinen, plantsoenen, sierbeplantingen. In het nieuwe ontwerp is de alinea „Worden niet als bos beschouwd" weggevallen.

De WOG betreurt dit. Zoals de tekst thans voorligt zou men op intentionele wijze de tuinen en parken als bos kunnen aanmerken.

In combinatie met artikel 49 betekent dit dat ook de gemeentelijke parken inzake beheer onder de voogdij vallen van de gewestelijke overheid.

2) Een bosbeheerplan voor de gemeentebossen

De WOG staat op het principiële standpunt dat de gemeenten-bouseigenaars (en andere publiekrechtelijke rechtspersonen), indien zij dit wensen, zelf hun bosbeheersplannen moeten kunnen opmaken en uitvoeren.

Er moet wel toezicht zijn vanuit het gewest, zoals voor de overige zaken waarvoor de gemeenten bevoegd zijn. Het Bosbeheer moet ook richtlijnen geven die de gemeenten moeten involgen in hun planning en uitvoering (cf. BPA's die zich richten naar de gewestplannen). Enkel wanneer de gemeenten in gebreke blijven om het Bosbeheerplan op te stellen, of hun bos manifest verwaarlozen, kan de gewestelijke overheid in casu het Bosbeheer ambtshalve optreden.

De WOG verwijst naar het voorontwerp van decreet waarin werd gesteld dat elke eigenaar verantwoordelijk was voor de opmaak van het beheerplan (zie artikel 10 van het voorontwerp). Zonder dat hiervoor argumenten worden gevonden in het advies van de Raad van State is deze verantwoordelijkheid voor de gemeentelijke openbare bossen niet weerhouden (zie artikel 49 van het ontwerp).

3) Vertegenwoordiging van de gemeenten in de Vlaamse Hoge Bosraad

De WOG stelt voor dat voor de gemeenten een afgevaardigde zitting zou hebben in de Vlaamse Hoge Bosraad. Zij zijn immers, als eigenaar van een belangrijk aandeel in het Vlaams bosareaal een belangrijke gesprekspartner in deze Raad.

Bespreking

Op vraag van een lid verduidelijkt de heer Adriansens dat indien een gemeente haar bossen zou verwaarlozen, het Bosbeheer ambtshalve moet ingrijpen. In het decreet zouden dan bepalingen moeten worden ingeschreven met betrekking tot de termijn voor indiening van de beheersplannen enzovoort. Kortom, er moet een duidelijk kader worden gecreëerd dat de wederzijdse verplichtingen vastlegt.

Een ander lid wijst op de problematiek van het beheer van de gemeentegrens overschrijdende bossen. Kan men van de gemeenten verwachten dat zij spontaan een gemeenschappelijk beheerplan opmaken? Is de tussenkomst van het Bosbeheer hier niet noodzakelijk?

De heer Adriansens bevestigt dat een gedifferentieerde aanpak nodig is naar gelang het om grote boscomplexen gaat of kleinere bosgebieden (b.v. kasteeldomeinen).

Dit belet niet dat de gemeentelijke inbreng inzake de beheersplannen primordiaal is.

Het zal de taak van het Bosbeheer zijn de gemeentelijke plannen op mekaar af te stemmen.

Met betrekking tot de definitie van het bos meent een lid dat de negatieve bepaling met name het uitsluiten van parken, tuinen enzovoort de tekst nodeloos verzwaart.

Het verschil tussen een park en een bos is voldoende duidelijk.

2. Belgische Natuur- en Vogelreservaten VZW, Vautierstraat 29, 1040 Brussel

De woordvoester is mevrouw Griet Celen.

In het voorliggend ontwerp van bosdecreet wordt de ecologische functie van het bos op structurele wijze ingebouwd. In dit opzicht vertoont het ontwerp een belangrijke verbetering ten opzichte van het voorontwerp waar de ecologische functie slechts vermeld werd in de opsomming van functies in artikel 5.

Toch vertoont het ontwerp van decreet nog lacunes. De bevindingen van Natuurreservaten VZW desaan gaande zijn quasi dezelfde als deze van Kritisch Bosbeheer. Mevrouw Celen verklaart dat ter zake de visie van Kritisch Bosbeheer volledig ondersteund wordt door BNVR.

3. Kritisch Bosbeheer Vlaanderen - p/a Blivenstraat 8, 2100 Deurne

De woordvoerder is de heer Paul Stryckers.

Kritisch Bosbeheer Vlaanderen is eveneens gelukkig met de meer ecologisch gerichte invalshoek van waaruit het ontwerp van bosdecreet werd geconcipeerd.

Gevolggevend aan hun maatschappelijke taak om het bosbeleid kritisch op te volgen worden volgende punten ter overweging gegeven.

Artikel 6

Dit artikel stelt dat het Bosbeheer een beleidsprogramma zal opstellen met betrekking tot de bossen.

Kritisch Bosbeheer acht dit artikel zeer belangrijk. Aangezien de bossen slechts 8 % van het Vlaams grondgebied beslaan is het nodig er een kwaliteitsdoelstelling aan te geven. Er zou echter een termijn moeten aangegeven worden waarbinnen dit programma moet worden opgesteld en goedgekeurd door de Vlaamse Executieve. Kritisch Bosbeheer stelt voor „binnen de drie jaar na de inwerkingtreding van dit decreet”.

Artikel 22

Kritisch Bosbeheer vindt het goed dat in de openbare bossen (30 % van het bosareaal) de ecologische functie centraal staat. In tegenstelling met de bossen in particulier bezit kan men in de openbare bossen meer aandacht besteden aan het natuurbehoud. De economische functie is hier ondergeschikt aan de ecologische. Vandaar dat men hier ook boomsoorten kan planten waarvan de omlooptijd langer is.

Wat nu de term „standplaatsgeschikte" naast inheemse boomsoorten betreft, deze zou Kritisch Bosbeheer liever weglaten.

Deze uitbreiding kan een belangrijke stap terug betekenen, wat de ecologische functie betreft. Immers, „standplaatsgeschikt" kan slaan op de boomsoort of op het milieu waar de soort wordt aangeplant. In het eerste geval kunnen ook exoten die in onze streken goed groeien maar afbreuk doen aan de natuurwaarde van het bos (bijvoorbeeld Amerikaanse eik, Douglas, Canadapopulieren) in aanmerking komen. Het is duidelijk dat ook het begrip „inheems" niet vrij is van interpretatieproblemen. Deze worden evenwel met de nieuwe tekst geenszins weggenomen.

Artikel 24

Waar dit artikel stelt dat de Vlaamse Executieve het gebruik van biociden kan regelen, stelt Kritisch Bosbeheer dat in openbare bossen de biociden dienen verboden te worden.

Artikel 49

§ 1. Het belangrijke principe dat de Vlaamse Executieve de beheersplannen van de openbare bossen goedkeurt moet gehandhaafd blijven.

Voor de bossen van lagere besturen is het akkoord van de eigenaar vereist. Het artikel voorziet echter geen procedure voor het geval er onenigheid bestaat tussen het Bosbeheer en bijvoorbeeld een gemeentebestuur. Wat als een gemeente vindt dat een gemeentebos het statuut van natuurreservaat zou moeten krijgen ? Momenteel doen zich op enkele plaatsen reeds dergelijke conflictsituaties voor. De gemeente zou het recht moeten hebben om een aanvraag tot oprichting van een erkend natuurreservaat (Wet op het Natuurbehoud) aan de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud voor te leggen.

§ 4. Om artikel 21 (bescherming van de ecologische functie via het beheersplan) hard te maken, moet een vorm van openbare controle op de inhoud van het beheersplan te allen tijde mogelijk zijn, en dit door iedere belangstellende. Het begrip „belanghebbende" in het ontwerp moet dan ook wegvallen. Het zou in de praktijk leiden tot oeverloze discussies en mogelijkheden tot willekeur in hoofde van het Bosbeheer. Iedereen moet inzage hebben van de beheersplannen.

Artikel 52

Het bosdecreet erkent hier het bestaan van bossen gelegen in natuurreservaten. Het artikel stelt terecht dat slechts één enkel beheersplan moet worden opgesteld. Dit moet echter gebeuren door „de bevoegde diensten". Het artikel verduidelijkt niet om welk beheersplan dit gaat (op grond van de Wet op het Natuurbehoud, op grond van het bosdecreet of een „ad hoc-beheersplan" ?), noch welke diensten precies bevoegd zijn. Wat als de Dienst Natuurbehoud en de Dienst Groen, Waters en Bossen beide bevoegd zijn en niet tot een akkoord komen ?

Voor Kritisch Bosbeheer Vlaanderen moet het gaan om het in de Wet op het Natuurbehoud voorziene beheersplan, opgemaakt door de krachtens deze wet bevoegde instanties.

Artikel 93

Voor wat de bebossing of herbebossing betreft stelt Kritisch Bosbeheer voor een lid toe te voegen dat luidt :

„Voor de bebossing of herbebossing van gronden gelegen in de natuurgebieden en de natuurgebieden met wetenschappelijke waarde alsook in landbouwgebieden met ecologische waarde is een vergunning vereist van de eerstaanwezende ingenieur hoofd van dienst van de Dienst Natuurbehoud."

Bespreking

Een lid vraagt zich af welke wetgeving de beste bescherming biedt aan een bosreservaat, de wet op het natuurbehoud of het ontwerp van bosdecreet. Zijns inziens zou het ontwerp van bosdecreet toch stringenter zijn.

De heer De Strycker meent dat dit niet zo duidelijk is.

Een ander lid meent dat het verschil in bescherming onder meer gelegen is in het al dan niet weren van de invloeden van buiten af.

3. Uiteenzetting van Dr. Ir. J. Spaas

Vooreerst dient er op te worden gewezen dat de meeste eigenaars toevallige bosbezitters zijn, die niet goed weten hoe zij met hun bos moeten omgaan. De grote eigenaars vormen in het privé-bosbezit slechts een kleine minderheid.

Een groot probleem vormen de successierechten. Deze zijn een serieuze handicap voor de continuïteit van het beheer van de privé-bossen. In de ons omringende landen zijn de successierechten ofwel volledig afgeschaft, ofwel worden ze beperkt tot de grond. Een voorstel zal door de privé-eigenaars worden ingediend om de successierechten op de opstand af te schaffen, zodat ook hier nog slechts rechten op de grond zouden moeten betaald worden.

Een volgend struikelblok is het ontbreken in het verleden van elke structurele relatie tussen de overheid en de privé-eigenaars. Dit is de ware reden waarom vele van deze eigenaars nu wantrouwig staan tegenover het voorliggende ontwerp van bosdecreet. Dit maakt het noodzakelijk dat een aantal zaken zouden moeten verduidelijkt worden naar de eigenaars toe. Zo zijn de bepalingen over het beheersplan, de schermfunctie en de ecologische functie niet zo vanzelfsprekend voor de privé-eigenaars.

Bij de privé-eigenaars leeft ook de bekommernis dat de bepalingen in verband met het beheersplan duidelijk zouden worden gestipuleerd, en dat de modaliteiten voor het opmaken ervan decretaal zouden worden vastgelegd.

Er wordt ook een hogere vertegenwoordiging van de privé-eigenaars in de Hoge Bosraad gevraagd. Het zou billijk zijn als zij de helft van het aantal leden van de Raad zouden toegewezen krijgen.

Tenslotte wordt een tussenkomst van de overheid in de vorm van betoelaging gevraagd voor de uitvoering van de in het decreet vastgelegde maatregelen voor brandbeveiliging.

Op een vraag naar nadere bijzonderheden over het probleem van de successierechten, geeft de heer Spaas het voorbeeld van wat er gebeurt met een eikebos. In zulk een bos bedraagt een omwenteling (periode waarop de bomen kaprijp zijn) ongeveer 150 jaar. Wanneer er bijvoorbeeld om de 30 jaar successierechten op de opstand moeten worden betaald, dan betekent dit dat vijf maal voor dezelfde bomen dient betaald te worden. Een gevolg hiervan is onder andere dat de bomen te snel worden gekapt.

Ook wordt gevraagd of de privé-eigenaars, die vooral bekommerd zijn om de economische functie van hun bos wel ontvankelijk zijn voor de andere bosfuncties.

De heer Spaas stelt dat er in feite te weinig gesprekken zijn geweest tussen de overheid en de privé-eigenaars. Wel kan er een groeiende belangstelling worden vastgesteld.

Een ander lid vraagt hoe de in het vooruitzicht gestelde 70.000 à 140.000 ha extra bos er kunnen komen.

De heer Spaas is van oordeel dat het nuttig zou zijn dat er een inventaris zou worden opgemaakt van gronden die voor bebossing in aanmerking zouden kunnen komen. Via subsidieregelingen kunnen ook landbouwers er van overtuigd worden om aan bosbouw te gaan doen.

BIJLAGE 2

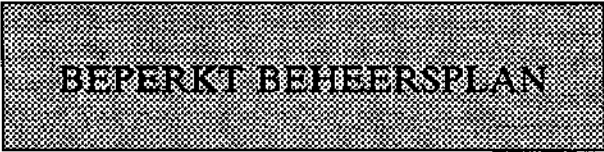
ONTWERP VAN BEPERKT BEHEERSPLAN

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

AROL

BESTUUR VOOR LANDINRICHTING

Dienst Groen, Waters en Bossen

BEPERKT BEHEERSPLAN

EIGENAAR: * naam...
adres...

Inlichtingen over bezitstoestand toevoegen indien nodig.

OPPERVLAKTE VAN HET BOS : ... ha ... a

LIGGING VAN HET BOS : gemeente
deelgemeente
(wijk of gehucht)
(straatnaam)
(naam van het bos)
kadastrale gegevens (afdeling, sectie en nummers)

TOEVOEGEN IN BIJLAGE :

situatiekaart op schaal 1/10000 met ligging van het bos.
bosplan op schaal 1/10000 of 1/5000 met aanduiding van de bestanden en/of percelen ;
Wel mag het bosplan met vermelding van de bestands- of perceelsnummers direkt worden ingetekend op de situatiekaart op 1/10000.
Indien de schrijfruimte in de diverse rubrieken te beperkt is, mogen aparte bladzijden bijgevoegd worden ; voor de kadastrale gegevens dient gebruik gemaakt ten bijgevoegde tabel.

FUNCTIES VAN HET BOS - BEHEERSDOELSTELLINGEN

HOUTKAPPINGEN

- ☐ Geen houtuitbatingen
- ☐ Houtuitbatingen voor eigen gebruik
- ☐ Houtuitbatingen voor verkoop

JACHT

- ☐ Geen jacht
- ☐ Jacht wordt beoefend

BOSRECREATIE

- Openstelling en toegankelijkheid van het bos :
 - ☐ het bos is niet toegankelijk voor het publiek
 - ☐ het bos is gedeeltelijk opengesteld voor het publiek
 - toegankelijk bosgedeelte : ha
 - lengte van de opengestelde boswegen : m
 - ☐ het bos is volledig opengesteld op alle boswegen.
- Periode van openstelling of toegankelijkheid van het bos :
 - ☐ permanente openstelling gans het jaar
 - ☐ in tijd beperkte openstelling ;
 - gedurende welke periode ?
- Bestaat er een overeenkomst met een openbaar bestuur of instantie aangaande de openstelling van het bos ?
 - ☐ neen
 - ☐ ja ; met welke openbare instantie :

SCHERMFUNCTIE

- Worden aan het bos specifieke beschermende eigenschappen toegekend op het vlak van het/de :
 - ☐ landschap ☐ geluidswering
 - ☐ bodembescherming ☐ erosiebestrijding
 - ☐ waterwinning ☐ waterbeheersing
 - ☐ andere : ☐ geen bijzondere schermfuncties

NATUURBEHOUD

- Gaat er speciale aandacht uit ter bescherming van bijzondere en/of zeldzame diersoorten, plantensoorten, vegetatietypes, levensgemeenschappen ?
 - ☐ neen
 - ☐ ja ; - ter bescherming van welke bijzondere dieren, planten, levensgemeenschappen :
- welke specifieke beschermende maatregelen worden genomen :
- Geniet het bosdomein, geheel of gedeeltelijk, een bijzondere bescherming als :
 - ☐ natuurreservaat ☐ bosreservaat
 - ☐ beschermd landschap ☐ vogelrichtlijngebied
 - ☐ Ramsargebied

BESCHRIJVENDE STAAT

.....perceel + bestand	Oppervlakte	Kadastrale gegevens afd., sectie, nrs. (meerdere nummers mogelijk per perceel en omgekeerd)	Bedrijfsvorm* (HH, MH, HA)	Overheersende boomsoorten **	Jaar van aanleg

HH: hooghout
MH: middelhout
HA: hakhout

**** voor de boomsoorten worden volgende afkortingen gebruikt:**

Ps: Sylvester pijn
Pc: Corsikaanse pijn
Ep: Fijnspar
L: Lork
Do : Douglas

Gem. NH: naaldboomsoorten met 20-50 % bijmenging LH
Gem. LH: loofboomsoorten met 20-50 % bijmenging NH
E : Zomereik (zE)AVintereik (wE)
B : Beuk
Po: Populier

Ander NH: andere naaldboom-
soorten Be : Berk

aE: Amerikaanse eik
Es: Es
Ed:Esdoorn
bK: Boskers
Ander LH: andere
loofboomsoorten

nr. perceel+ bestand	opp.	heersende boom- soorten	jaar laatste aanleg	jaar dunning	KAPREGELING ten aanwijzende titel																				Opmerkingen
					1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	

x = dunningskapping

BOSBEHEER

De hierna volgende aanduidingen betreffende het bosbeheer gelden als algemene richtlijnen. De bepalingen inzake kapbaarheid en kapregeling worden gegeven ten aanzijnde titel, en dienen als leidraad bij de invulling van de kapregelingstabel.

BEDRIJFSVORM

	Oppervlakte (ha)	Bestands- of perceelsnummers op bosplan
Hooghout		
Hakhout (*)		
Middelhout (**)		

nota : (*) hakhout : bestanden van loofboomsoorten die als stronk-opslag na elke velling terug opschieten, en die met regelmatige tussenpozen opnieuw geveld worden, zodanig dat de bomen/struiken niet tot echte hoogstammen uitgroeien.

(**) middelhout : bosbestanden samengesteld uit combinatie van een ijlstaande bovenetage van hoogstammige bomen, die verspreid staan tussen een op regelmatige tijdstippen uitgebate onderetage van hakhout (relatief weinig voorkomende bedrijfsvorm in Vlaanderen).

KAPBAARHEID Om welke reden(en) wordt overgegaan tot eindkapping ?

O leeftijd van het bestand (lengte van de bedrijfstijd)

boomsoort	bedrijfstijd (jaren)

O dikte-ontwikkeling van de stammen

boomsoort	vanaf stamomtrek (in cm)

O houtmarkt ; verkoopprijzen van het hout

O onvoorziene uitgaven ; inkomstenbehoeften

O andere redenen voor eindkapping :

O Geen eindkap ; natuurlijke evolutie

KAPREGELING * voor de dunningskappen :

Periode tussen twee opeenvolgende dunningen in de bestanden (= omlooptijd)

Naaldbossen jong:	Loofbossen jong
oud :	hooghout oud :

* voor de eindkappingen, met verjongingsprogramma :

Bebossingen of herbebossingen die in de volgende 10 jaar voorzien worden.

be- of herbebossingen van kaalliggende percelen		
bestands- of perceelsnr.	oppervlakte	boomsoorten

bebossingen na eindkapping			
bestands- of perceelsnr.	oppervlakte (ha)	jaar vanaf wanneer tot eindkap kan overgegaan worden	boomsoorten ter verjonging

BEDRIJFSSOORT : manier van uitvoering van de eindkappingen

— de eindkapping zal doorgaans uitgevoerd worden d.m.v. kaalslag :

- ☐ ja
☐ neen

— de eindkappingen zullen eventueel d.m.v. andere kappingswijzen doorgevoerd worden :

- ☐ zoomsgewijze kapping ; in bestanden nrs. :
- ☐ groepsgewijze kapping ; in bestanden nrs. :
- ☐ selectieve verjongingskapping onder uitgedund scherm (= schermslag) ; in bestanden nrs. :
- ☐ individuele kapping van verspreide kaprijpe bomen ; in bestanden nrs

BIJLAGE 3

BOSBOUWFONDS

Gemeentekrediet van België

Verrichtingen openbare sector en grote ondernemingen

Organisatie en boekhouding ICI*PLAA*REP6001

Toestand van de rekeningen „bosbouwfonds”					
	Rek. nr.	Benaming rekeningen			Bedrag
Jan'90	055 0013330 50	Gemeentebestuur	2370	Arendonk	1.856.362
	0910039140 78	Gemeentebestuur	2370	Arendonk	0
	055 0000464 85	Stadsbestuur	3950	Beringen	3.823.114
	091 0004644 17	Stadsbestuur	3950	Beringen	0
	055 0000467 88	Gemeentebestuur	3598	Bocholt	555.063
	055 0000015 24	Gemeentebestuur	2480	Dessel	0
	0910000787 40	Gemeentebestuur	2480	Dessel	0
	091 0008603 96	O.C.M.W	2410	Herentals	0
	055 0000037 46	Gemeentebestuur	2460	Kasterlee	0
	091 0000983 42	Gemeentebestuur	2460	Kasterlee	0
	055 001601014	Gemeentebestuur	2460	Kasterlee	45.000
	055 0000042 51	Gemeentebestuur	2418	Lille	668.128
	091 0004877 56	Gemeentebestuur	3578	Meeuwen-Gruit	0
	055 000005160	Gemeentebestuur	2400	Mol	0
	0910001067 29	Gemeentebestuur	2400	Mol	0
	055 0013320 40 -	Gemeentebestuur	9700	Oudenaarde	0
	0910038580 03	Gemeentebestuur	9700	Oudenaarde	1.656
	055 0009210 04	Gemeentebestuur	2470	Retie	4.279.321
TOTAAL					11.228.644

BIJLAGE 4

NOTA VAN DE VERSLAGGEVER

ONTWERP VAN BOSDECREET

TABEL

Openbaar bos = OB, Privé-bos = PB

BEHEERSPLAN (BhP)

	ontwerp art.	def. art.
Definitie	4	4
Aanvulling BhP bij overschrijding kapquantum (OB)	10	9
Reglement toegankelijkheid moet konform BhP zijn (sociale functie)	14	12
Bepalen van de ecologische functie	21	19
Wijzigingen niet voorzien in BhP, verboden (OB)	23	20
BhP voorziet maatregelen voor duurzame wetenschappelijke functie	26	22
Voor elke bosreservaat een BhP verplicht, met opgave doelstellingen	31	25
Verbodsbepalingen voor bosreservaten	36	30
Opstellen BhP	49	43
BhP verplicht : voor privé-bosgebieden + 5 ha voor alle openbare bossen	49	43
Gemeenschappelijk BhP		
Beroep tegen weigering goedkeuring	49	43
Beroep op advies van het Bosbeheer mogelijk (privé-eigenaar)		
BhP is bindend voor opeenvolgende eigenaars (PB)	49	43
Bosbeheer ziet toe op naleving BhP (OB)	50	45
Eigen beheer volgens BhP (PB)	51	46
Bossen in natuurreservaten : één BhP door Bosbeheer	52	47
Van BhP afwijkende kappingen : instemming Bosbeheer nodig (OB)	55	50
Bosbeheer ziet toe op naleving BhP (PB)	86	44
Voor niet in een BhP voorziene kappingen : meldingsplicht (PB)	87	81
Van BhP afwijkende kappingen : instemming Bosbeheer nodig (PB)	89	44
Toelagen en hulp voor beheersgroeperingen met één BhP (PB)	91	85
BhP mogelijk voor boseigendommen — 5 ha	92	86
Kaalslag, niet vergund of niet voorzien in BhP : strafbaar (PB en OB)	99	93
Frequentie van fysische ingrepen kunnen in BhP voorzien zijn	102	96
Machtiging i.v.m. verbodsbepalingen BhP		97
Het BhP moet maatregelen voorzien ter voorkoming bosbranden	106	100
Kaalslag door tegenvuur is geen afwijking van het BhP	108	102
Kapping voor brandbestrijding en brandwegen is geen afwijking van BhP	109	103

BOETEN

	boete in F.	ontw. art.	def. art.
Geen aanvulling BhP na overschrijding kapquantum (OB)	26-1000	10	9
Motorvoertuigen : verbod in toegankelijke bossen	26-300	16	14
Ruiters buiten voorbehouden paden	50-200	17	15
Overtreding bepalingen ivm ecologische functie	50-200	23	20
Overtreding biociden	50-200		21
Overtreding bepalingen ivm reservaat	50-200	36	30
Afwijking BhP	26-100		44
Niet-naleving toegangsregeling publiek (OB)	10-25	53	48
Overtreding door personeelslid houtprijsregeling (OB)	300-3000	59	55
„Verstandhouding" met overtreder	300-3000	59	55
Aanvang kap zonder kapvergunning van houtvester (OB)	100-300	67	62
Niet-waarschuwing boswachter bij verkeerde kapping (OB)	100-500	68	63
Schade aan te sparen bomen	300-3000		64
Hout hakken of halen op zon- en feestdagen (OB)	50	70	65
Hout op stam ontschorsen (OB)	26-300	71	66
Overtreding veiligheidsvoorwaarden (OB)	26-300	72	67

werkplaatsconstructies, enz., zonder instemming (OB)	50	73	68
Vuur maken buiten aangewezen plaatsen (OB)	50-100	74	69
Houtvervoer langs verkeerde wegen (OB)	26-300	75	70
Kappingen en ruiming buiten termijn (OB)	26-300	76	71
Hout stapelen op verkeerde kavels (OB)	26-300	77	72
Straf voor houtvester die beschadiging duldt (OB)	26-300	80	75
Niet-opmaken van 10-jarige bosinventaris (PB)	50-300	85	80
Kapping zonder melding aan Bosbeheer (PB)	26-100	87	81
Niet-vergunde bebossing	26-100	93	87
Kaalslag, niet-vergund of niet-voorzien in BhP	50-200	99	93
Toegang zonder vergunning (PB)	50-200	95	89
Onrechtmatige toeëigening	26-1000	101	95
Onrechtmatige kapping	26-1000	101	95
Onvergund wijzigen bodem en bosbestand (OB en PB)	200-1000	102	96
In decreet vermelde verboden activiteiten (OB en PB)	26-300	103	97
Verbod vuur te maken in het bos (PB en OB)	50-300	104	98
Verbod bosprodukten te branden min dan 100m van bos	50-300	105	99
Verplichting plantenresten te ruimen op brandweg (OB en PB)	50-200	110	104
Opsporen en vaststellen van bosmisdrijven		114	108
		tot	tot
		118	112

BOSBEHEER

	ontw. art.	def. art.
Definitie : de functionele dienst, belast met beheer vd bossen	4	4
Bevoegd voor opstellen termijnplanning	6	6
Termijnplanning	9	9
Duidt ruiterspaden aan	17	15
Verbodsbepalingen ivm ecologische functie	23	20
Ambtenaar bevoegd voor bosreservaat	33	26
Opdracht : toezicht op toepassing bosregeling en -beheer	37	31
Organisatie van het Bosbeheer :	38	32
Aanduiding personeelsverantwoordelijken	40	34
Gerechtigde deskundigheid	42	36
Onverenigbaarheden	43	37
Stelt beheersplannen op (OB)	49	43
Keurt beheersplannen goed (PB)	49	43
Kan in plaats treden, bij ontstentenis BhP (PB)	49	43
Houdt register bij van alle beheersplannen	49	43
Beheert alle openbare bossen	50	45
Maakt beheersplan op voor bossen in natuurreservaten	52	47
Kapafwijking van BhP is onderworpen aan Bosbeheer	55	50
Personeelslid overtreding: boete		55
Schouwing ter controle bij kapping (OB)	81, 82	76, 77
Uitsluiting van kopers en exploitanten (OB)	84	79
Toezicht op inventaris privé-bos	85	80
Toezicht op beheersplan privé-bos	86	44
Beslist over kappingen zonder BhP (PB)	87	81
Besluiten gemeentelijke en provinciale verordeningen		82
Kan toezicht uitoefenen op merken, kappen, afleveren (PB)	88	83
Machtigt afwijkingen BhP	89	44
Kan BhP op — 5 ha machtigen	92	86
Machtiging tot beplanting	93	87
Regelt overeenkomst voor openstelling privé-bos	95	89
Machtigt uitzonderlijk wijzigingen ivm fysische toestand	96	90
Kan splitsingsvergunning privé-bos tot — 5 ha verlenen	97	91
Bepaalt wat geen kaalslag is (natuurramp, ziekten, e.a.)	100	94
Toestemming ingrijpende wijziging		96
Ontwerpt herbebossingsplan bij onvergunde kapping	101	95
Machtiging verlenen ivm verbodsbepalingen (OB, PB en Bosreserv.)	103	97
Kan vuur maken in bos vergunnen	104	98
Reglementeert verbranding van planten-resten	105	99
Maant eigenaars aan ivm onderhoud brandwegen	110	104

Neemt maatregelen ter voorkoming van bosbranden	<u>111</u>	<u>105</u>
	<u>112</u>	<u>106</u>
Spoort bos- en jachtmisdrijven op en stelt ze vast	<u>114</u>	<u>108</u>
	<u>115</u>	<u>109</u>
Kan het optreden van de openbare macht vorderen	<u>116</u>	<u>111</u>
